

การใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

นางสาวขวัญใจ วิชัยยุทธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี ภาควิชาการบัญชี

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-3995-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

USING FINANCIAL INFORMATION IN PREDICTING REHABILITATED
PROPERTY DEVELOPMENT BUSINESS LISTED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

Miss Khwunjai Wichaiyut

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy in Accounting

Department of Accounting

Faculty of Commerce and Accountancy

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-3995-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกฟั้นฟูกิจการ
โดย นางสาวขวัญใจ วิชัยยุทธ์
สาขาวิชา การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร เชิงเอี่ยม

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดนุชา คุณพนิชกิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ตันละม้าย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร เชิงเอี่ยม)

..... กรรมการ
(คุณวารุณี ลภินานวัฒน์)

สภาบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขวัญใจ วิษัยยุทธ์ : การใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ. (USING FINANCIAL INFORMATION IN PREDICTING REHABILITATED PROPERTY DEVELOPMENT BUSINESS LISTED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND)
 อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. สุภาพร เริงเยี่ยม, จำนวนหน้า 249 หน้า. ISBN 974-17-3995-8.

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้น โดยตัวแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ในการระบุข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับสินทรัพย์รวมต่อยอดขาย โดยความถูกต้องในการจัดประเภทจากข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ สำหรับตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทสามารถจัดประเภทข้อมูลได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 95.95 และตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถจัดประเภทข้อมูลได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 97.69

สำหรับผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบโดยใช้ข้อมูลที่ใช้ทดสอบ (Holdout Sample) จากข้อมูลทางการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 73.68, 89.19, 89.19 และ 91.89 ตามลำดับ และตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 76.72, 89.19, 89.19 และ 94.59 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแบบทั้ง 2 ตัวแบบมีความแม่นยำในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องมากขึ้นถ้าระยะเวลาที่พยากรณ์ใกล้เคียงกับปีที่ถูกฟื้นฟูกิจการ

ภาควิชา	การบัญชี	ลายมือชื่ออนิสิต.....
สาขาวิชา	การบัญชี	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา	2546	

448 21831 26 : MAJOR ACCOUNTING

KEYWORD: REHABILITATED MODEL/ PROPERTY DEVELOPMENT BUSINESS/ FINANCIAL RATIO

KHWUNJAI WICHAIYUT : USING FINANCIAL INFORMATION IN PREDICTING REHABILITATED PROPERTY DEVELOPMENT BUSINESS LISTED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND. THESIS ADVISOR : ASSIST. PROF. SUPHAPORN CHENIAM, D.B.A., 249 pp. ISBN 974-17-3995-8.

The purpose of this study is to develop the models for prediction of property development business rehabilitation and test for predictability of the models. The models can be used as an early warning system of the property development business listed in the Stock Exchange of Thailand. This research used multivariate discriminant analysis (MDA) and logistic regression analysis (LRA) for selecting the financial information relevant to the type of property development business classified as non-rehabilitated property development business and rehabilitated property development business. The financial information used in developing the models are financial ratios and other financial statements information during the years 1994 to 1998.

The research results indicate that the financial information relevant to the rehabilitation of property development business include return on assets, retained earnings to total assets ratio, total assets turnover and default ratio. The overall classification accuracy of the MDA model is 95.95 percent and the overall classification accuracy of the LRA model is 97.69 percent.

According to the predictability test of the models from holdout sample using the financial information during the years 1999 to 2002, the overall prediction accuracy of the MDA model is 73.68, 89.19, 89.19 and 91.89 percent, respectively. The overall prediction accuracy of the LRA model is 76.72, 89.19, 89.19 and 94.59 percent, respectively. The results suggest that both MDA model and LRA model have increasing prediction accuracy when the rehabilitated year is approaching.

Department	Accounting	Student's signature.....
Field of study	Accountancy	Advisor's signature.....
Academic year	2003	

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่าน ทั้งนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร เริงเยี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ท่านได้ให้ความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนติดตามความคืบหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ตันละมัย ประธานกรรมการ และคุณวารุณี ลภินานุวัฒน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์มากขึ้น ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร. สุพล ดุรงค์วัฒนา และอาจารย์ ดร. อรุณี กำลัง ที่ให้คำปรึกษาทางด้านสถิติ

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านทุนทรัพย์และให้กำลังใจ รวมถึงญาติพี่น้องและเพื่อนทุกท่านที่ให้คำแนะนำและกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด อีกทั้งเจ้าหน้าที่ห้องภาควิชาการบัญชีที่ให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูลและติดต่อประสานงานเป็นอย่างดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.8 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
1.9 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	8
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	8
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการ.....	10
2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน.....	15
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3.3.1 ตัวแปรตาม.....	35
3.3.2 ตัวแปรอิสระ.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 กรอบแนวความคิด.....	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
3.5.1 การวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	41
3.5.2 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....	41
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.6.1 Kolmogorov-Smirnov (K-S Test).....	42
3.6.2 Box's M.....	42
3.6.3 Levene's Test for Equality of Variances.....	42
3.6.4 T-test for Equality of Means.....	43
3.6.5 Wilks' Lambda.....	43
3.6.6 Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test.....	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	45
4.1.1 การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	46
4.1.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ.....	48
4.1.3 การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท.....	54
4.1.4 ผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการ วิเคราะห์จำแนกประเภท.....	56
4.1.5 การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ จำแนกประเภทเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย.....	58
4.2 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....	73
4.2.1 การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....	73
4.2.2 ผลการจัดกลุ่มของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ ความถดถอยโลจิสติก.....	74
4.2.3 การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ ความถดถอยโลจิสติกเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย.....	76
4.3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย.....	106
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	109

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	115
5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	117
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	118
รายการอ้างอิง.....	120
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	126
ภาคผนวก ค.....	148
ภาคผนวก ง.....	194
ภาคผนวก จ.....	201
ภาคผนวก ฉ.....	209
ภาคผนวก ช.....	237
ภาคผนวก ซ.....	245
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	249

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	สรุปตัวแปรอิสระที่ได้มีการศึกษาในอดีตและใช้ในการศึกษาคั้งนี้.....32
ตารางที่ 2	การตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรอิสระ.....47
ตารางที่ 3	การตรวจสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของ ตัวแปรอิสระ.....48
ตารางที่ 4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์ความแปรผันของตัวแปรอิสระ....49
ตารางที่ 5	การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ.....51
ตารางที่ 6	การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัว.....53
ตารางที่ 7	ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภทของตัวแบบจากการวิเคราะห์ จำแนกประเภท.....55
ตารางที่ 8	ค่ากลางของแต่ละกลุ่ม (Group Centroids) และจุดแบ่งแยก (Cutoff Point).....55
ตารางที่ 9	ความถูกต้องในการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการ วิเคราะห์จำแนกประเภท.....56
ตารางที่ 10	ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการ วิเคราะห์จำแนกประเภท.....59
ตารางที่ 11	ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ จำแนกประเภท.....64
ตารางที่ 12	ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ จำแนกประเภทโดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2546.....71
ตารางที่ 13	Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test.....74
ตารางที่ 14	ความถูกต้องในการจัดกลุ่มของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการ วิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....75
ตารางที่ 15	ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการ วิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....77
ตารางที่ 16	ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ ความถดถอยโลจิสติก.....82
ตารางที่ 17	ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ ความถดถอยโลจิสติกโดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2546.....89
ตารางที่ 18	สรุปบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ตัวแบบพยากรณ์มีผิดพลาด.....91

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบกับบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	100
ตารางที่ 20 การทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกพินิจกิจการของบริษัท ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ไม่ถูกพินิจกิจการ.....	112
ตารางที่ 21 การทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกพินิจกิจการของบริษัท ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ถูกพินิจกิจการ.....	113
ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท..	194
ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความ ถดถอยโลจิสติก.....	201
ตารางที่ 24 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2537.....	209
ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538.....	213
ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539.....	219
ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540.....	225
ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541.....	231
ตารางที่ 29 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของ ตัวแบบปี พ.ศ. 2542.....	237
ตารางที่ 30 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของ ตัวแบบปี พ.ศ. 2543.....	239
ตารางที่ 31 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของ ตัวแบบปี พ.ศ. 2544.....	241
ตารางที่ 32 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของ ตัวแบบปี พ.ศ. 2545.....	243
ตารางที่ 33 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์(ROA) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ.....	245
ตารางที่ 34 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม(RET) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ.....	246

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 35 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนกำไรหมุนของสินทรัพย์รวม(TAT) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ.....	247
ตารางที่ 36 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวม กับหนี้สินต่อยอดขาย(DR)กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ.....	248

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิด.....39

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเป็นธุรกิจที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการผลิตในหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์ เซรามิก กระจก วัสดุก่อสร้าง และอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกมากมาย เช่น เหมืองแร่ ปิโตรเลียม เป็นต้น

จากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก ทำให้บริษัทในธุรกิจนี้หลายบริษัทต้องประสบปัญหาขาดทุนและขาดสภาพคล่องทางการเงินจนถึงขั้นเป็นบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการและถูกเพิกถอนจากการเป็นบริษัทจดทะเบียน โดยสาเหตุที่สำคัญซึ่งทำให้เกิดความซบเซาของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิจัย, 2541: 346-348) ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วยการขาดสภาพคล่องอันเป็นผลเนื่องมาจากภาวะสินค้าล้นตลาดจากช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวในอดีตตราสูงมีการลงทุนอย่างมากในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย การซื้อขายและจัดสรรที่ดิน ดังนั้นเมื่อความต้องการของผู้บริโภคชะลอตัวลงตามสภาพเศรษฐกิจของประเทศ จึงทำให้บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหาทางการเงินและขาดสภาพคล่องที่รุนแรงมากขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยภายในที่แต่ละธุรกิจได้รับผลกระทบแล้วธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกอีกด้วย เช่น การปิดบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ 58 แห่งในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นที่มาของการเกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการก่อสร้างและพัฒนาโครงการ ทำให้มีหลายโครงการที่ต้องหยุดการดำเนินการเนื่องจากบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน มีผลกระทบทางลบต่อธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีการกอบกู้หนี้สินต่างประเทศทั้งการกู้ยืมหรือออกหุ้นกู้ต่างประเทศ ต้องแบกรับภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นอีกกว่าร้อยละ 40 โดยเฉพาะบริษัทรายใหญ่ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2540 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลการดำเนินงานที่เป็นผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเป็นจำนวนมากแทบทั้งสิ้น นอกจากนี้ผลของค่าเงินบาทที่ลดลงยังส่งผลให้ราคาวัสดุก่อสร้างมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนการก่อสร้างเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น และกลุ่มคนชั้นกลางซึ่งเป็นกลุ่มกำลังซื้อที่สำคัญต้องประสบปัญหาการถูกเลิกจ้างหรือถูกปรับลดเงินเดือน ทำให้กำลังซื้อหดตัวลง

โดยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยคาดว่ากลุ่มผู้ที่ถูกเลิกจ้างหรือถูกปรับลดเงินเดือนร้อยละ 20 เป็นกลุ่มผู้ที่มีความต้องการซื้อบ้าน ส่งผลให้เกิดบ้านว่างเพิ่มมากขึ้น

ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นลูกโซ่ นอกจากกระทบกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แล้วยังกระทบต่อนักลงทุน เจ้าหน้าที่ของกิจการ หน่วยงานที่กำกับดูแล ทั้งนี้หากบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ทราบล่วงหน้าถึงปัญหาทางด้านการเงินของกิจการที่อาจนำไปสู่การถูกฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้สามารถวางแผนรับมือกับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งแนวทางหนึ่งที่จะช่วยบรรเทาความเสียหายได้ นั่นคือธุรกิจจำเป็นต้องมีสัญญาเงินเดือนภัยล่วงหน้าซึ่งเป็นตัวพยากรณ์การถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้วิธีการหนึ่งที่ยอมรับใช้ได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงินในรูปอัตราส่วนทางการเงินเนื่องจากการวิเคราะห์งบการเงินมีจุดมุ่งหมายที่ใช้เป็นเครื่องมือพยากรณ์ฐานะการเงินในอนาคตและผลที่จะเกิดขึ้น ใช้เพื่อวินิจฉัยปัญหาการบริหารงาน การดำเนินงานและปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นและใช้เป็นเครื่องมือประเมินการบริหารงานของฝ่ายบริหาร (เพชรี ชุมทรัพย์, 2538: 7) แต่เนื่องจากการวิเคราะห์อัตราส่วนยังมีข้อเสียคือ ในการตีความหมายของอัตราส่วนที่ได้จากการวิเคราะห์มักมีความสับสนและเข้าใจผิดพลาด และการตีความแยกในแต่ละอัตราส่วนอาจเกิดความขัดแย้งกันได้ ซึ่งทำให้ยากในการตีความ ดังนั้นจึงควรใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนร่วมกับการใช้เทคนิคทางสถิติช่วยในการวิเคราะห์จะก่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น

ในปัจจุบันการศึกษาที่ใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินร่วมกับการใช้เทคนิคทางสถิติส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในลักษณะพัฒนาสมการที่ใช้ในการแยกกลุ่มบริษัทที่มีลักษณะต่างกันออกเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มบริษัทที่ล้มละลายกับกลุ่มบริษัทที่ไม่ล้มละลาย กลุ่มบริษัทที่ประสบความสำเร็จทางการเงินและกลุ่มบริษัทที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเงิน เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาของผู้ศึกษาแต่ละรายขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสนใจของผู้ศึกษาเอง เช่น ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (สุภาพร เจริญเยี่ยม, 2544) และ (Neophytou and Molinero, 2001) หรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (Jinda Khunthong, 1998) และ (Shirata, 1998) นอกจากนี้ก็ได้มีการศึกษาในลักษณะเจาะจงเป็นแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น กลุ่มบริษัทผลิต (Manufacturers) (Altman, 1968) กลุ่มบริษัทประกันภัย (ปิยากร ชินะรัตนกุล, 2544) กลุ่มธนาคารพาณิชย์ (ณพงศ์ธวัช โพธิกิจ, 2543) เป็นต้น ทั้งนี้ในกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง ประกอบกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีอัตราส่วนทางการเงินที่แตกต่างไปจากธุรกิจอื่น เช่น อัตราส่วนเงินกู้ยืมต่อมูลค่า อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อรายได้รวม ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมี

ความสนใจที่จะศึกษาในอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยเน้นถึงการนำข้อมูลงบการเงินมาทำการวิเคราะห์ให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินร่วมกับการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงินมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติให้ได้สมการที่ใช้แยกบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ออกเป็น 2 ประเภท คือ บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2) เพื่อทดสอบความสามารถในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้นและใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาถึงการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ตัวแบบสำหรับวิเคราะห์และพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทางการเงินนำมาทดสอบทางสถิติ เพื่อทดสอบว่าข้อมูลทางการเงินใดที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

H₁: ข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

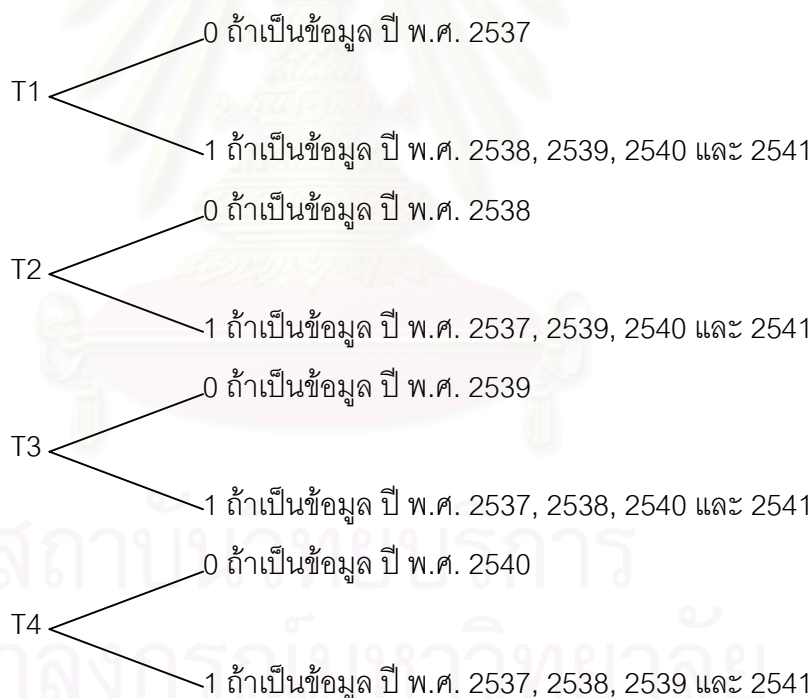
- 1) ศึกษาเฉพาะบริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ จำนวน 24 บริษัท และบริษัทจดทะเบียนที่ย้ายจาก

กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ จำนวน 14 บริษัท ดังนั้นจำนวนบริษัทที่นำมาศึกษาทั้งสิ้นเป็น 38 บริษัท

- 2) ศึกษาข้อมูลของงบการเงินรวมหรืองบการเงินเฉพาะบริษัท (กรณีไม่มีบริษัทย่อย) ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และรายงานของผู้สอบบัญชี ซึ่งระยะเวลาที่ทำการศึกษาอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2537-2545 รวมทั้งสิ้น 9 ปี

1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก จึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเน้นศึกษากลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลา (Longitude Study) (ปิยากร ชินะรัตนกุล, 2544: 36) ในลักษณะการรวมข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (จำนวนบริษัท x จำนวนปีที่ศึกษา) ทั้งนี้ในการรวมข้อมูลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางสถิติ (สุพล ดุรงค์วัฒนา, การปรึกษา, 18 สิงหาคม 2546) โดยการแปลงข้อมูลเกี่ยวกับปีที่ศึกษาเป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544: 492) ได้ดังนี้

โดยที่ T1 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2537 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2537) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2537)

T2 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2538 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2538) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2538)

T3 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2539 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2539) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2539)

T4 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2540 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2540) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2540)

สำหรับปี พ.ศ. 2541 สามารถลดตัวแปรเทียมของปี พ.ศ. 2541 ไปได้ โดยสามารถตอบคำถามเป็น 1 ได้ทุกคำถาม (T1-T4) เพราะไม่ใช่เป็นข้อมูลที่ศึกษาปี พ.ศ. 2537-2540 แต่เป็นข้อมูลที่ศึกษาปี พ.ศ. 2541 นั่นเอง

โดยสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปีที่ศึกษาที่แปลงให้เป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) สามารถแสดงได้ดังนี้

	T1	T2	T3	T4
ข้อมูลที่ศึกษาเป็น ปี พ.ศ. 2537	0	1	1	1
ข้อมูลที่ศึกษาเป็น ปี พ.ศ. 2538	1	0	1	1
ข้อมูลที่ศึกษาเป็น ปี พ.ศ. 2539	1	1	0	1
ข้อมูลที่ศึกษาเป็น ปี พ.ศ. 2540	1	1	1	0
ข้อมูลที่ศึกษาเป็น ปี พ.ศ. 2541	1	1	1	1

ตัวแปรเทียม (Dummy Variables) ที่ได้แสดงไว้ข้างต้นจะนำไปใช้ประมวลผลข้อมูลรวมกับตัวแปรอิสระที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแบบ (Model) หมายถึง สมการที่ได้จากวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ในการพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ออกเป็น 2 ประเภท คือประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการและประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

งบการเงิน (Financial Statement) หมายถึง รายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ ไม่ว่าจะรายงานโดยบุคคล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบประกอบหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือคำอธิบายอื่นซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) หมายถึง การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่าง ๆ ในงบการเงิน เพื่อประเมินฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของธุรกิจ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ผู้บริหารบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สามารถประเมินผลของตนเองในด้านความมั่นคงของฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการวางแผนงานในอนาคตหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปได้
- 2) เป็นแนวทางให้ภาครัฐบาลใช้เป็นข้อมูลเพื่อให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่กำลังประสบปัญหาทางการเงินได้ทัน่วงทีก่อนที่จะถูกฟื้นฟูกิจการ
- 3) นักลงทุนสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

1.8 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 1) ทำการศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้น
- 2) ศึกษาถึงการพัฒนาตัวแบบที่ใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยทางการเงินจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3) เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทที่ทำการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2537-2545 โดยข้อมูลทางการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 เป็นข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ และข้อมูลทางการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 เป็นข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
- 4) นำข้อมูลทางการเงินที่เก็บรวบรวมได้มาคำนวณให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่ได้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระ
- 5) นำข้อมูลทางการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 ที่ได้แปลงให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินแล้ว มาทำการประมวลผลเพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคำนวณหาค่าของคะแนนซึ่งเป็นจุดแบ่งแยก (Cutoff Point) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

- 6) ทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ โดยใช้ปี พ.ศ. 2542-2545 เป็นตัวทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ ผลการทดสอบพิจารณาจากค่าที่ได้จากผลลัพธ์จากการจำแนก (Classification Results) ซึ่งเป็นร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้อง

1.9 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยฉบับนี้มีลำดับขั้นตอนในการเสนอ ดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และวิธีดำเนินการวิจัย
- บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ หลักเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการ ข้อมูลทางการเงิน และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย
- บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา กรอบแนวความคิด และการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึงผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการวิเคราะห์ถดถอย โลจิสติก และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ กล่าวถึงการสรุปเนื้อหาสำคัญของการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการ และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เป็นการกล่าวถึงประเภทของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ตามรายละเอียดบริษัทที่แสดงในระบบซีดีรวมข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ฉบับรวม 2545 (ไตรมาส 3-ไตรมาส 4) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง

ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินการสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อขายหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งโครงสร้างหลักของธุรกิจนี้ประกอบด้วย

- 1) การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮาส์ คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์ เป็นต้น
- 2) การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ เช่น อาคารสำนักงาน ศูนย์การค้า เป็นต้น
- 3) การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม เช่น การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมรวมถึงการจัดการและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในนิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โรงบำบัดน้ำเสีย โรงกำจัดขยะ เป็นต้น ซึ่งเป็นการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมไปตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันอย่างเป็นสัดส่วน โดยเป็นไปตามมาตรฐานและระเบียบที่กำหนดโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินการรับก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จากการประกวดราคาหรือจากการว่าจ้างโดยตรงทั้งจากภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งโครงสร้างหลักของธุรกิจนี้ประกอบด้วย

- 1) งานก่อสร้างเพื่อการอยู่อาศัย เช่น การรับสร้างบ้านให้กับผู้อยู่อาศัยโดยตรง การรับเหมาก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ ได้แก่ บ้านพักหรือแฟลตของพนักงาน
- 2) งานก่อสร้างเพื่อการพาณิชย์
- 3) งานก่อสร้างเพื่อการอุตสาหกรรม เช่น งานก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี โรงงานกระดาษ เป็นต้น รวมถึงงานติดตั้งเครื่องกลและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ การเดินท่อก๊าซ ท่อน้ำมัน และระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น
- 4) งานก่อสร้างเพื่อการขนส่งมวลชน เช่น งานก่อสร้างทางรถไฟ สนามบิน ถนนทางรถไฟฟ้่า เป็นต้น
- 5) งานก่อสร้างเพื่อการโทรคมนาคมและการสื่อสาร เช่น การวางระบบโทรศัพท์ สถานีถ่ายทอดโทรทัศน์ ติดตั้งจานรับส่งสัญญาณดาวเทียม เป็นต้น

ทั้งนี้หากแบ่งลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทเช่นกัน ได้แก่ ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 145-156) และธุรกิจก่อสร้าง (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 911-924)

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 146) ได้แบ่งย่อยธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) การขายที่ดิน เป็นการขายปลีกรที่ดินเป็นแปลง ๆ ซึ่งมีจำนวนมากโดยแบ่งย่อยจากที่ดินแปลงใหญ่เพื่อขายให้แก่ผู้ซื้อทั่วไป โดยผู้ขายต้องทำการพัฒนาต่าง ๆ ตามสัญญา เช่น สร้างถนน งานสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
- 2) การขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง เป็นการขายบ้านพร้อมที่ดิน โดยราคาขายเป็นราคาซึ่งรวมทั้งราคาบ้านและที่ดิน เช่น หมู่บ้านจัดสรร ทาวน์เฮาส์ และโฮมออฟฟิศ เป็นต้น ซึ่งผู้ขายอาจเป็นผู้สร้างบ้านในที่ดินนั้นเองหรือให้ผู้อื่นรับช่วงสร้างบ้านต่อ ในกรณีที่ให้ผู้อื่นรับสร้างบ้านนั้นผู้ขายต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญา โดยทั่วไประยะเวลาการก่อสร้างรวมทั้งการโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจะสามารถเสร็จสิ้นได้ภายในระยะเวลา 1 ปี

- 3) การขายอาคารชุด เป็นการขายห้องชุด อาคารชุดหรือกลุ่มอาคารชุดเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย หรือเพื่อประกอบธุรกิจ และอาคารสำนักงานเพื่อขาย โดยทั่วไป ระยะเวลาการก่อสร้างจนกระทั่งมีการโอนกรรมสิทธิ์ของอาคารชุดจะมากกว่า 1 ปี

ตามมาตราฐานการบัญชี ฉบับที่ 49 เรื่อง สัญญาก่อสร้าง (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 913) ได้กำหนดคำนิยามของ “สัญญาก่อสร้าง” หมายถึง สัญญาที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะเพื่อก่อสร้างเพียงรายการเดียว เช่น สะพาน ดิค เขื่อน ท่อส่งน้ำมัน ถนน เรือ หรืออุโมงค์ หรืออาจสร้างขึ้นเพื่อก่อสร้างสินทรัพย์หลายรายการซึ่งสัมพันธ์กันหรือต้องพึ่งพากันในด้านการออกแบบ เทคโนโลยี และหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ขั้นสุดท้าย เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานและอุปกรณ์หลายรายการซึ่งมีความซับซ้อน

โดยสรุปแล้วลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง โดยการแบ่งลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามรายละเอียดบริษัทที่แสดงในระบบซีดีรอมข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ฉบับรวม 2545 (ไตรมาส 3-ไตรมาส 4) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตามมาตราฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องมีการแบ่งลักษณะของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เหมือนกัน

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการ

หลักเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการของบริษัทจดทะเบียน สามารถแบ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการได้เป็น 2 ส่วน คือ หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 ดังนี้

2.1.2.1 หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545)

หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการได้แก่ ข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนและประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน

ตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเรื่องการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน บริษัทจดทะเบียนจะถูกเพิกถอนเมื่อบริษัทจดทะเบียนนั้นมีความประสงค์จะขอเพิกถอนด้วยความสมัครใจหรือบริษัทจดทะเบียนนั้นมีเหตุแห่งการเพิกถอนซึ่งเกิดจากผลประกอบการหรือฐานะการเงินที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์ เช่น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

กฎหมาย ข้อกำหนดหรือข้อตกลงที่กำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์ การเปิดเผยข้อมูลเป็นเท็จ หรือ การไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ หรือมีข้อผิดพลาดในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ฐานะการเงินแสดงส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่าศูนย์ เป็นต้น

เมื่อมีเหตุแห่งการเพิกถอน ตลาดหลักทรัพย์จะย้ายหลักทรัพย์จากหมวด อุตสาหกรรมปกติไปอยู่ภายใต้หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการแก้ไขการดำเนินงาน (Companies Under Rehabilitation) และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนนั้นเลือกทางเลือกว่าจะทำ แผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน หรือเลือกยื่นคำร้องขอต่อศาลเสนอแผนฟื้นฟู กิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย หรือเลือกจะขอลอนหลักทรัพย์โดยสมัครใจ หรือทางเลือกอื่นที่ เป็นประโยชน์ต่อบริษัท

กรณีบริษัทจดทะเบียนเลือกจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน ให้ดำเนินการแต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงินเพื่อร่วมกันจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุเพิกถอน นำส่งแผนฟื้นฟูกิจการ และรายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการต่อตลาด หลักทรัพย์ โดยสาระสำคัญของแผนฟื้นฟูกิจการจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ลักษณะ การประกอบธุรกิจและการดำเนินงานของบริษัท การวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา ผลกระทบ ที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว ประมาณการงบการเงิน และคำรับรองของที่ปรึกษาทางการเงินและ/หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นว่าได้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการและ ประมาณการงบการเงิน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปตาม แนวทางที่ผู้ประกอบวิชาชีพที่ปรึกษาทางการเงินอิสระทั้งหลายพึงปฏิบัติ

กรณีบริษัทจดทะเบียนเลือกยื่นคำร้องขอต่อศาลเสนอแผนฟื้นฟูตามพระราช บัญญัติล้มละลาย ให้ถือว่าผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการที่ศาลมีคำสั่งตั้งเป็นผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อ แก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนแทนบริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงิน และให้แผนฟื้นฟูกิจการ ที่เจ้าหน้าที่ยอมรับและศาลมีคำสั่งเห็นชอบเป็นแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนที่ได้ รับความเห็นชอบจากผู้ถือหุ้นแล้ว รวมทั้งให้ผู้บริหารที่ศาลมีคำสั่งตั้งเป็นผู้จัดทำรายงานความคืบ หน้าของการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนแทนบริษัทจดทะเบียน และที่ปรึกษาทางการเงิน ซึ่งรายละเอียดตามและหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติล้มละลายจะ กล่าวในหัวข้อถัดไป

กรณีบริษัทจดทะเบียนเลือกขอเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยสมัครใจ ให้ดำเนินการตามแต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงินเพื่อทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและ เสนอแนะความเห็นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป จัดประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อขอมติเพิกถอนหุ้นพร้อมทั้งแจ้งมติเกี่ยว กับ การขอเพิกถอนหุ้นต่อตลาดหลักทรัพย์ และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเหตุผลของ การเพิกถอนหุ้น ความเห็นของกรรมการอิสระ ความเห็นของที่ปรึกษาทางการเงิน ราคาที่จะมีการ

เสนอชื่อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพจากผู้ถือหุ้นและผู้ถือหลักทรัพย์แปลงสภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของบริษัทตามแบบรายงานการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกหุ้น (แบบ 56-1) ซึ่งได้ปรับปรุงให้เป็นข้อมูลปัจจุบันแล้ว

นอกจากการเพิกถอนบริษัทจดทะเบียนออกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนนั้นเมื่อมีเหตุแห่งการเพิกถอนแล้ว ตลาดหลักทรัพย์ยังวางนโยบายเกี่ยวกับเกณฑ์การถูกเพิกถอนกรณีบริษัทจดทะเบียนนำส่งงบการเงินล่าช้าเกินกว่า 180 วัน โดย

หากบริษัทจดทะเบียนใดนำส่งงบการเงินในงวดใดงวดหนึ่งล่าช้าเป็นเวลานานติดต่อกันมากกว่า 180 วัน ตลาดหลักทรัพย์จะประกาศรายชื่อบริษัทจดทะเบียนนั้นให้อยู่ในข่ายอาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนและโอนย้ายหลักทรัพย์ไปอยู่ในหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการแก้ไขการดำเนินงาน (Companies Under Rehabilitation) หากบริษัทจดทะเบียนยังไม่นำส่งงบการเงินภายใน 180 วันนับจากวันประกาศเข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน ตลาดหลักทรัพย์จะสั่งเพิกถอนหลักทรัพย์จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

โดยสรุปแล้วการฟื้นฟูกิจการตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจดทะเบียนที่เข้าเกณฑ์การถูกเพิกถอนออกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนมักมีเหตุแห่งการเพิกถอนมาจากฐานะการเงินในงบการเงินที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีแล้ว แสดงส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่าศูนย์ และเมื่อมีเหตุแห่งการเพิกถอน ตลาดหลักทรัพย์จะย้ายหลักทรัพย์จากหมวดอุตสาหกรรมปกติไปอยู่ภายใต้หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการแก้ไขการดำเนินงาน และกำหนดทางเลือกให้บริษัทจดทะเบียนเหล่านั้นเลือกปฏิบัติ และส่วนใหญ่บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ภายใต้หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการแก้ไขการดำเนินงานมักเลือกทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน และเลือกยื่นขอต่อศาลเพื่อเสนอแผนฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนนั้น กำหนดให้คณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนร่วมกับที่ปรึกษาทางการเงินและผู้ตรวจสอบบัญชีจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับภาวะวิเคราะห์ลักษณะการประกอบธุรกิจ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ประมาณการงบการเงิน และคำรับรองของที่ปรึกษาทางการเงินว่าได้ร่วมกับฝ่ายบริหารของบริษัทในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการและประมาณการงบการเงินโดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ถูกต้อง และเหมาะสม สำหรับการเสนอแผนฟื้นฟูกิจการต่อศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลายจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

2.1.2.2 หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 (สุธีร์ ศุภนิตย์, 2542)

หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติล้มละลายได้กำหนดการดำเนินคดีล้มละลายเป็น 2 วิธี คือ การฟ้องคดีขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย และการร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในส่วนนี้ขออธิบายเฉพาะส่วนของการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นมาตรการเพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ลูกหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ และมีโอกาสกลับฟื้นคืนสู่สภาพปกติได้ โดยดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 5 ปี แต่ศาลอาจขยายเวลาให้อีกได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี หรือตามที่เห็นสมควร

การฟื้นฟูกิจการนั้นเริ่มจากบุคคลตามที่กฎหมายกำหนดยื่นคำร้องขอต่อศาล อาจเป็นการร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการของตนก็ได้ ในการร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการต้องเกิดจากข้อเท็จจริงที่ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว มีเหตุผลที่สมควร และมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ โดยในการยื่นขอฟื้นฟูกิจการนั้นต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับความมีหนี้สินล้นพ้นตัว รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน และหนังสือยินยอมของผู้ทำแผน อย่างชัดเจนในคำร้องขอเมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะดำเนินการไต่สวนถึงข้อเท็จจริงตามที่ผู้ยื่นขอได้แสดงรายละเอียดในคำร้องขอ หากไต่สวนแล้วเป็นจริงศาลจะมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แต่หากการไต่สวนไม่ได้ความจริงดังที่แสดงในคำร้องขอ ศาลจะมีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

นอกจากศาลจะทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว กฎหมายยังกำหนดให้เกิดผลคุ้มครองแก่กิจการของลูกหนี้ โดยมีการจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหากเจ้าหนี้ต้องการได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการนั้น เจ้าหนี้ต้องยื่นขอรับชำระหนี้เข้ามาในคดีที่ขอฟื้นฟูกิจการ หากเจ้าหนี้ไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนด เจ้าหนี้ นั้นจะไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้

ในการยื่นขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลต้องมีการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของลูกหนี้ แผนฟื้นฟูกิจการนั้นต้องจัดทำโดยบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ทำแผน โดยสาระสำคัญของแผนฟื้นฟูกิจการต้องประกอบด้วยเหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ รายละเอียดของสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ในขณะที่ศาลสั่งฟื้นฟูกิจการ หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ และระยะเวลาดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งไม่เกิน 5 ปี เมื่อจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเรียบร้อยแล้วจะนำแผนนั้นเข้าสู่การพิจารณาของเจ้าหนี้ ลูกหนี้ เพื่อแสดงความเห็นชอบตามแผน หรือแก้ไขแผนต่อไป เมื่อมีมติยอมรับแผนแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะราย

งานมตินั้นต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาเห็นชอบแผน เมื่อศาลเห็นชอบตามแผน ศาลจะชี้แจงคำสั่งให้แก่ผู้บริหารแผนและผู้ทำแผน โดยสิทธิและหน้าที่ของผู้ทำแผนจะตกเป็นของผู้บริหารแผนต่อไป แต่ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบตามแผน ศาลจะพิจารณาว่าควรให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือไม่ หากศาลเห็นควรให้ล้มละลาย ศาลจะมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ แต่หากศาลเห็นว่าไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ศาลก็จะสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการนั้น

เมื่อศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว อำนาจหน้าที่ในการจัดการ บริหารสินทรัพย์ของผู้บริหารของลูกหนี้จะสิ้นสุดลง และให้สิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ระงับลง เว้นแต่สิทธิในการรับเงินปันผล โดยสิทธิของผู้ถือหุ้นจะตกเป็นของผู้บริหารคนใหม่ และผู้บริหารคนใหม่มีหน้าที่ดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการครบกำหนดตามระยะเวลาที่ระบุไว้ในแผน หากการดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ประสบความสำเร็จตามแผน นั่นคือลูกหนี้สามารถแก้ไขกิจการให้กลับฟื้นคืนดีขึ้นได้ ให้ผู้บริหารตามแผนนั้นร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แต่ถ้าครบกำหนดตามระยะเวลาแล้วแต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่ประสบความสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารตามแผนรายงานต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาว่าจะให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เมื่อพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย หรือมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าลูกหนี้ไม่สมควรล้มละลาย

เมื่อศาลมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการแล้ว มีผลให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากหนี้ทั้งหมด ยกเว้นหนี้ที่เจ้าหนี้ได้ยื่นขอรับชำระหนี้ไว้ ผู้บริหารของลูกหนี้กลับมามีอำนาจบริหารจัดการสินทรัพย์ของลูกหนี้ และผู้ถือหุ้นของลูกหนี้จะกลับมามีสิทธิตามกฎหมายเหมือนเดิม

โดยสรุปแล้วการฟื้นฟูกิจการตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติล้มละลาย การฟื้นฟูกิจการเริ่มต้นจากเจ้าหนี้ของบริษัทหรือลูกหนี้ (ตัวบริษัทเอง) เป็นผู้ยื่นขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ โดยมีมูลเหตุจากลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ซึ่งเมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ศาลจะทำการไต่สวนข้อเท็จจริง และจากการที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องกฎหมายได้กำหนดให้เกิดผลคุ้มครองแก่กิจการของลูกหนี้โดยจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ทั้งนี้ในการพิจารณาให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้หรือไม่นั้น ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งผู้ทำแผนซึ่งเป็นผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ โดยแผนฟื้นฟูกิจการมีสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดการดำเนินกิจการของลูกหนี้ เช่น เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ รายละเอียดของสินทรัพย์ หนี้สินและภาวะผูกพันต่าง ๆ หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ ระยะเวลาดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเรียบร้อยแล้วเจ้าหนี้และลูกหนี้ร่วมกับแสดงความเห็นชอบตามแผนหรือแก้ไขแผน เมื่อเจ้าหนี้และลูกหนี้มีมติยอมรับแผนแล้ว ศาลจะพิจารณาให้ความเห็นชอบตามแผน เมื่อศาลเห็นชอบตามแผนศาลจะสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และผู้บริหารแผนจะเป็นผู้ดำเนินการ

ตามแผนจนการฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จ ศาลจะมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมีผลให้ลูกหนี้สามารถดำเนินกิจการของตนเองต่อไปได้

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน สำหรับงานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน ซึ่งได้แก่ ขนาดของกิจการ การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี ข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาส่วนหนึ่งได้จากข้อมูลงบการเงิน โดยงบการเงินนั้นต้องจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำงบการเงินของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะ ได้แก่ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การรับรู้รายได้ สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 49 เรื่อง สัญญาก่อสร้าง

ในการรับรู้รายได้จากการขายสำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 152-154) สามารถเลือกการรับรู้รายได้หลายวิธีตามเงื่อนไขของการเกิดขึ้นของรายได้จากการขายนั้น ได้แก่ การรับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน การรับรู้เป็นรายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ และการรับรู้เป็นรายได้ตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ

สำหรับการรับรู้รายได้ทั้งจำนวน ให้รับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อผู้ขายได้โอนความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่มีนัยสำคัญในทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อแล้ว และสำหรับการรับรู้รายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จหรือตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ สามารถรับรู้รายได้เกี่ยวกับการขายนั้นเมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้

- 1) การขายเกิดขึ้นแล้ว
- 2) ผู้ซื้อไม่มีสิทธิเรียกเงินคืน
- 3) ผู้ซื้อและผู้ขายต้องมีความเป็นอิสระต่อกันหรือเป็นการดำเนินธุรกิจตามปกติ
- 4) เงินวางเริ่มแรกและเงินค่างวดของผู้ซื้อที่ชำระแล้วต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของราคาขายตามสัญญา
- 5) ผู้ขายมีความสามารถเก็บเงินได้ตามสัญญา
- 6) งานพัฒนาและงานก่อสร้างของผู้ขายได้ผ่านขั้นตอนเบื้องต้นแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของงานก่อสร้างตามโครงการที่เสนอขาย
- 7) ผู้ขายมีความสามารถทางการเงินดี
- 8) การก่อสร้างได้ก้าวหน้าไปด้วยดี

- 9) ผู้ขายสามารถประมาณเงินรับจากการขายรวมและต้นทุนทั้งหมดที่ต้องใช้ในการก่อสร้างได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ทั้งนี้ต้นทุนที่ประมาณการไว้จำเป็นต้องปรับปรุงอย่างน้อยปีละครั้งหรือเมื่อผู้ขายประมาณได้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในจำนวนต้นทุนอย่างมีสาระสำคัญ

การรับรู้รายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จนั้น สามารถเลือกวิธีการในการกำหนดอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จไว้หลายวิธีเช่นกัน ได้แก่ วิธีคำนวณตามอัตราส่วนต้นทุนของงานที่เกิดขึ้นแล้วกับต้นทุนทั้งหมดที่ประมาณว่าจะใช้ในการก่อสร้างตามสัญญาโดยไม่รวมต้นทุนที่ดิน วิธีสำรวจและประเมินผลงานที่ทำเสร็จโดยวิศวกรหรือสถาปนิกว่าเป็นอัตราส่วนร้อยละเท่าใดของงานทั้งหมดตามสัญญา หรือใช้ทั้งสองวิธีประกอบกัน ทั้งนี้หากผู้ซื้อผิดนัดชำระเงินเกินกว่า 3 งวดติดต่อกันและอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จสูงกว่าเงินค้างงวดที่ถึงกำหนดชำระ ให้หยุดการรับรู้รายได้ทันที และควรมีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามความเหมาะสม

การรับรู้รายได้ตามเงินค้างงวดที่ถึงกำหนดชำระ ให้ใช้วิธีการรับรู้รายได้ตามอัตรากำไรขั้นต้น หากอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จต่ำกว่าสัดส่วนของเงินที่ได้รับผ่อนชำระตามกำหนดต่อราคาขายผ่อนชำระ ให้รับรู้รายได้ไม่เกินอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ ส่วนเงินค้างงวดที่ได้รับผ่อนชำระเกินกว่าอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จให้ถือเป็นเงินรับล่วงหน้าจากผู้ซื้อ และหากในระหว่างการผ่อนชำระ ผู้ซื้อสามารถชำระเงินส่วนที่เหลือทั้งหมดได้ก่อนกำหนด หรือสามารถหาแหล่งเงินกู้อื่นใด รวมทั้งการก่อสร้างได้เสร็จสมบูรณ์และผู้ขายได้โอนความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่มีนัยสำคัญในทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อแล้ว ให้รับรู้จำนวนเงินดังกล่าวเป็นรายได้ทั้งจำนวนในงวดนั้น และควรมีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามความเหมาะสม

ในส่วนของบันทึกบัญชีสำหรับสัญญาก่อสร้าง (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 916-922) เกี่ยวข้องกับรายได้ค่าก่อสร้าง ต้นทุนการก่อสร้าง และการรับรู้รายได้ค่าก่อสร้างและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง โดยรายได้ค่าก่อสร้างประกอบด้วยจำนวนเงินรายได้เริ่มแรกตามที่ตกลงไว้ในสัญญาและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการดัดแปลงงานตามสัญญา การเรียกร้องค่าเสียหาย หรือการจ่ายเงินเพื่อจูงใจ ทั้งนี้จะสามารถรับรู้เป็นรายได้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะเป็นรายได้และสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ สำหรับต้นทุนการก่อสร้างประกอบด้วยต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานก่อสร้างตามสัญญา ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโดยทั่วไปซึ่งสามารถปันส่วนให้กับงานก่อสร้างตามสัญญา และต้นทุนอื่นที่สามารถเรียกเก็บจากผู้จ้างได้ภายใต้เงื่อนไขของสัญญาก่อสร้าง

ในการรับรู้รายได้ค่าก่อสร้างและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง กิจการต้องรับรู้รายได้และต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน โดยอ้างอิงกับขั้นความสำเร็จของงานก่อสร้าง ณ วันที่ในงบดุล และต้องรับรู้รายการขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจาก

งานก่อสร้างตามสัญญาเป็นค่าใช้จ่ายทันที ทั้งนี้ในการกำหนดขึ้นความสำเร็จของงานก่อสร้างสามารถกำหนดได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของสัญญา ได้แก่ วิธีอัตราส่วนของต้นทุนการก่อสร้างที่ทำเสร็จจนถึงปัจจุบันกับประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้น วิธีการสำรวจงานที่ทำเสร็จและวิธีสัดส่วนของงานก่อสร้างที่ทำเสร็จกับงานก่อสร้างทั้งหมดตามสัญญา

จะเห็นได้ว่าทั้งการรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์และการรับรู้รายได้ค่าก่อสร้างและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง มาตรฐานการบัญชีได้กำหนดแนวทางให้กิจการเลือกปฏิบัติหลายวิธี ทำให้เกิดความแตกต่างในการบันทึกบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยความแตกต่างที่เกิดขึ้นในการบันทึกบัญชีนี้อาจมีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินให้มีความแตกต่างกันได้ ทั้งนี้ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการปรับงบการเงินให้เป็นวิธีการเดียวกัน เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูลและความยุ่งยากในการปฏิบัติ

อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินให้อยู่ในรูปอัตราส่วนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายการทางการเงิน ซึ่งการแสดงความสัมพันธ์ของรายการทางการเงินนั้นสามารถนำไปตีความเพื่อประเมินฐานะทางการเงิน ประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ในการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า อัตราส่วนทางการเงินสามารถใช้ในการพยากรณ์การล้มเหลวของธุรกิจได้ สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แล้ว (Jaffe and Sirmans, 1989: 259) อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย อัตราส่วนทางการเงิน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการดำเนินงาน (Leverage and Operating Ratio) ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (Mortgage Debt to Property Value Ratio) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (Debt Coverage Ratio) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (Default Ratio) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover Ratio) และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Expense Ratio) และกลุ่มที่ 2 คือ อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) ได้แก่ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Profit Margin) และอัตราส่วนผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น (Return to Equity) จะเห็นได้ว่าอัตราส่วนทางการเงินสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์บางตัวเหมือนกับอัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจทั่วไปและได้ศึกษามาแล้วในอดีต ทางผู้ศึกษาจึงตัดอัตราส่วนทางการเงินบางตัวที่ได้มีการศึกษาแล้วออกไป

สรุปแล้วในการศึกษาครั้งนี้ใช้อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินเป็นตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์การถูกฟ้องพิพาทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินบางส่วนได้คัดเลือกมาจากอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่

มีความสำคัญในการพยากรณ์ที่ได้มีการศึกษาแล้วในอดีตซึ่งจะกล่าวในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบางส่วนเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่ใช้ในการศึกษาสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน โดยรายละเอียดของอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินเป็นดังนี้

2.1.3.1 อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

(Liquidity Analysis Ratios)

อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์ความคล่องตัวทางการเงินในระยะสั้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารสภาพคล่องของธุรกิจให้สามารถดำเนินไปได้ตามวงจรการดำเนินงานตามปกติและสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นอันเกิดจากการดำเนินงานได้ทันเวลา ธุรกิจที่มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดีย่อมชี้ให้เห็นว่าสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ติดขัด อัตราส่วนที่อยู่ในประเภทนี้ได้แก่

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องของกิจการในระยะสั้น โดยพิจารณาถึงความสามารถของกิจการในการแปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสดได้เพียงพอและทันต่อการชำระหนี้สินระยะสั้น ทั้งนี้จากการศึกษาของ Ohlson (1980) และ สุภาพร เริงเยี่ยม (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ในการตีความอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน หากค่าที่ได้เกินกว่า 1 แสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ค่านี้ยิ่งมากเท่าใด ก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคล่องตัวทางการเงินที่มีมากเท่านั้น แต่ถ้าหากค่าที่ได้ต่ำกว่า 1 แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน นั่นคือกิจการไม่สามารถแปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลา

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (Net Working Capital Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงินอีกอัตราส่วนหนึ่ง โดยแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของมูลค่าสินทรัพย์หมุนเวียนหลังจากชำระหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม ทั้งนี้จากการ

ศึกษาของ Beaver (1966) Altman (1968) และ Ohlson (1980) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{ต่อสินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีเงินทุนหมุนเวียนมากเพียงพอที่จะชำระค่าใช้จ่ายอื่นที่นอกเหนือจากหนี้สินหมุนเวียน เช่น จ่ายดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น ถ้าค่าที่ได้มีค่าต่ำแต่ไม่ถึงกับติดลบ แสดงว่ากิจการมีเงินทุนหมุนเวียนน้อยแต่ก็ยังสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นได้ แต่ถ้าหากค่าที่ได้ติดลบ แสดงว่ากิจการประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะสั้น

อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน (Operating Cash Flow to Current Liabilities Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานกับหนี้สินหมุนเวียน เพื่อชี้ให้เห็นว่ากิจการสามารถใช้สินทรัพย์หมุนเวียนก่อให้เกิดกระแสเงินสดแก่กิจการได้มากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน ทั้งนี้จากการศึกษาของสุภาพร เจริญเยี่ยม (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน} = \frac{\text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน หากค่าที่ได้เท่ากับ 0.4 หรือสูงกว่าแสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี (Stickney and Brown, 1999: 150) หากค่าที่ได้ต่ำกว่า 0.4 แสดงว่ากิจการมีปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน

2.1.3.2 อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

(Profitability and Activity Analysis Ratios)

อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการและประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหารว่าสามารถใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่กิจการมากน้อยเพียงใด อัตราส่วนที่อยู่ในประเภทนี้ได้แก่

อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงผลตอบแทนของสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากการใช้สินทรัพย์ของกิจการที่ก่อให้เกิดกำไร นอกจากนี้ยังใช้ประเมินความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารได้ด้วย ทั้งนี้จากการศึกษาของ Altman (1968) Jinda Khunthong (1998) สุภาพร เจริญเยี่ยม (2544) และ

ปิยากร ชินะรัตนกุล (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถบริหารงานหรือใช้สินทรัพย์ก่อให้เกิดกำไรสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าผู้บริหารไม่มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไรแก่กิจการได้

อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย (Earning before Interest and Tax to Sales Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรเทียบกับยอดขาย หรือเป็นผลตอบแทนจากการขาย ซึ่งเป็นการพิจารณาว่ายอดขายของกิจการสามารถก่อให้เกิดกำไรกับกิจการมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้จากการศึกษาของ Jinda Khunthong (1998) และ Shirata (1998) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ขาย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ายอดขายของกิจการสามารถสร้างกำไรให้แก่กิจการสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ายอดขายของกิจการไม่สามารถสร้างกำไรให้แก่กิจการ

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (Net Income to Total Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เหมือนกับอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งแสดงถึงผลตอบแทนของสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากการใช้สินทรัพย์ของกิจการที่ก่อให้เกิดกำไร นอกจากนี้ยังใช้ประเมินความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารได้ด้วย ทั้งนี้จากการศึกษาของ Altman (1968) Ohlson (1980) และ Jinda Khunthong (1998) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถบริหารงานหรือใช้สินทรัพย์ก่อให้เกิดกำไรสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าผู้บริหารไม่มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไรแก่กิจการได้

อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (Retained Earning to Total Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงเงินทุนสะสมภายในกิจการที่สะสมจากกำไรสุทธิ

กิจการที่ดำเนินงานมีกำไรสุทธิเป็นประจำก็จะส่งผลให้มีมูลค่ากำไรสะสมสูง แต่ทั้งนี้กำไรสะสมจะขึ้นอยู่กับอายุของกิจการด้วย เพราะกิจการที่ตั้งมานานย่อมมีกำไรสะสมสูง ซึ่งเป็นผลให้อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์มีอัตราที่สูงด้วย ทั้งนี้จากการศึกษาของ Beaver (1966) และ Jinda Khunthong (1998) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{กำไรสะสม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีเงินทุนสะสมภายในกิจการมาก สามารถรองรับผลขาดทุนในอนาคตได้ และหากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีเงินทุนสะสมภายในกิจการต่ำ อาจเป็นกิจการที่เพิ่งก่อตั้ง

ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร (Quality Earning Indicator) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่วัดคุณภาพของกำไรสุทธิว่าใกล้เคียงกับกำไรที่เป็นตัวเงินสดหรือกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเพียงใด ทั้งนี้จากการศึกษาของสุภาพร เริงเอี่ยม (2544) พบว่าอัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร} = \frac{\text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{กำไรสุทธิ}}$$

ในการตีความตัวชี้วัดคุณภาพกำไร หากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 แสดงว่ากำไรสุทธิมีคุณภาพสูงนั่นคือกิจการมีกำไรสุทธิใกล้เคียงกับกำไรที่เป็นตัวเงินสด แต่หากค่าที่ได้ไม่ใกล้เคียง 1 แสดงว่ากำไรสุทธิมีคุณภาพต่ำหรือกำไรสุทธิที่กิจการมีส่วนใหญ่เป็นกำไรที่ไม่เป็นตัวเงิน

อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเป็นอัตราส่วนที่ผู้ลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สามารถใช้พิจารณาถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดยอดขายมากน้อยเพียงใด (Jaffe and Sirmans, 1989: 260) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{ขาย}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการไม่มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์

2.1.3.3. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว (Long-Term Solvency Analysis Ratios)

อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินในส่วนของหนี้สิน เพื่อใช้ในการประเมินความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว และยังแสดงถึงความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรจากหนี้สินระยะยาวด้วย อัตราส่วนที่อยู่ในประเภทนี้ได้แก่

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Liabilities Assets Ratios) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างทางการเงินที่เกิดจากการจัดหาเงินจากภายนอกกว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดกับสินทรัพย์รวม และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ทั้งหมดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้จากการศึกษาของ Beaver (1966) Ohlson (1980) และ Jinda Khunthong (1998) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 แสดงว่ากิจการมีภาระผูกพันต่ำ โครงสร้างเงินทุนส่วนใหญ่เกิดจากภายในกิจการ แต่หากค่าที่ได้มีค่ามากกว่า 0.5 แต่น้อยกว่า 1 แสดงว่ากิจการมีภาระผูกพันค่อนข้างสูง โครงสร้างเงินทุนส่วนใหญ่เกิดจากการกู้ยืมภายนอกกิจการ และหากค่าที่ได้มีค่าเกิน 1 แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน มีหนี้สินล้นพ้นตัวอาจถูกฟ้องร้องล้มละลายได้ และเป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการพิจารณาการถูกฟื้นฟูกิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม (Operating Cash Flow to Total Liabilities Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถของกิจการในการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดเงินสดเพียงพอที่จะจ่ายชำระหนี้ในอนาคตหรือไม่ ทั้งนี้จากการศึกษาของ Beaver (1966) และ สุภาพร เริงเยี่ยม (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม} = \frac{\text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{หนี้สินรวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถหาเงินสดจากการดำเนินงานให้เพียงพอกับการจ่ายชำระหนี้สูง และหากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถหาเงินสดจากการดำเนินงานให้เพียงพอกับการจ่ายชำระหนี้ต่ำ

อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด (Cash Flow Adequacy Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถของกิจการในการหากระแสเงินสดให้เพียงพอกับรายจ่ายที่แสดงถึงความมั่นคงของกิจการ อันได้แก่ เงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น รายจ่ายเพื่อการลงทุนในการซื้อสินทรัพย์ถาวรมาใช้ในการดำเนินงานและการจ่ายคืนหนี้สินระยะยาว ทั้งนี้จากการศึกษาของสุภาพร เริงเยี่ยม (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด} = \frac{\text{กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน}}{\text{เงินปันผลจ่าย + ซื้อสินทรัพย์ถาวร + จ่ายคืนหนี้สินระยะยาว}}$$

ในการตีความอัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสดหากค่าที่ได้มีค่าเกิน 1 แสดงว่ากิจการมีกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเพียงพอที่จะจ่ายรายจ่ายที่แสดงถึงความมั่นคงของกิจการ หากค่าที่ได้มีค่าอยู่ระหว่างค่า 1 และ 0 แสดงว่ากิจการมีกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานไม่เพียงพอที่จะจ่ายรายจ่ายที่แสดงถึงความมั่นคงของกิจการ แต่ยังมีเพียงพอที่จะจ่ายรายจ่ายเหล่านั้นที่มีความจำเป็นก่อนได้บ้างบางส่วน เช่น ซื้อสินทรัพย์ถาวรเพิ่มเติมและจ่ายคืนหนี้สินระยะยาว และส่วนใหญ่อุปการะยอมตัดรายจ่ายเกี่ยวกับเงินปันผลออกไป นั่นคือไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนั้น และหากค่าที่ได้มีค่าติดลบ แสดงว่ากิจการไม่มีกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมาจ่ายรายจ่ายที่แสดงถึงความมั่นคงของกิจการ จึงจำเป็นต้องมีการกู้ยืมเงินจากภายนอกมาเพื่อจ่ายรายจ่ายเหล่านั้น

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (Mortgage Debt to Property Value Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงสัดส่วนหนี้สินระยะยาวกับสินทรัพย์รวม ผู้ลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สามารถใช้ประเมินระดับความเสี่ยงของภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายชำระหนี้ในอนาคต และใช้วิเคราะห์ความเสี่ยงของผู้ให้กู้ยืมว่ามีความเสี่ยงที่จะได้รับชำระหนี้ในอนาคตตามกำหนดเวลาหรือไม่ (Jaffe and Sirmans, 1989: 260) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงที่จะต้องหาเงินมาชำระหนี้สินระยะยาวในอนาคตต่ำ และผู้ให้กู้ยืมมีความเสี่ยงที่จะได้รับชำระหนี้ในอนาคตต่ำ และหากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการกิจการมีความเสี่ยงที่จะต้องหาเงินมาชำระหนี้สินระยะยาวในอนาคตสูง และผู้ให้กู้ยืมมีความเสี่ยงที่จะได้รับชำระหนี้ในอนาคตสูง

อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (Debt Coverage Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในการลงทุนให้กู้ยืมเงินของเจ้าหนี้ ผู้ลงทุนสามารถใช้ประเมินความสามารถของกำไรจากการดำเนินงานว่าสามารถครอบคลุมหนี้สินทั้งหมดได้หรือไม่ (Jaffe and Sirmans, 1989: 260) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{หนี้สินรวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม หากค่าที่ได้มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่ากิจการสามารถสร้างกำไรจากการดำเนินงานเพื่อนำมาชดเชยภาระผูกพันในอนาคตได้สูง และหากค่าที่ได้ต่ำกว่า 1 แสดงว่ากำไรจากการดำเนินงานไม่สามารถชดเชยภาระผูกพันของหนี้สินได้ และผู้ให้กู้ยืมมีความเสี่ยงสูงที่จะไม่ได้รับชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนดเวลา

อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (Default Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินที่เกิดจากการลงทุนของผู้ให้กู้ยืม ผู้ลงทุนสามารถใช้วิเคราะห์ความสามารถของกิจการในการสร้างยอดขายให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและภาระหนี้สินที่มีอยู่ทั้งหมดได้หรือไม่ (Jaffe and Sirmans, 1989: 260) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน} + \text{หนี้สินรวม}}{\text{ขาย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย หากค่าที่ได้มีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่า กิจการมีความสามารถในการสร้างยอดขายให้ครอบคลุมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและภาระหนี้สินทั้งหมดได้ แต่หากค่าที่ได้มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าการสร้างยอดขายของกิจการยังไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและภาระหนี้สินทั้งหมดได้

2.1.3.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับขนาดของกิจการ การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี โดยรายละเอียดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินแสดงดังต่อไปนี้

ขนาดของกิจการ (Size) เป็นการศึกษาถึงขนาดของกิจการ โดยขนาดของกิจการ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความมั่นคง กิจการที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีผลการดำเนินงานและความน่าเชื่อถือ มากกว่ากิจการขนาดเล็ก ในการศึกษาขนาดของกิจการจะใช้ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับ ของสินทรัพย์รวม (Natural Logarithm of Total Assets: LnTA) เป็นตัวแทนของขนาดของกิจการ (Jinda Khunthong, 1998: 11) โดยค่าที่ได้จากการคำนวณจะเป็นตัวเลขทางคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ จากการศึกษาของ Jinda Khunthong (1998) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ ความล้มเหลวทางการเงิน

การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน แสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่ติดลบหรือขาดทุน โดยในการดำเนินธุรกิจ กิจการสามารถดำรงอยู่ได้หากผลการดำเนินงานมีกำไร แต่หากกิจการมีผลขาดทุนติดต่อกัน 2 ปี (ปีก่อนและปีที่ทำการศึกษา) อาจเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่ากิจการเริ่มไม่มีความสามารถในการบริหารงาน (Jinda Khunthong, 1998: 10) โดยในการศึกษาจะแปลงค่าเป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) โดยให้มีค่า 1 ถ้าเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และมีค่า 2 ถ้าไม่เกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน ทั้งนี้จากการศึกษาของ Olson (1980) Jinda Khunthong (1998) และ ณพวงศ์วัช โพธิกิจ (2543) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน

ความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี เป็นสิ่งที่สามารถบ่งชี้ถึงคุณภาพของงบการเงิน รวมถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ โดยในรายงานความเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชีสามารถแสดงได้ 4 แบบ คือ รายงานความเห็นแบบไม่มีเงื่อนไข รายงานความเห็นแบบมีเงื่อนไข รายงานไม่แสดงความเห็น และรายงานความเห็นว่างงบการเงินไม่ถูกต้อง โดยในการศึกษาจะแปลงค่าเป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) โดยให้มีค่า 1 ถ้ารายงานความเห็นแบบไม่มีเงื่อนไข มีค่า 2 ถ้ารายงานความเห็นแบบมีเงื่อนไข มีค่า 3 ถ้ารายงานไม่แสดงความเห็น และมีค่า 4 ถ้ารายงานความเห็นว่างงบการเงินไม่ถูกต้อง ทั้งนี้จากการศึกษาของสุภาพร เชิงเยี่ยม (2544) พบว่า อัตราส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับการพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงิน

โดยสรุปแล้วข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน จำนวนรวม 18 ตัวแปร โดยเป็นข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินจำนวน 15 ตัวแปร ซึ่งประกอบด้วยอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ขนาดของกิจการ การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในต่างประเทศมีการศึกษาถึงการพยากรณ์ภาวะความล้มเหลวทางธุรกิจกันอย่างแพร่หลาย โดยส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลในรูปของอัตราส่วนทางการเงิน โดย Beaver (1966) อ้างใน Jinda Khunthong (1998) ได้ศึกษาการนำอัตราส่วนทางการเงินมาเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ภาวะล้มละลาย โดยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีจับคู่ตามประเภทของธุรกิจและขนาดสินทรัพย์ที่ใกล้เคียงกัน เพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดจากลักษณะของธุรกิจและขนาดของสินทรัพย์ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงิน ได้บริษัทที่ประสบปัญหาภาวะล้มละลายจำนวน 79 บริษัท ในช่วงปี ค.ศ. 1954-1964 และบริษัทที่ไม่ประสบปัญหาภาวะล้มละลาย จำนวน 79 บริษัท ในช่วงปีเดียวกัน ใน 38 ประเภทธุรกิจ ซึ่งมีขนาดสินทรัพย์โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตัวแปรที่ทำการศึกษาคืออัตราส่วนทางการเงินจำนวน 30 อัตราส่วน แล้วทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ Univariate Analysis เพื่อแยกความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม พบว่ามี 6 อัตราส่วนที่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดีที่สุด คือ อัตราส่วนกระแสเงินสดต่อหนี้สินรวม อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนทุนหมุนเวียน และอัตราระยะเวลาของการไม่ได้รับสินเชื่อ ทั้งนี้การพยากรณ์จะยิ่งแม่นยำสูงเมื่อใกล้ปีที่เหตุการณ์จริงที่บริษัทประสบความล้มเหลวทางการเงิน

ในปี ค.ศ. 1968 Altman (1968) ได้ศึกษาถึงการนำอัตราส่วนทางการเงินใช้ในการพยากรณ์การล้มละลายของธุรกิจ ด้วยวิธีการวิเคราะห์การจำแนกประเภท โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา 66 บริษัท เป็นบริษัทที่ล้มละลายในระหว่าง ปี ค.ศ. 1946-1965 จำนวน 33 บริษัท ซึ่งมีขนาดสินทรัพย์อยู่ในช่วงระหว่าง 0.7-25.9 ล้านดอลลาร์ และสุ่มเลือกบริษัทที่ไม่ล้มละลายและยังคงดำเนินงานอยู่ในปี ค.ศ. 1966 มาจับคู่ เพื่อลดบริษัทที่มีขนาดเล็กและใหญ่เกินไป จึงจำกัดขนาดสินทรัพย์ของบริษัทที่เลือกสุ่มให้อยู่ในช่วงระหว่าง 1-25 ล้านดอลลาร์ โดยทำการศึกษาจากอัตราส่วนทางการเงิน 22 อัตราส่วนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไร (Profitability) สภาพคล่อง (Liquidity) และความเพียงพอของเงินทุน (Solvency) ผลการศึกษาพบว่ามีอัตราส่วนที่สำคัญ 5 ตัวแปร ที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภท ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีต่อหนี้สินรวม อัตราส่วนมูลค่าหุ้นตามราคาตลาดต่อหนี้สินรวม และอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม จากนั้นได้ทำการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้ โดยทำการทดสอบความคลาดเคลื่อนพบว่า มีเปอร์เซ็นต์ความแม่นยำเป็นร้อยละ 95 นอกจากนี้ตัวแบบนี้ยังสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ฐานะทางการเงินของธุรกิจได้ โดยแสดงให้เห็นถึงฐานะของธุรกิจในอนาคตล่วงหน้า 2 ปี

หลังจากการศึกษาของ Beaver และ Altman ก็มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาต่อ เนื่องโดยนำตัวแบบของ Beaver และ Altman มาใช้ เช่น Ohlson (1980) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับความสามารถในการคาดการณ์ภาวะล้มละลาย แต่ในการคัดเลือกตัวอย่างไม่ได้ใช้วิธีการจับคู่เหมือนกับ Beaver และ Altman เพราะเชื่อว่าการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการจับเป็นคู่จะทำให้เกิดความลำเอียง จึงใช้วิธีการสุ่มแบบ Random แทน โดยทำการคัดเลือกตัวอย่างในช่วงปี ค.ศ. 1970-1979 ได้จำนวน 2,163 บริษัท โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริษัทที่ประสบภาวะล้มละลายจำนวน 105 บริษัท และกลุ่มบริษัทที่ไม่ประสบภาวะล้มละลายจำนวน 2,058 บริษัท และใช้เทคนิค Condition Logit Analysis ในการพัฒนาตัวแบบ พบว่ามี 8 อัตราส่วนที่มีความสัมพันธ์ต่อความเป็นไปได้ที่บริษัทจะประสบภาวะล้มละลาย ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน และการขาดทุนติดต่อกัน 2 ปีสุดท้าย เป็นอัตราส่วนที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในขณะที่ขนาดของกิจการที่ใช้ $\log(\text{Total Asset}/\text{GNP Price Index})$ อัตราส่วนทุนหมุนเวียนสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินกองทุนจากการดำเนินงานต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงในกำไรสุทธิ เป็นอัตราส่วนที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ ตัวแบบที่ได้มีความแม่นยำในการพยากรณ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 96 เมื่อใช้ในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ที่บริษัทจะประสบภาวะล้มละลาย 1 ปี และความแม่นยำจะลดลงเมื่อใช้ในการคาดการณ์ล่วงหน้าเกินกว่า 1 ปี

ในยุคหลัง ๆ เกือบทุกประเทศในโลกพยายามพัฒนาตัวแบบเพื่อพยากรณ์ความล้มเหลวที่เหมาะสมกับประเทศของตน เช่น Neophytou และ Molinero (2001) ทำการศึกษาการพยากรณ์ความล้มเหลวของบริษัทในประเทศอังกฤษ โดยใช้วิธี Multidimensional Scaling ซึ่งใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัทมหาชนในธุรกิจการผลิตในประเทศอังกฤษจำนวน 50 บริษัทที่ล้มเหลวในระหว่างปี 1988-1999 และบริษัทที่ดำเนินงานอยู่ในปัจจุบันจำนวน 50 บริษัท เพื่อจับคู่กันตามขนาดของสินทรัพย์รวม โดยใช้ 90 บริษัทในการพัฒนาตัวแบบ และที่เหลือ 10 บริษัท (Holdout Sample) ใช้ในการทดสอบความถูกต้องของตัวแบบ ในการพัฒนาตัวแบบครั้งนี้ใช้อัตราส่วนทางการเงินจำนวน 40 อัตราส่วน แบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ อัตราส่วนวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Leverage) อัตราส่วนวิเคราะห์กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Operating Cash Flow) อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity) อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability and Activity) ซึ่งในการวิเคราะห์โดยใช้วิธี Multidimensional Scaling ได้ผลลัพธ์ออกมาเป็นรูปภาพที่มีการ Plots จุดต่าง ๆ ในแต่ละ Dimensions ซึ่งแสดงให้เห็นพื้นที่ของส่วนที่เป็นบริษัทล้มเหลวและไม่ล้มเหลวได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ในการตีความต้องใช้สถิติตัวอื่นช่วย เช่น Cluster Analysis, Linear Regression และ Logit ผลจากวิจัยพบว่า การใช้ Multidimensional Scaling ในการพยากรณ์ความล้มเหลวสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง และเมื่อ

ทำการทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ (Holdout Sample) ก็ให้ผลการพยากรณ์ที่ถูกต้องเช่นกัน

Shirata (1998) ได้ทำการศึกษาถึงการใช้อัตราส่วนทางการเงินเพื่อพยากรณ์ภาวะล้มละลายในญี่ปุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทในญี่ปุ่นยกเว้นบริษัทที่ให้บริการทางการเงิน (ธนาคาร บริษัทประกันภัย บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์) และบริษัทก่อสร้าง ซึ่งได้แบ่งบริษัทออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่บริษัทที่ล้มละลายในระหว่างปี 1986-1996 จำนวน 686 บริษัท ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมเป็น 3,757 ล้านบาท และบริษัทที่ไม่ล้มละลายจำนวน 300 บริษัท ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมเป็น 3,847 ล้านบาท คัดเลือกมาจาก 107,034 บริษัท ในการศึกษาใช้อัตราส่วนทางการเงิน 61 อัตราส่วน แบ่งเป็น 8 ประเภท ได้แก่ Popularity in the Literature, Growth, Capital Efficiency, Profitability, Activity, Productivity, Liquidity และ Coverage and Other Earnings Relative to Leverage Measures ผลจากการศึกษาได้ตัวแบบ ดังนี้

$$Z = 0.014X2 - 0.058X24 - 0.062X36 - 0.003X10 + 0.7416$$

โดยที่ X2 = Net Income Before Tax/Sales

X24 = Interest and Discount Expense/(Short Term Borrowings + Long Term Borrowings + Corporate Bond + Convertible Bond + Note Receivable Discounted)

X36 = Note Payable + Accounts Payable) x 12/Sales

X10 = (Current Period Liabilities and Shareholders Equity/Previous Period Liability and Shareholders Equity)-1

ตัวแบบที่ได้สามารถพยากรณ์การล้มละลายได้ถูกต้อง โดยมีการเปรียบเทียบความผิดพลาดจากการพยากรณ์การล้มละลายของตัวแบบที่ได้จากการศึกษากับ Altman Model และ Toda Model พบว่าตัวแบบที่ได้จากการศึกษามีความผิดพลาดในการพยากรณ์ร้อยละ 15.96 ส่วน Altman Model และ Toda Model เกิดความผิดพลาดในการพยากรณ์ร้อยละ 27.75 และ 26.86 ตามลำดับ

ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกันที่พยายามพัฒนาตัวแบบพยากรณ์ความล้มเหลวที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยจากภาวะวิกฤติทางระบบเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2540-2541 ทำให้มีการศึกษาเพื่อพัฒนาสัญญาณเตือนภัยในการทำนายความล้มเหลวมากขึ้น เช่น Jinda Khunthong (1998) ได้ทำการศึกษาสัญญาณเตือนภัยของความล้มเหลวทางการเงินของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 จากบริษัทที่เป็นสถาบันการเงินจำนวน 220 บริษัท และบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน จำนวน 80 บริษัท และใช้ข้อมูลทางการเงินในช่วงพ.ศ. 2537-2539 ซึ่งเป็นช่วง 1-3 ปีก่อนเกิดความล้มเหลว จากการศึกษารังนี้ไดทำการ

เปรียบเทียบความสามารถในการคาดการณ์ความล้มเหลวระหว่างวิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) วิธีเชิงเส้น (Linear Discriminant Analysis) วิธีกำลังสอง (Quadratic Discriminant Analysis) วิธีวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) และวิธีวิเคราะห์โพรบิต (Probit Analysis) โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน 13 อัตราส่วน สำหรับบริษัทที่เป็นสถาบันการเงินและ 16 อัตราส่วนสำหรับบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน พบว่า อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนมูลค่าตลาดของหุ้นสามัญต่อหนี้สินรวม เป็นอัตราส่วนที่มีนัยสำคัญต่อการล้มเหลวของบริษัทที่เป็นสถาบันการเงิน และอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และการขาดทุน 2 ปีติดต่อกัน เป็นอัตราส่วนที่มีนัยสำคัญต่อต่อความล้มเหลวของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

สุภาพร เริงเยี่ยม (2544) ได้ทำการศึกษาในลักษณะเดียวกัน โดยเป็นตัวอย่างของการพยากรณ์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน ซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน จำนวน 78 บริษัท เป็นกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน จำนวน 39 บริษัท และบริษัทจดทะเบียนที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอน จำนวน 39 บริษัท ซึ่งได้เลือกจากบริษัทที่มีขนาดสินทรัพย์รวมเฉลี่ย 3 ปีที่ใกล้เคียงกันกับแต่ละบริษัทในกลุ่มที่ถูกเพิกถอนและเป็นบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันกับแต่ละบริษัทในกลุ่มที่ถูกเพิกถอน เพื่อเป็นการควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับขนาดของธุรกิจและประเภทของอุตสาหกรรม และได้เก็บกลุ่มตัวอย่างไว้สำหรับการทดสอบ (Holdout Samples) จำนวน 10 บริษัท ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่เป็นตัวเงินในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2541 จำนวน 37 ตัวแปร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) และ Artificial Neural Networks จากผลการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 37 ตัว มีเพียงตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรที่มีความสำคัญในการพัฒนาตัวแบบ ได้แก่ อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อหนี้สินรวม ตัวแปรที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นความแปรปรวนของกำไรสุทธิในรอบ 3 ปี อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อหนี้สินรวม และตัวแปรที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี โดยผลการจัดประเภทที่ได้จากตัวแบบที่พัฒนาโดยใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท สามารถคาดการณ์ได้ถูกต้อง 89.7% ของตัวอย่างทั้งหมดที่จัดประเภทได้ถูกต้อง ส่วนในการทดสอบตัวแบบกับตัวอย่างที่เก็บไว้สำหรับใช้ในการทดสอบนั้นสามารถคาดการณ์ได้ถูกต้องทั้ง 100% และผลการจัดประเภทที่ได้จากตัวแบบที่พัฒนาโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก สามารถคาดการณ์ได้ถูกต้อง

91.2% ของตัวอย่างทั้งหมดที่จัดประเภทได้ถูกต้อง ส่วนในการทดสอบตัวแบบกับตัวอย่างที่เก็บไว้เพื่อใช้ในการทดสอบนั้นสามารถคาดการณ์ได้ถูกต้องทั้ง 100% สำหรับผลการทดสอบโดยใช้ Artificial Neural Networks นั้นให้ความแม่นยำในการคาดการณ์ต่ำกว่าเทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทและการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเพื่อพยากรณ์ความล้มเหลวโดยศึกษาแยกเป็นแต่ละประเภทธุรกิจเพื่อลดความแตกต่างจากลักษณะธุรกิจ ซึ่งธุรกิจส่วนใหญ่ที่ทำการศึกษามีลักษณะเฉพาะอย่าง เช่น ฌพงส์ธวัช โพธิกิจ (2543) ได้ศึกษาถึงตัวแบบวัดความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการวัดความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ และทดสอบความสามารถของตัวแบบดังกล่าวในการทำนายความล้มเหลวของธนาคารพาณิชย์ล่วงหน้า โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจากจากข้อมูลเฉลี่ยงวดครึ่งปีแรกและสิ้นปี พ.ศ. 2540 เพื่อพัฒนาตัวแบบที่สามารถจำแนกธนาคารพาณิชย์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่มีความมั่นคงและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ไม่มั่นคงซึ่งถูกแทรกแซงจากรัฐตามมาตรการ 14 สิงหาคม 2541 จากนั้นเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ในช่วงเวลาสิ้นปี พ.ศ. 2540 โดยใช้การจัดอันดับธนาคารพาณิชย์ตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทอัตราส่วนทางการเงิน 25 อัตราส่วน มี 5 อัตราส่วนที่สามารถแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของธนาคารพาณิชย์ทั้งสองกลุ่มได้โดยมีความถูกต้องในระดับสูงและสอดคล้องกับผลการจัดอันดับธนาคารพาณิชย์ และตัวแบบสามารถทำนายความล้มเหลวได้ถูกต้องมากที่สุดในช่วงเวลาครึ่งปีล่วงหน้าก่อนธนาคารพาณิชย์ประสบความล้มเหลว

ปิยากร ชินะรัตนกุล (2544) ได้ศึกษาตัวแบบเตือนภัยล่วงหน้าทางการเงินสำหรับธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย โดยแบ่งบริษัทที่มั่นคงและไม่มั่นคงออกเป็น 3 กรณี กรณีที่ 1 เป็นการแบ่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์จากระดับของเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2543 กรณีที่ 2 เป็นการแบ่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์มาตรฐานในการใช้วิเคราะห์สถานะการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัยของ National Association of Insurance Commissioner (NAIC) และกรณีที่ 3 เป็นการแบ่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์มาตรฐานในการวิเคราะห์ความมั่นคงในการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัยจาก Insurance Solvency International (I.S.I) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 พบว่าอัตราส่วนทางการเงินที่สามารถบ่งชี้ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยที่มีสถานะทางการเงินมั่นคงและไม่มั่นคงอยู่ 4 กลุ่ม คือ อัตราส่วนประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ อัตราส่วนการบริหารสภาพคล่อง อัตราส่วนการบริหารสภาพคล่อง อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนวัดโครงสร้างหนี้

จากการศึกษาข้างต้นผู้ศึกษาเห็นความสำคัญว่าการทำการพยากรณ์โดยแยกตามลักษณะธุรกิจน่าจะให้ผลการพยากรณ์ที่แม่นยำกว่าการศึกษาในลักษณะรวมทุกธุรกิจ ซึ่งธุรกิจที่ศึกษาควรเป็นธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะอย่างและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ผู้ศึกษาจึงเลือกธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยคิดว่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสนใจต่อธุรกิจนี้ ซึ่งเห็นได้จากการออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูและส่งเสริมธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่บนพื้นฐานว่าหากธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของไทยมีความมั่นคงจะทำให้เกือบทุกธุรกิจสามารถดำเนินงานต่อไปได้ โดยในการศึกษาคั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่ได้มีการศึกษามาแล้วในอดีตและเป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่มีความสำคัญในการพยากรณ์ ดังแสดงในตารางที่ 1 นอกจากนี้ยังเพิ่มตัวแปรอิสระที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อให้ตัวแบบที่ได้มีความเหมาะสมกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สรุปตัวแปรอิสระที่ได้มีการศึกษาในอดีตและนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้

ตัวแปรอิสระ	การศึกษาในอดีต
วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน	
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	Ohlson (1980) และ สุภาพร (2544)
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม	Beaver (1966) , Altman (1968), และ Ohlson (1980)
อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน	สุภาพร (2544)
วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร	
อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์	Altman(1968) , Jinda (1998), สุภาพร (2544) และ ปิยากร (2544)
อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย	Jinda (1998) และ Shirata (1998)
อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม	Altman (1968), Ohlson (1980) และ Jinda (1998)
อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม	Beaver (1966) และ Jinda (1998)
ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร	สุภาพร (2544)
วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว	
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	Beaver (1966), Ohlson (1980) และ Jinda (1998)
อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม	Beaver (1966) และ สุภาพร (2544)
อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด	สุภาพร (2544)
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน	
ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับของสินทรัพย์รวม	Jinda (1998)
การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน	Ohlson (1980), Jinda (1998) และ ณพวงศัวิชัย (2543)
ความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี	สุภาพร (2544)

โดยสรุปแล้วข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน จำนวนรวม 18 ตัวแปร โดยเป็นข้อมูลอัตราส่วนทางการเงิน จำนวน 15 ตัวแปร และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน 3 ตัวแปร ประกอบด้วยอัตราส่วนทาง

การเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่ได้มีการศึกษาแล้วในอดีต จำนวน 14 ตัวแปร และอัตราส่วนทางการเงินเงินที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Jaffe and Sirmans, 1989: 260) จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้จัดกลุ่มอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน

กลุ่มที่ 2 อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร และอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม¹

กลุ่มที่ 3 อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม¹ อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม¹ และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย¹

กลุ่มที่ 4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน ได้แก่ ขนาดของกิจการ การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และความเห็นในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ อัตราส่วนทางการเงินเงินที่ใช้วิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินงานภายใต้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2545 จำนวนรวม 38 บริษัท ประกอบด้วยบริษัทจดทะเบียนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการจำนวน 24 บริษัท และบริษัทจดทะเบียนที่ย้ายจากกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ ตามประกาศของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 14 บริษัท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ทุกหน่วยของประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา (Census Method) เนื่องจากในการวิเคราะห์ครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก จึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเน้นศึกษากลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลา (Longitude Study) (เปียกร ชินะรัตน์กุล, 2544: 36) ซึ่งสามารถแบ่งเป็นหน่วยวิเคราะห์ (จำนวนบริษัท x จำนวนปีที่ศึกษา) 342 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 9) โดยเป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการจำนวน 216 หน่วยวิเคราะห์ (24 x 9) และบริษัทจดทะเบียนที่ย้ายจากกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการจำนวน 126 หน่วยวิเคราะห์ (14 x 9) ทั้งนี้จะแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นกลุ่มตัวอย่างในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้พัฒนาตัวแบบ จำนวน 190 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 5) และส่วนที่สองเป็นกลุ่มตัวอย่างในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ จำนวน 152 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 4)

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแบ่งเป็น

3.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจ

การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเก็บรวบรวมจากหลายแหล่ง ได้แก่ วิทยานิพนธ์ วารสาร ตำราเรียน และจากหน่วยงานของภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ข้อมูลทางการเงิน

ข้อมูลทางการเงิน เป็นข้อมูลงบการเงินรวม เนื่องจากงบการเงินรวมเป็นงบการเงินที่กลุ่มกิจการนำเสนอเสมือนว่าเป็นกิจการเดียว (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544: 778) หรืองบการเงินเฉพาะบริษัท (กรณีไม่มีบริษัทย่อย) โดยลักษณะข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลงบการเงินที่เก็บรวบรวมไว้ในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Integrated – SET Information Management System: I-SIMS)

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.3.1 ตัวแปรตาม

STATUS มีค่าเป็น 1 สำหรับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 สำหรับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ

3.3.2 ตัวแปรอิสระ

3.3.2.1 ตัวแปรอิสระวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

CURRENT	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน)
NWC	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม [(สินทรัพย์หมุนเวียน – หนี้สินหมุนเวียน)/สินทรัพย์รวม]
OCFTCL	อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน (กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน/หนี้สินหมุนเวียน)

3.3.2.2 ตัวแปรอิสระวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

ROA	อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี/สินทรัพย์รวม)
EBITS	อัตรากำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย (กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี/ขาย)
NITA	อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม)

RETA	อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (กำไรสะสม/สินทรัพย์รวม)
QEI	ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร (กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน/กำไรสุทธิ)
TAT ²	อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (ขาย/สินทรัพย์รวม)

3.3.2.3 ตัวแปรอิสระวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว

LA	อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม)
OCFTL	อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม (กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน/หนี้สินรวม)
CFA	อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด [กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน/(เงินปันผลจ่าย + ซื้อสินทรัพย์ถาวร + จ่ายคืนหนี้ระยะยาว)]
MDPV ²	อัตราส่วนหนี้ระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (หนี้ระยะยาว/สินทรัพย์รวม)
DCR ²	อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (กำไรจากการดำเนินงานสุทธิ/หนี้สินรวม)
DR ²	อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวม ต่อยอดขาย [(ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน+หนี้สินรวม)/ขาย]

3.3.2.4 ตัวแปรอิสระในรูปข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน

LnTA	การวัดขนาดของธุรกิจโดยใช้ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขลำดับของสินทรัพย์รวม (Natural Logarithm of Total Assets)
TLOSS	การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกันในช่วงที่ทำการศึกษากำหนดให้ ค่า 1 สำหรับการเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และ ค่า 2 สำหรับการไม่เกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน

² อัตราส่วนวิเคราะห์การลงทุนสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

AUDIT ความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี กำหนดให้ค่า 1 สำหรับความเห็นแบบไม่มีเงื่อนไข ค่า 2 สำหรับความเห็นแบบมีเงื่อนไข ค่า 3 สำหรับการไม่แสดงความเห็น และค่า 4 สำหรับความเห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง

3.3.2.5 ตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปีที่ศึกษาที่แปลงให้เป็นตัวแปรเทียม

T1 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2537 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2537) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2537)

T2 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2538 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2538) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2538)

T3 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2539 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2539) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2539)

T4 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา พ.ศ. 2540 ใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดคำตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาเป็นปี พ.ศ. 2540) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ปี พ.ศ. 2540) สำหรับปี พ.ศ. 2541 จะสามารถลดตัวแปรเทียมของปี พ.ศ. 2541 ไปได้ โดยสามารถตอบคำถามเป็น 1 ได้ทุกคำถาม (T1-T4) เพราะไม่ใช่เป็นข้อมูลที่ศึกษาปี พ.ศ. 2537-2540 แต่เป็นข้อมูลที่ศึกษาปี พ.ศ. 2541 นั่นเอง

โดยสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปีที่ศึกษาที่แปลงให้เป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables)

สามารถแสดงได้ดังนี้

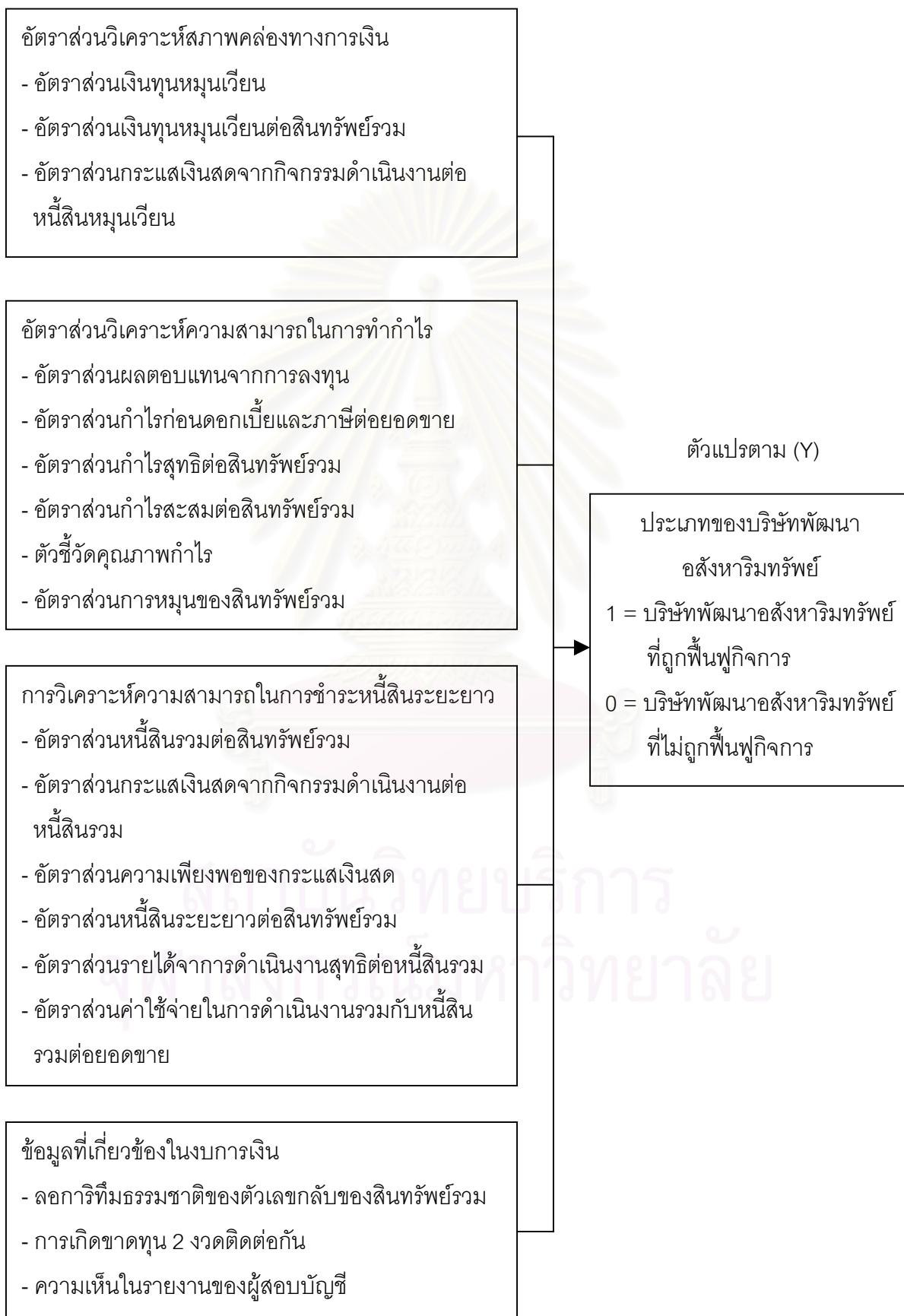
	T1	T2	T3	T4
ข้อมูล ปี พ.ศ. 2537	0	1	1	1
ข้อมูล ปี พ.ศ. 2538	1	0	1	1
ข้อมูล ปี พ.ศ. 2539	1	1	0	1
ข้อมูล ปี พ.ศ. 2540	1	1	1	0
ข้อมูล ปี พ.ศ. 2541	1	1	1	1

โดยสรุปแล้ว ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 22 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลในเป็นอัตราส่วนทางการเงินจำนวน 15 ตัวแปร ตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินจำนวน 3 ตัวแปร และตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปีทำการการศึกษาที่แปลงเป็นตัวแปรเทียมจำนวน 4 ตัวแปร จะเห็นได้ว่าจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนมาก และในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ยังไม่มีการศึกษาอย่างชัดเจนว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จะทำให้ตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจะถูกตัดออกไปจากการวิเคราะห์ จะทำให้เหลือตัวแปรอิสระน้อยลง โดยตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่เป็นตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 กรอบแนวความคิด

การศึกษานี้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลทางการเงินในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน กับตัวแปรตาม ซึ่งเป็นประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่แบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการ $Y = f(x)$ โดยรูปแบบของความสัมพันธ์แสดงดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิด

ตัวแปรอิสระ (x_i)

ประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟ้องฟ้องกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟ้องฟ้องกิจการ = f (อัตราส่วนทางการเงิน, ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน) โดยเทคนิคทางสถิติที่จะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้มี 2 วิธี ได้แก่ วิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) และวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ซึ่งมีตัวแบบ (Models) ดังนี้

ตัวแบบวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis)

$$Z = v_1X_1 + v_2X_2 + \dots + v_nX_n$$

โดยที่

Z = ตัวแปรตาม (คะแนนจำแนกประเภท)

v_i = ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร

X_i = ตัวแปรอิสระ (อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน)

ตัวแบบวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

$$P(\text{เข้าข่ายถูกฟ้องฟ้องกิจการ}) = \frac{1}{1 + e^{-y}}$$

โดยที่

P(เข้าข่ายถูกฟ้องฟ้องกิจการ) = ความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้าข่ายถูกฟ้องฟ้องกิจการ

Y = $a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$

b_i = ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร

X_i = ตัวแปรอิสระ (อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน)

e = ค่าคงที่ (มีค่าประมาณ 2.7183)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟ้องฟ้องกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะใช้วิธีการวิเคราะห์ 2 วิธี ได้แก่

3.5.1 การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis)

การวิเคราะห์จำแนกประเภทมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทบริษัทจดทะเบียนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และประเภทบริษัทจดทะเบียนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ
- 2) ทำการตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภทหรือไม่ โดยตัวแปรอิสระต้องมีการแจกแจงแบบปกติ (Multivariate Normal) และเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของตัวแปรอิสระในแต่ละกลุ่มบริษัทจะต้องเท่ากัน
- 3) จากนั้นทำการประมวลผลโดยคัดเลือกตัวแปรอิสระ (อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน) และค่าสัมประสิทธิ์ที่เหมาะสมจากอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท โดยใช้วิธีขั้นตอน (Stepwise Method) ในการเลือกตัวแปรที่สำคัญทีละตัว จนกระทั่งได้ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินที่สามารถบอกความแตกต่างของประชากร 2 ประเภท พร้อมทั้งสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร ที่ทำให้ตัวแบบสามารถอธิบายการแบ่งแยกได้ชัดเจนที่สุด

3.5.2 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

การศึกษานี้ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม โดยกำหนดให้ให้ตัวแปรเชิงกลุ่มมีค่าได้ 2 ค่า คือ 1 สำหรับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ และ 0 สำหรับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ ดังนั้นการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจึงเป็นแบบ Binary Logistic Regression โดยเลือกตัวแปรอิสระ (อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน) ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม เพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก แล้วตรวจสอบความถูกต้องของตัวแบบ

เมื่อได้ตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แล้ว จะทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบทั้งสองตัวแบบ โดยใช้ข้อมูลในปี พ.ศ. 2542-2545 เป็นข้อมูลที่เข้าทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ เพื่อนำผลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์มาเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สถิติ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test), สถิติ Box's M, สถิติ Levene's Test for Equality of Variances, สถิติ T-test for Equality of Means, สถิติ Wilks' Lambda และสถิติ Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test โดยมีรายละเอียดในการทดสอบสถิติ ดังนี้

3.6.1 Kolmogorov-Smirnov (K-S Test)

สถิติ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) ใช้ในการทดสอบการแจกแจงของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.01 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.01 (Sig. > 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นมีการแจกแจงแบบปกติ ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.01 (Sig. < 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นไม่มีการแจกแจงแบบปกติ

3.6.2 Box's M

สถิติ Box's M ใช้ในการทดสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมเท่ากันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Box's M กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมเท่ากัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมไม่เท่ากัน

3.6.3 Levene's Test for Equality of Variances

สถิติ Levene's Test for Equality of Variances ใช้ในการทดสอบความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มว่าเท่ากันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Levene's Test for Equality of Variances กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนเท่ากัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีแปรปรวนไม่เท่ากัน

3.6.4 T-test for Equality of Means

สถิติ T-test for Equality of Means ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกันของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ T-test for Equality of Means กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน

3.6.5 Wilks' Lambda

สถิติ Wilks' Lambda ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Wilks' Lambda กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน

3.6.6 Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test

สถิติ Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test ใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของสมการความถดถอยโลจิสติก โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าสมการความถดถอยโลจิสติกที่ได้มีความเหมาะสม ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าสมการความถดถอยโลจิสติกที่ได้ไม่มีความเหมาะสม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ตามวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท ประกอบด้วย การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภท การทดสอบความแตกต่างกันของตัวแปรอิสระ การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท และการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ประกอบด้วย การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ผลการจัดกลุ่มของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก และการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย เป็นการทดสอบว่าข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการหรือไม่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการและทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อจะได้นำตัวแบบนั้นไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2537-2545 ของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนรวม 38 บริษัท คิดเป็น 342 หน่วยวิเคราะห์ (38×9) แบ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการจำนวน 24 บริษัท คิดเป็น 216 หน่วยวิเคราะห์ (24×9) และบริษัทจดทะเบียนที่ย้ายจากกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการจำนวน 14 บริษัท คิดเป็น 126 หน่วยวิเคราะห์ (14×9) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งข้อมูลทางการเงินออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 เป็นช่วงข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับส่วนนี้คิดเป็น 190 หน่วยวิเคราะห์ (38×5) และช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 เป็น

ช่วงข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับส่วนนี้คิดเป็น 152 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 4)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา พบว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ต้องตัดข้อมูลบางส่วนออกจากการวิเคราะห์ คือ ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (ข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541) พบว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงชื่อย่อกลุ่มบริษัทจากกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการมาอยู่เป็นกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ เพราะได้ดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการสำเร็จ จึงร้องขอให้ตลาดหลักทรัพย์ทำการย้ายหลักทรัพย์ไปอยู่หมวดอุตสาหกรรมเดิม ได้แก่ บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF และบริษัท ชิโน-ไทยเอ็นจีเนียริง แอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน): STECON จึงตัด 2 บริษัทดังกล่าวออกจากการวิเคราะห์ เพราะอาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการพัฒนาตัวแบบได้ และมี 7 หน่วยวิเคราะห์ที่ข้อมูลไม่ครบถ้วนจึงตัดออกจากการวิเคราะห์เช่นกัน ทำให้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจำนวน 173 หน่วยวิเคราะห์ จาก 190 หน่วยวิเคราะห์ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ ของตัวแบบ (ข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545) พบว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ได้แก่ ปี พ.ศ. 2543 บริษัท คันทรี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNTRY ปี พ.ศ. 2544 บริษัทรัตนการเคหะ จำกัด (มหาชน): RR และปี พ.ศ. 2545 บริษัทโมเดิร์นโฮมดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): M-HOME จึงตัดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวออกจากการวิเคราะห์ ทำให้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจำนวน 149 หน่วยวิเคราะห์ จาก 152 หน่วยวิเคราะห์

4.1 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ใช้แนวคิดตามวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการนำวิธีการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการจำแนกหน่วยวิเคราะห์ที่ต้องการศึกษาออกเป็นประเภท ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป โดยการพัฒนากลุ่มการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรตามซึ่งเป็นค่าคะแนนจำแนกประเภทที่ได้จากสมการจำแนกประเภท แสดงถึงบริษัทในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 2 ประเภท คือ ประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการและประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการและตัวแปรอิสระซึ่งเป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินที่มีความสามารถในการแสดงถึงความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม โดยขั้นตอนการวิเคราะห์ประกอบ

ด้วยการตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภท การทดสอบความแตกต่างกันของตัวแปรอิสระ การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท และการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์พยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า

4.1.1 การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ในการวิเคราะห์จำแนกประเภทจะมีการกำหนดเงื่อนไขที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระไว้ 2 เงื่อนไข คือ

- 1) ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องมีการแจกแจงแบบปกติ (Multivariate Normal Distribution)
- 2) เมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของแต่ละกลุ่มต้องเท่ากัน

ทั้งนี้ต้องตรวจสอบเงื่อนไขให้เป็นจริงตามเงื่อนไขข้างต้นทั้ง 2 ข้อ ซึ่งทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีโอกาสที่จะจัดกลุ่มผิดมีค่าต่ำสุด

ในการตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรอิสระ จะใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบการแจกแจงของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.01 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.01 (Sig. > 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นมีการแจกแจงแบบปกติ ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.01 (Sig. < 0.01) แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นไม่มีการแจกแจงแบบปกติ สำหรับผลการตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรอิสระ ดังแสดงในตารางที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	Kolmogorov-Smirnov		
	Statistic	df	Sig.
CURRENT	0.120	169	0.000
NWC	0.045	169	0.200*
OCFTCL	0.161	169	0.000
ROA	0.119	169	0.000
EBITS	0.307	169	0.000
NITA	0.238	169	0.000
RETA	0.210	169	0.000
QEI	0.457	169	0.000
TAT	0.230	169	0.000
LA	0.097	169	0.000
OCFTL	0.126	169	0.000
CFA	0.335	169	0.000
MDPV	0.081	169	0.011*
DCR	0.118	169	0.000
DR	0.336	169	0.000
LnTA	0.074	169	0.025*
TLOSS	0.506	169	0.000
AUDIT	0.367	169	0.000

* ตัวแปรอิสระที่มีการแจกแจงแบบปกติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบปกติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (NWC) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (MDPV) และขนาดของกิจการที่แปลงให้อยู่ในรูปลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับของสินทรัพย์รวม (LnTA) ซึ่งมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.01 (Sig > 0.01) คือมีระดับนัยสำคัญ 0.200, 0.011 และ 0.025 ตามลำดับ

ส่วนในการตรวจสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม จะใช้สถิติทดสอบ Box's M ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมเท่ากันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจาก

การทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Box's M กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือ หากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมเท่ากัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีเมตริกความสัมพันธ์ร่วมไม่เท่ากัน สำหรับผลการตรวจสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของตัวแปรอิสระ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การตรวจสอบเมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของตัวแปรอิสระ

Box's M		227.460
F	Approx.	19.623
	df1	10
	df2	1564.103
	Sig.	0.000

จากตารางที่ 3 พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมตริกความสัมพันธ์ร่วมของทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน เนื่องจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมีค่า 0.00 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

จากการตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์จำแนกประเภททั้งสองเงื่อนไข พบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ไม่เข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อ ซึ่งอาจมีผลทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีโอกาสสูงที่จะจัดกลุ่มผิด แต่ทั้งนี้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ทำให้กลุ่มทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งหากตัวแปรอิสระมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ก็สามารถนำการวิเคราะห์จำแนกประเภทมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้

4.1.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ

ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อพิจารณาเลือกตัวแปรอิสระที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้งสองกลุ่ม ถ้าหากตัวแปรอิสระมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญก็แสดงได้ว่าตัวแปรอิสระนั้นสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตัวแบบสำหรับการวิเคราะห์จำแนกประเภทต่อไปได้ (ปิยากร ชินะรัตนกุล, 2544: 46) การพิจารณาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ ในเบื้องต้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยและ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งสองกลุ่ม และใช้การพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (Coefficient of Variation: C.V.) ประกอบด้วย เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูลที่ไม่มีหน่วย ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหารด้วยค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระแต่ละตัว หากตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีการกระจายของข้อมูลมาก (C.V. > 10%) (สุพล ดุรงค์วัฒนา, การปริกษา, 18 สิงหาคม 2546) นั่นคือตัวแปรอิสระนั้นมีการแปรเปลี่ยนของข้อมูลภายในตัวแปรอิสระมาก ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าข้อมูลภายในตัวแปรอิสระมีความแตกต่างกันสูง โดยรายละเอียดของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์ความแปรผันของตัวแปรอิสระดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์ความแปรผันของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	บริษัทที่ไม่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ		บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ		สัมประสิทธิ์ความแปรผัน (%)
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
CURRENT	1.596	1.045	0.709	0.246	67.463
NWC	0.172	0.243	-0.329	0.278	202.598
OCFTCL	-0.035	0.430	-0.017	0.056	-1236.809
ROA	0.152	0.272	-0.102	0.123	202.835
EBITS	0.109	0.904	-2.602	4.737	-1965.149
NITA	-0.015	0.110	-0.242	0.210	-422.671
RETA	0.038	0.141	-0.467	0.301	10728.741
QEI	-10.937	115.596	-0.293	1.287	-1094.416
TAT	0.280	0.300	0.512	0.598	112.445
LA	0.641	0.157	1.102	0.237	29.892
OCFTL	-0.036	0.235	-0.012	0.047	-660.646
CFA	-2.985	33.446	-1.914	5.995	-1109.172
MDPV	0.222	0.141	0.138	0.094	64.739
DCR	0.566	0.250	1.102	0.237	47.078
DR	6.925	10.581	47.5158	63.598	222.955
LnTA	8.785	0.978	8.860	0.720	10.925
TLOSS	1.879	0.327	1.250	0.452	20.329
AUDIT	1.408	0.518	2.250	0.866	40.065

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรอิสระส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเกิน 10% นั่นคือตัวแปรอิสระมีการแปรเปลี่ยนของข้อมูลภายในตัวแปรอิสระมาก ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าข้อมูลภายในตัวแปรอิสระมีความแตกต่างกันสูง แต่ในการพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน เป็นเพียงการพิจารณาเบื้องต้น จึงมีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ

ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ใช้สถิติ Levene's Test for Equality of Variances ร่วมกับสถิติ T-test for Equality of Means โดยสถิติ Levene's Test for Equality of Variances เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มว่าเท่ากันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Levene's Test for Equality of Variances กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนเท่ากัน ให้ใช้ค่า Equal variances assumed ในการอ่านค่าสถิติ T-test for Equality of Means ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีแปรปรวนไม่เท่ากัน ให้ใช้ค่า Equal variances not assumed ในการอ่านค่าสถิติ T-test for Equality of Means

ส่วนสถิติ T-test for Equality of Means เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกันของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ T-test for Equality of Means กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ

Independent Samples Test		Levene's Test		T-test for Equality of Means						
		For Equality Of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.						Lower	Upper
CURRENT	Equal variances not assumed	4.387	0.038	8.002	53.616	0.000*	0.869	0.109	0.651	1.086
NWC	Equal variances assumed	0.196	0.658	6.475	171.000	0.000*	0.493	0.076	0.343	0.643
OCFTCL	Equal variances not assumed	6.598	0.011	-0.237	137.602	0.813	-0.009	0.038	-0.084	0.066
ROA	Equal variances assumed	1.560	0.213	3.252	171.000	0.001*	0.256	0.079	0.101	0.412
EBITS	Equal variances not assumed	90.333	0.000	1.979	11.058	0.013*	2.710	1.370	-0.302	5.722
NITA	Equal variances not assumed	15.628	0.000	3.739	11.458	0.003*	0.229	0.061	0.095	0.363
RETA	Equal variances not assumed	16.985	0.000	5.812	11.379	0.000*	0.508	0.087	0.317	0.700
QEI	Equal variances assumed	0.589	0.444	-0.313	171.000	0.754	-10.352	33.044	-75.578	54.874
TAT	Equal variances assumed	18.207	0.055	-2.290	171.000	0.023*	-0.227	0.099	-0.422	-0.031
LA	Equal variances not assumed	6.736	0.010	-6.660	11.739	0.000*	-0.462	0.069	-0.614	-0.311
OCFTL	Equal variances not assumed	5.474	0.020	-0.638	78.802	0.525	-0.015	0.024	-0.063	0.032
CFA	Equal variances assumed	0.246	0.620	-0.101	170.000	0.919	-0.972	9.603	-19.929	17.984

* ตัวแปรอิสระที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ (ต่อ)

Independent Samples Test		Levene's Test		T-test for Equality of Means						
		For Equality of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.						Lower	Upper
MDPV	Equal variances assumed	3.572	0.060	1.994	168.000	0.048*	0.083	0.042	0.001	0.165
DCR	Equal variances assumed	0.009	0.923	-7.202	171.000	0.000*	-0.537	0.075	-0.685	-0.390
DR	Equal variances not assumed	137.217	0.000	-2.213	11.045	0.049*	-40.679	18.378	-81.108	-0.250
LnTA	Equal variances assumed	2.525	0.114	-.0317	171.000	0.752	-0.091	0.288	-0.659	0.478
TLOSS	Equal variances not assumed	4.526	0.035	4.700	11.894	0.001*	0.630	0.133	0.335	0.916
AUDIT	Equal variances not assumed	23.784	0.000	-3.341	11.591	0.006*	-0.850	0.253	-1.400	-0.292

* ตัวแปรอิสระที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า มีตัวแปรอิสระที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระที่เป็นอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CURRENT) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (NWC) อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตรากำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย (EBITS) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NITA) อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (LA) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (MDPV) อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (DCR) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อรายได้รวม (DR) การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน (TLOSS) และ ความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี (AUDIT) โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้ยังทำการพิจารณาความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวในภาพรวมโดยใช้สถิติทดสอบ Wilks' Lambda ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ (Sig.) ซึ่งในการทดสอบโดยใช้สถิติ Wilks' Lambda กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือหากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมากกว่า 0.05 (Sig. > 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ในทางกลับกันหากระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (Sig. < 0.05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัว ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัว

Test of Function	Wilks' Lambda	Chi-square	Df	Sig.
1	0.468	125.232	4	0.000

จากตารางที่ 6 พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทุกตัวของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมีค่า 0.00

โดยสรุปแล้วในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระทางสถิติพบว่าตัวแปรอิสระของกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการแตกต่างกันกับตัวแปรอิสระของกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถทำการวิเคราะห์การจำแนกประเภทต่อไปได้

4.1.3 การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ในการพัฒนาตัวแบบเพื่อใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท จะใช้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นตัวแปรอิสระในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟืนฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2541 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Method) ซึ่งเป็นวิธีการคัดเลือกตัวแปรอิสระเพื่อพัฒนาสมการจำแนกประเภทโดยคัดเลือกตัวแปรอิสระทีละตัวมาเข้าสมการซึ่งจะหาตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดในการจำแนกประเภทเข้ามาในสมการเป็นตัวแรก จากนั้นก็จะหาตัวแปรอิสระตัวต่อไปเข้ามาในสมการเพื่อการปรับปรุงแก้ไขสมการให้มีความสามารถในการจำแนกประเภทได้ดีขึ้นต่อไป และในขั้นต่อมาจะนำตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่เหลือเข้ามาในสมการ ซึ่งในขั้นตอนนี้ตัวแปรอิสระที่ได้รับการคัดเลือกมาก่อนอาจจะถูกตัดทิ้งไปอีกก็ได้ ถ้าตัวแปรอิสระนั้นไม่สามารถช่วยให้สมการสามารถจำแนกประเภทได้ดีขึ้น

ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า จากตัวแปรอิสระทั้งหมด 18 ตัวแปร มีเพียง 4 ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟืนฟูกิจการออกจากกัน นั่นคือ อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ซึ่งแสดงในรูปสมการจำแนกประเภทได้ดังนี้

$$Z = -0.762 + 1.053(\text{ROA}) - 5.528(\text{RETA}) + 1.021(\text{TAT}) + 0.034(\text{DR})$$

ตัวแบบที่ได้จากสมการที่แสดงข้างต้นเป็นสมการในการคำนวณคะแนนจำแนกประเภทที่ใช้จำแนกประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการและประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ไม่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการออกจากกัน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ยังไม่ได้ปรับให้อยู่ในรูปมาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถพิจารณาได้ว่าตัวแปรอิสระใดที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภทของสมการ เนื่องจากตัวแปรอิสระเหล่านั้นมีหน่วยที่แตกต่างกัน ในการพิจารณาระดับความสำคัญของตัวแปรอิสระว่าตัวแปรอิสระใดที่มีระดับความสำคัญกับตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทมากที่สุด โดยตัวแปรอิสระที่มีระดับความสำคัญกับตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทมากที่สุด ตัวแปรอิสระนั้นก็จะมีอิทธิพลต่อคะแนนการจำแนกประเภทมากด้วย นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้คะแนนการจำแนกประเภทมีค่าสูงหรือต่ำ ซึ่งคะแนนการจำแนกประเภทจะมีผลต่อการจำแนกประเภทตาม จุดแบ่งแยก (Cutoff Point) ที่จะกล่าวในตอนถัดไป สำหรับการพิจารณาระดับความสำคัญของตัวแปร

อิสระจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ที่ปรับให้อยู่ในรูปมาตรฐานแล้ว โดยพิจารณาจากค่าหน้าสัมประสิทธิ์ที่อยู่ในรูปมาตรฐาน ซึ่งไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ปรับให้อยู่ในรูปมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภทของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ก่อนปรับเป็นรูปมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์หลังปรับเป็นรูปมาตรฐาน	ระดับความสำคัญของตัวแปร
ROA	1.053	0.279	4
RETA	-5.528	-0.865	1
TAT	1.021	0.335	3
DR	0.034	0.646	2

จากตารางที่ 7 พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญมากที่สุดในการจำแนกประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการและถูกฟื้นฟูกิจการออกจากกัน คือ ตัวแปรอิสระที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไร นั่นคือ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) รองลงมาคือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวนั่นคือ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) อันดับถัดไปคือ ตัวแปรอิสระที่แสดงถึงความสามารถในการทำการกำไร อันได้แก่ อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) โดยสรุปพบว่า ตัวแปรอิสระที่แสดงถึงตัวแปรอิสระที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรและความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภทของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

เมื่อได้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทแล้ว ขั้นตอนต่อมา คือ การคำนวณหาจุดแบ่งแยก (Cutoff Point) ซึ่งเป็นจุดแบ่งระดับคะแนนจำแนกประเภทว่าควรเป็นสมาชิกของประเภทใด โดยใช้ค่ากลางของแต่ละประเภท (Group Centroids) คำนวณหาจุดแบ่งแยก ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่ากลางของแต่ละประเภท (Group Centroids) และจุดแบ่งแยก (Cutoff Point)

ประเภท	ค่ากลางของแต่ละประเภท	จุดแบ่งแยก
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ	-0.293	$Z < 1.770$
ถูกฟื้นฟูกิจการ	3.833	$Z > 1.770$

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับคะแนนจำแนกประเภทที่เป็นจุดแบ่งแยกซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในแต่ละประเภท คือ 1.770 นั่นคือ หากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 จำแนกให้เป็นสมาชิกของประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.770 จำแนกให้เป็นสมาชิกของประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

4.1.4 ผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ในการพิจารณาผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (พ.ศ. 2537-2541) โดยการทดสอบความถูกต้องในการจำแนกประเภทของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท จะใช้การพิจารณาจากอัตราส่วนความถูกต้องในการจำแนกประเภท ดังแสดงในตารางที่ 9 สำหรับรายละเอียดของผลการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทดังแสดงไว้ในภาคผนวก ง

ตารางที่ 9 ความถูกต้องในการจำแนกประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ประเภท	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน) (ร้อยละ)	156 (96.89)	5 (3.11)	161 (100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน) (ร้อยละ)	2 (16.67)	10 (83.33)	12 (100.00)

95.95% ของตัวอย่างทั้งหมดจำแนกประเภทได้ถูกต้อง

จากตารางที่ 9 พบว่า ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ถูกต้อง จำนวน 166 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ทั้งหมด 173 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 95.95 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 156 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 161 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 96.89 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 10 หน่วยวิเคราะห์ จาก

จำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 12 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้งนี้มีการจำแนกประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 7 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ทั้งหมด 173 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 4.05 โดยแบ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ ความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จำนวน 2 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 12 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 16.67 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นหน่วยวิเคราะห์ที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทได้จำแนกให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 5 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 161 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 3.11 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นหน่วยวิเคราะห์ที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทได้จำแนกให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ จากความผิดพลาดในการจำแนกประเภททั้ง 2 ลักษณะที่เกิดขึ้น พบว่า ความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จะมีความเสียหายมากกว่าความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จึงต้องลดความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) ให้มีค่าน้อยที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 286-287) นั่นคือ หากตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ จะมีความเสียหายมากกว่าการพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เพราะความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการนั้นกำลังประสบปัญหาทางการเงินจนอาจเข้าข่ายเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการในอนาคตได้ ซึ่งความเสียหายจากความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 ย่อมต้องมีความรุนแรงมากกว่าความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการแต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการนั้นกำลังจะสามารถออกจากประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการได้

4.1.5 การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย

ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเพื่อนำไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้านั้นจะทดสอบกับข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542-2545 ซึ่งเป็นข้อมูลที่กันไว้สำหรับทดสอบความสามารถของตัวแบบ (Holdout Sample) เนื่องจากเป็นช่วงปีหลังจากที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดและประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการเฟกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน ขึ้นตอน และแนวทางดำเนินการต่อบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเฟกถอน และการจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเฟกถอน ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทจะพิจารณาจากอัตราส่วนความถูกต้องในการจำแนกประเภท โดยผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท ดังแสดงในตารางที่ 10-11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

ประเภทของบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	ข้อมูล ปี พ.ศ. 2542			ข้อมูล ปี พ.ศ. 2543		
	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ		ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	17	9	26	19	4	23
(ร้อยละ)	(65.38)	(34.62)	(100.00)	(82.61)	(17.39)	(100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	1	11	12	0	14	14
(ร้อยละ)	(8.33)	(91.67)	(100.00)	(0.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 10 ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ประเภทของบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	ข้อมูล ปี พ.ศ. 2544			ข้อมูล ปี พ.ศ. 2545		
	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ		ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	19	4	23	21	3	24
(ร้อยละ)	(82.61)	(17.39)	(100.00)	(87.50)	(12.50)	(100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	0	14	14	0	13	13
(ร้อยละ)	(0.00)	(100.00)	(100.00)	(0.00)	(100.00)	(100.00)

สำหรับปี พ.ศ. 2544 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ถูกต้อง จำนวน 33 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 89.19 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 19 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 23 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 82.61 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 14 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 14 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทั้งนี้มีการจำแนกประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 4 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.08 โดยความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 4 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 23 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.39 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทได้จำแนกให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

สำหรับปี พ.ศ. 2545 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ถูกต้อง จำนวน 34 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 91.89 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 21 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 87.50 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 13 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทั้งนี้มีการจำแนกประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 3 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.11 โดยความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 3 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12.50 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทได้จำแนกให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

จากความผิดพลาดในการจำแนกประเภททั้ง 2 ลักษณะที่เกิดขึ้น พบว่า ความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จะมีความเสียหายมากกว่าความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จึงต้องลดความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) ให้มีค่าน้อยที่สุด (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545: 286-287) นั่นคือ หากตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

จะมีความเสียหายมากกว่าการพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูจากการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูจากการ เพราะความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูจากการ แต่ตัวแบบพยากรณ์ให้จำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูจากการนั้นกำลังประสบปัญหาทางการเงินจนอาจเข้าข่ายเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูจากการในอนาคตได้ ซึ่งความเสียหายจากความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 2 ย่อมต้องมีความรุนแรงมากกว่าความผิดพลาดในการจำแนกประเภทลักษณะที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูจากการแต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูจากการนั้นกำลังจะสามารถออกจากประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูจากการได้ โดยรายละเอียดของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จำแนกผิดประเภทดังแสดงในตารางที่

11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท*	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
CNTRY	1	1	33.022	-	-	1	599.526	1	66.474
N-PARK	1	1	37.686	1	261.509	1	326.404	1	16.251
SYNTEC	1	1	13.572	1	47.769	1	64.709	1	6.559
PAE	1	1	13.092	1	31.329	1	41.664	1	38.263
RR	1*****	1**	9.753	1	10.240	-	-	1	47.289
EMC	1	1	10.397	1	31.298	1	23.591	1	16.095
MDX	1	1	3.756	1	7.771	1	36.632	1	12.951
M-HOME	1	1	8.798	1	10.565	1	20.720	-	-
RAIMON	1	1	10.588	1	15.368	1	15.660	1	6.5701
S-VARA	1*****	1**	4.965	1	13.169	1	3.560	1	16.319
PF***	1	1	9.183	1	13.268	1	6.454	1**	3.620

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
CNT	1	0**	1.377	1	4.253	1	8.137	1	6.992
KMC	1	1	7.916	1	3.040	1	4.529	1	2.057
TYONG	1*****	1**	6.734	1	2.703	1	2.655	1	3.058
PRECHA	1*****	1**	2.589	1	3.466	1	4.286	1	4.425
NOBLE	0	1**	5.750	1**	13.882	1**	6.351	0	-0.749
KTP	0	1**	7.428	1**	5.461	1**	5.528	1**	3.5640
SIRI	0	1**	5.037	1**	5.912	1**	6.838	0	1.082
ESTAR	0	1**	3.169	1**	3.000	1**	3.289	0	0.128
STECON****	0	1	3.039	0	1.533	0	1.076	0	0.327
NWR	0	1**	2.287	0	0.085	0	0.685	1**	2.240
B-LAND	0	0	1.757	0	0.739	0	1.230	0	1.558

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
LPN	0	0	1.239	0	1.679	0	1.329	0	-0.639
GOLD	0	0	1.648	0	1.271	0	0.111	0	-0.096
TFD	0	0	0.205	0	0.561	0	2.023	0	-0.360
ITD	0	0	0.143	0	0.998	0	1.736	0	-0.764
CK	0	0	0.732	0	1.060	0	-0.023	0	-0.177
AMARIN	0	0	0.494	0	0.552	0	0.749	0	-0.277
QH	0	0	0.865	0	1.611	0	-0.424	0	-0.600
SUPALI	0	0	0.858	0	0.637	0	0.668	0	-1.175
MK	0	0	0.322	0	0.075	0	-0.178	0	0.105
HEMRAJ	0	0	-0.710	0	0.070	0	0.580	0	0.151
LH	0	0	0.251	0	0.427	0	-0.256	0	-0.725

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
MBK	0	0	-0.593	0	-0.564	0	-0.648	0	-0.839
CPN	0	0	-0.879	0	-0.990	0	-1.035	0	-1.017
AMATA	0	0	-0.919	0	-0.938	0	-1.237	0	-1.501
SAMCO	0	0	-1.768	0	-1.975	0	-1.946	0	-1.946
ROJANA	0	0	-2.243	0	-2.430	0	-2.440	0	-1.170

* จุดแบ่งแยก (Cutoff Point) จากคะแนนจำแนกประเภท คือ 1.770 หากคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

** บริษัทที่ตัวแบบจำแนกผิดประเภท

*** ในปี พ.ศ. 2545 บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF ได้ยื่นขอย้ายประเภทอุตสาหกรรมจากประเภทบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานเข้ามาอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสามารถฟื้นฟูกิจการสำเร็จตามแผนฟื้นฟูกิจการและตัวแบบพยากรณ์ผิดพลาด

**** ในปี พ.ศ. 2543 บริษัท ชิโน-ไทยเอ็นจีเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน): STECON ได้ยื่นขอย้ายกลุ่มอุตสาหกรรมจากกลุ่มบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานเข้ามาอยู่ในกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสามารถฟื้นฟูกิจการสำเร็จตามแผนฟื้นฟูกิจการและตัวแบบสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

***** ในปี พ.ศ. 2542 มีบริษัทที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ จำนวน 4 บริษัท ที่ถูกย้ายเข้าไปอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ ในปี พ.ศ. 2543

จากตารางที่ 11 พบว่า การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2542-2545 มีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่พยากรณ์ผิดพลาดอยู่ 11 บริษัท ทั้งนี้จำนวนบริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดทั้งหมด มีอยู่ 4 บริษัทซึ่งในปี พ.ศ. 2542 อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการและตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2543 ได้ย้ายเข้าไปอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ ได้แก่

- 1) บริษัท รัตนาคารเคหะ จำกัด (มหาชน): RR
- 2) บริษัท ศรีวราเรียลเอสเตทกรุ๊ป จำกัด (มหาชน): S-VARA
- 3) บริษัท ธนาชง จำกัด (มหาชน): TYONG
- 4) บริษัท ปริชากรู๊ป จำกัด (มหาชน): PRECHA

บริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 4 บริษัทข้างต้น แสดงให้เห็นว่าตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องล่วงหน้า 1 ปี สำหรับบริษัทที่เหลือและมีการพยากรณ์ผิดพลาดอีก 7 บริษัท ได้แก่

- 1) บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF
- 2) บริษัท คริสเตียนีและนิลเส็น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT บริษัท
- 3) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE
- 4) บริษัท เคปเปล ไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP
- 5) บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน): SIRI
- 6) อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR
- 7) บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR

จากการวิเคราะห์สาเหตุที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดเกิดจากสาเหตุดังนี้
ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2545 บริษัทได้ดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการสำเร็จจึงมีการร้องขอให้บริษัทกลับเข้ามาดำเนินงานให้ประเภทอุตสาหกรรมเดิม แต่ทั้งนี้จากผลสืบเนื่องจากบริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2545 จึงเป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ดังนั้นถึงแม้บริษัทจะกลับเข้ามาอยู่ในประเภทอุตสาหกรรมเดิมหรือเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่บริษัทก็ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ จึงทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2545 เกิด

ความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542 บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT เป็นบริษัทที่มีมูลค่ายอดขายสูงเมื่อเทียบกับมูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) ในอัตราที่สูงกว่า 1 ซึ่งโดยทั่วไปบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งประเภทที่ไม่ถูกฟืนฟูกิจการและถูกฟืนฟูกิจการจะมีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1 ประกอบกับบริษัทมีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่ต่ำ เพราะบริษัทมียอดขายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่ำ ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่าน้อยกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงมากและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2545 บริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงมากและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2545 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน): SIRI เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงมากและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ประกอบกับบริษัทมียอดขายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่สูงมากแต่ในขณะเดียวกันกลับมียอดขายที่ต่ำมาก เป็นผลให้มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่สูง ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงมากและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง และประกอบกับบริษัทมียอดขายลดต่ำลงอย่างมาก เป็นผลให้มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่สูง ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542 และ 2545 บริษัท เนวาร์ตันพัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูง เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ทำให้คะแนนจำแนกประเภทมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542 และ 2545 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

โดยสรุปพบว่า อัตราส่วนที่ทำให้เกิดการพยากรณ์จำแนกประเภทผิดพลาด ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) และอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) โดยอัตราส่วนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นอัตราส่วนที่มีระดับความสำคัญต่อคะแนนจำแนกประเภทที่คำนวณจากตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเป็นอันดับแรก ๆ

นอกจากการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท โดยทดสอบกับข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542 – 2545 แล้ว ทางผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท โดยทดสอบกับข้อมูลทางการเงินไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 ซึ่งเลือกสุ่มทดสอบเฉพาะบริษัทที่มีการจำแนกประเภทผิดพลาดและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและได้ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2546 ได้แก่ บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC สาเหตุที่เลือกสุ่มทดสอบกับบริษัทที่มีการจำแนกประเภทผิดพลาด เพราะจากแนวโน้มในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ทดสอบกับข้อมูลทางการเงินปี พ.ศ. 2542-2545 บริษัทที่มีการจำแนกผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีการจำแนกผิดพลาดหลายครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันผลการทดสอบ จึงนำบริษัทที่มีการจำแนกประเภทผิดพลาดมาทดสอบกับข้อมูลทางการเงินล่าสุด (ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546) สำหรับสาเหตุที่เลือกสุ่มทดสอบกับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและได้ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพราะสามารถทดสอบได้ว่าบริษัทที่ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้น หากนำมาพิจารณากับข้อมูลทางการเงินในปีที่ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ บริษัทนั้นมีความเหมาะสมที่จะขอกลับเข้ามาอยู่ใน

หมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หรือไม่ โดยสรุปแล้วบริษัทที่เลือกมาทดสอบกับข้อมูลทางการเงิน ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีจำนวน 8 บริษัท ซึ่งผลการทดสอบดังแสดงใน ตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทโดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2546

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	การจัดประเภทตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท*
CNT	1	1	6.8904
KMC	0	1**	6.2878
KTP	0	1**	3.6098
NWR	0	1**	2.8008
PF	0	1**	2.6808
ESTAR	0	0	0.8236
NOBLE	0	0	-1.0646
SIRI	0	0	-0.5293

* จุดแบ่งแยก (Cutoff Point) จากคะแนนจำแนกประเภท คือ 1.770 หากคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

** บริษัทที่ตัวแบบจำแนกผิดประเภท

จากตารางที่ 12 พบว่า การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทโดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่พยากรณ์ผิดพลาดอยู่ 4 บริษัท ได้แก่

- 1) บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC
- 2) บริษัท เคปเปลไทยพรีอเพอร์ตี จำกัด (มหาชน): KTP
- 3) บริษัท เนวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR
- 4) บริษัท พรีอเพอร์ตีเพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF

ซึ่งสาเหตุที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดสำหรับบริษัท เคปเปลไทยพีร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR และ บริษัท พีร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟกต์ จำกัด (มหาชน): PF ได้กล่าวไว้แล้วในข้างต้น สำหรับบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC เดิมในปี พ.ศ. 2541-2545 เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2546 บริษัทได้ยื่นคำขอให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาผ่อนผันการย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์จึงเห็นควรให้ย้ายการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2546 แต่ทั้งนี้บริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูงมาก และสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม จึงเป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ดังนั้นถึงแม้บริษัทจะกลับเข้ามาอยู่ในประเภทหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แต่บริษัทก็ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ จึงทำให้คะแนนจำแนกประเภทในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

โดยสรุปแล้วอัตราส่วนที่ทำให้เกิดการพยากรณ์จำแนกประเภทผิดพลาด ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) โดยอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) เป็นอัตราส่วนที่มีระดับความสำคัญต่อคะแนนจำแนกประเภทที่คำนวณจากตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทมากที่สุด และบริษัทที่มีการจำแนกประเภทผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งสาเหตุการจำแนกประเภทผิดพลาดเกิดจากการมีมูลค่าขาดทุนสะสมและมูลค่าหนี้สินรวมสูง ทั้งนี้มูลค่าขาดทุนสะสมยังสูงและบางบริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม และบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ย้ายมาจากหมวดบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการกลับเข้ามาดำเนินงานในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามเดิม ได้แก่ บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC และบริษัท พีร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟกต์ จำกัด (มหาชน): PF ซึ่งบริษัทดังกล่าวยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบกับกำไรสะสมที่ติดลบอยู่ให้หมดไปได้ หากในอนาคตบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการที่ยังมีการจำแนกประเภทผิดพลาดนั้นสามารถดำเนินการลดขาดทุนสะสมให้หมดไปคาดว่าตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทจะสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจะมีแนวคิดและวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ เหมือนกับการวิเคราะห์จำแนกประเภท ซึ่งทั้งสองวิธีเป็นวิธีที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งเป็นข้อมูลทางการเงินที่อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน กับตัวแปรตามซึ่งเป็นความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ โดยเลือกตัวแปรอิสระที่เหมาะสมเพื่อให้ร้อยละของความถูกต้องในการพยากรณ์มีค่าสูงสุด และนำสมการความถดถอยโลจิสติกที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ในการพยากรณ์ความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้พยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจัดประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ดังนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบ Binary Logistic Regression

4.2.1 การพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ในการพัฒนาตัวแบบเพื่อใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ซึ่งใช้ตัวแปรอิสระตัวเดียวกันกับการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท นั่นคือเป็นข้อมูลทางการเงินที่เป็นตัวแปรอิสระในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2541 ซึ่งแสดงในรูปสมการความถดถอยโลจิสติก ดังนี้

$$P(\text{เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ}) = \frac{1}{1 + e^{-y}}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } P(\text{เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ}) &= \text{ความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้า} \\ &\quad \text{ข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ} \\ Y &= -5.648 + 0.882(\text{ROA}) - 8.887(\text{RETA}) + 1.359(\text{TAT}) \\ &\quad + 0.057(\text{DR}) \\ e &= \text{ค่าคงที่ (มีค่าประมาณ 2.7183)} \end{aligned}$$

สมการที่แสดงข้างต้นเป็นสมการที่ใช้ในการคำนวณความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ โดยค่าความน่าจะเป็นที่สูงกว่า 0.5 แสดงว่าโอกาส

ที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมีค่อนข้างสูง จึงกำหนดให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ หากค่าความน่าจะเป็นที่ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าโอกาสที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมีค่อนข้างต่ำ จึงกำหนดให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือในการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่าที่ใช้ในการจัดประเภท (Cutting Score) ที่ 0.5 ซึ่งสามารถกำหนดการจัดประเภทตามค่าความน่าจะเป็นที่จะเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ดังต่อไปนี้

$$P < 0.5 \quad \longrightarrow \quad Y = 0 \text{ (ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ)}$$

$$P > 0.5 \quad \longrightarrow \quad Y = 1 \text{ (เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ)}$$

ในการทดสอบความเหมาะสมของสมการความถดถอยโลจิสติก จะใช้ Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบ หากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าสมการที่ได้มีความเหมาะสม แต่หากระดับนัยสำคัญจากการทดสอบมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าสมการที่ได้ไม่มีความเหมาะสม ซึ่งการทดสอบ Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	7.855	8	0.448

จากตารางที่ 13 พบว่าระดับนัยสำคัญจากการทดสอบเป็น 0.448 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงสมการที่ได้มีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นตัวแทนจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

4.2.2 ผลการจัดประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ในการพิจารณาผลการจัดประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (พ.ศ. 2537-2541) โดยการทดสอบความถูกต้องในการจัดประเภทของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก จะใช้การพิจารณาจากอัตราส่วนความถูกต้องในการจัดประเภท ซึ่งแสดงในตารางที่ 14 สำหรับรายละเอียดของการจัดประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจะแสดงไว้ในภาคผนวก จ

ตารางที่ 14 ความถูกต้องในการจัดประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์
ความถดถอยโลจิสติก

ประเภท	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน) (ร้อยละ)	159 (98.76)	2 (1.24)	161 (100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน) (ร้อยละ)	2 (16.67)	10 (83.33)	12 (100.00)

97.69% ของตัวอย่างทั้งหมดจัดประเภทได้ถูกต้อง

จากตารางที่ 14 พบว่า ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ถูกต้อง จำนวน 169 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ทั้งหมด 173 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 97.69 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 159 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 161 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 97.69 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้อง จำนวน 10 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 12 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้งนี้มีการจัดประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 4 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ทั้งหมด 173 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 2.31 โดยแบ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ ความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จำนวน 2 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 12 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 16.67 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นหน่วยวิเคราะห์ที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกได้จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 2 หน่วยวิเคราะห์ จากจำนวนหน่วยวิเคราะห์ที่เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 161 หน่วยวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 1.24 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นหน่วยวิเคราะห์ที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกได้จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ จากความผิดพลาดในการจัดประเภททั้ง 2 ลักษณะที่เกิดขึ้น พบว่า ความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จะมีความเสียหายมากกว่าความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จึงต้องลด

ความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) ให้มีค่าน้อยที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา , 2545: 286-287) นั่นคือ หากตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ จะมีความเสียหายมากกว่าการพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ เพราะความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ แต่ตัวแบบพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการนั้นกำลังประสบปัญหาทางการเงินจนอาจเข้าข่ายเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการในอนาคตได้ ซึ่งความเสียหายจากความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 ย่อมต้องมีความรุนแรงมากกว่าความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการแต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการนั้นกำลังจะสามารถออกจากประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้

4.2.3 การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเพื่อใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัย

ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก เพื่อนำไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า นั้นจะทดสอบกับข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542 - 2545 ซึ่งเป็นข้อมูลที่กันไว้สำหรับทดสอบความสามารถของตัวแบบ (Holdout Sample) เนื่องจากเป็นช่วงปีหลังจากที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดและประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน ขึ้นตอนและแนวทางดำเนินการต่อบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน และการจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจะพิจารณาจากอัตราส่วนความถูกต้องในการจัดประเภท โดยผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ดังแสดงในตารางที่ 15-16

ตารางที่ 15 ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ประเภทของบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	ข้อมูล ปี พ.ศ. 2542			ข้อมูล ปี พ.ศ. 2543		
	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ		ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	18	8	26	19	4	23
(ร้อยละ)	(69.23)	(30.77)	(100.00)	(82.61)	(17.39)	(100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	1	11	12	0	14	14
(ร้อยละ)	(8.33)	(91.67)	(100.00)	(0.00)	(100.00)	(100.00)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ความถูกต้องในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ต่อ)

ประเภทของบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	ข้อมูล ปี พ.ศ. 2544			ข้อมูล ปี พ.ศ. 2545		
	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม	ผลการจำแนกประเภทจากตัวแบบ		รวม
	ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ		ไม่เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	เข้าข่าย ถูกฟื้นฟูกิจการ	
ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	19	4	23	22	2	24
(ร้อยละ)	(82.61)	(17.39)	(100.00)	(91.67)	(8.33)	(100.00)
ถูกฟื้นฟูกิจการ (จำนวน)	0	14	14	0	13	13
(ร้อยละ)	(0.00)	(100.00)	(100.00)	(0.00)	(100.00)	(100.00)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับปี พ.ศ. 2544 ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ถูกต้อง จำนวน 33 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 89.19 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้อง จำนวน 19 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 23 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 82.61 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้อง จำนวน 14 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 14 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทั้งนี้มีการจัดประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 4 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.81 โดยความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 4 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 23 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.39 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกได้จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ

สำหรับปี พ.ศ. 2545 ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ถูกต้อง จำนวน 35 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 94.59 โดยสามารถพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้อง จำนวน 22 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 91.67 และพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้อง จำนวน 13 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทั้งนี้มีการจัดประเภทที่ผิดพลาดอยู่ 2 บริษัท จากจำนวนบริษัททั้งหมด 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.41 โดยความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จำนวน 2 บริษัท จากจำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการทั้งหมด 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.83 นั่นคือ โดยลักษณะที่แท้จริงเป็นประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ แต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกได้จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ

จากความผิดพลาดในการจัดประเภททั้ง 2 ลักษณะที่เกิดขึ้น พบว่า ความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) จะมีความเสียหายมากกว่าความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 1 (Type I Error) จึงต้องลดความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 (Type II Error) ให้มีค่าน้อยที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 286-287) นั่นคือ หากตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการผิดพลาด

โดยพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ จะมีความเสียหายมากกว่าการพยากรณ์บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการผิดพลาด โดยพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการ เพราะความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟืนฟูกิจการ แต่ตัวแบบพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการนั้นกำลังประสบปัญหาทางการเงินจนอาจเข้าข่ายเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการในอนาคตได้ ซึ่งความเสียหายจากความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 2 ย่อมต้องมีความรุนแรงมากกว่าความผิดพลาดในการจัดประเภทลักษณะที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการแต่ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟืนฟูกิจการนั้นกำลังจะสามารถออกจากประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟืนฟูกิจการได้ โดยรายละเอียดของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีการจัดผิดประเภทดังแสดงใน ตารางที่ 16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ*	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ
CNTRY	1	1	1.000	-	-	1	1.000	1	1.000
EMC	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	1	1.000
M-HOME	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	-	-
N-PARK	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	1	1.000
PAE	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	1	1.000
RR	1*****	1**	1.000	1	1.000	-	-	1	1.000
RAIMON	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	1	0.999
SYNTEC	1	1	1.000	1	1.000	1	1.000	1	0.995
MDX	1	1	0.880	1	1.000	1	1.000	1	1.000
S-VARA	1*****	1**	0.984	1	1.000	1	0.804	1	1.000
PF***	1	1	1.000	1	1.000	1	0.997	1**	0.747

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ
PRECHA	1*****	1**	0.503	1	0.790	1	0.930	1	0.938
CNT	1	0**	0.076	1	0.881	1	1.000	1	0.998
KMC	1	1	1.000	1	0.618	1	0.956	1	0.252
TYONG	1*****	1**	0.999	1	0.543	1	0.516	1	0.661
KTP	0	1**	1.000	1**	0.987	1**	0.988	1**	0.784
SIRI	0	1**	0.982	1**	0.994	1**	0.999	0	0.062
NOBLE	0	1**	0.996	1**	1.000	1**	0.997	0	0.003
ESTAR	0	1**	0.703	1**	0.615	1**	0.713	0	0.015
STECON****	0	1	0.593	0	0.130	0	0.047	0	0.014
NWR	0	0	0.314	0	0.013	0	0.033	0	0.337
B-LAND	0	0	0.195	0	0.031	0	0.084	0	0.142

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ
LPN	0	0	0.098	0	0.161	0	0.084	0	0.004
GOLD	0	0	0.168	0	0.094	0	0.013	0	0.010
ITD	0	0	0.012	0	0.053	0	0.184	0	0.003
TFD	0	0	0.016	0	0.027	0	0.187	0	0.006
QH	0	0	0.043	0	0.143	0	0.006	0	0.004
SUPALI	0	0	0.049	0	0.033	0	0.034	0	0.002
CK	0	0	0.035	0	0.054	0	0.009	0	0.008
AMARIN	0	0	0.026	0	0.026	0	0.036	0	0.007
HEMRAJ	0	0	0.004	0	0.014	0	0.030	0	0.013
MK	0	0	0.020	0	0.014	0	0.009	0	0.013
LH	0	0	0.017	0	0.021	0	0.007	0	0.003

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ต่อ)

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544		ปี พ.ศ. 2545	
		การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ
MBK	0	0	0.004	0	0.004	0	0.004	0	0.003
CPN	0	0	0.003	0	0.002	0	0.002	0	0.002
AMATA	0	0	0.003	0	0.003	0	0.002	0	0.001
ROJANA	0	0	0.000	0	0.000	0	0.000	0	0.002
SAMCO	0	0	0.001	0	0.001	0	0.001	0	0.001

* จุดแบ่งแยก (Cutting Score) ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ คือ 0.5 หากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการน้อยกว่า 0.5 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมากกว่า 0.50 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

** บริษัทที่ตัวแบบจำแนกผิดประเภท

*** ในปี พ.ศ. 2545 บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF ได้ยื่นขอย้ายกลุ่มอุตสาหกรรมจากกลุ่มบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานเข้ามาอยู่ในกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสามารถฟื้นฟูกิจการสำเร็จตามแผนฟื้นฟูกิจการและตัวแบบพยากรณ์ผิดพลาด

**** ในปี พ.ศ. 2543 บริษัท ชิโน-ไทยเอ็นจีเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน): STECON ได้ยื่นขอย้ายกลุ่มอุตสาหกรรมจากประเภทบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานเข้ามาอยู่ในกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสามารถฟื้นฟูกิจการสำเร็จตามแผนฟื้นฟูกิจการและตัวแบบสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

***** ในปี พ.ศ. 2542 มีบริษัทที่อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ จำนวน 4 บริษัท ที่ถูกย้ายเข้าไปอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการในปี พ.ศ. 2543

จากตารางที่ 16 พบว่า พบว่า การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2542-2545 มีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่พยากรณ์ผิดพลาดอยู่ 10 บริษัท ทั้งนี้จำนวนบริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดทั้งหมดมีอยู่ 4 บริษัทซึ่งในปี พ.ศ. 2542 อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2543 ได้ย้ายเข้าไปอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ ได้แก่

- 1) บริษัท รัตนการเคหะ จำกัด (มหาชน): RR
- 2) บริษัท ศรีวราเรียลเอสเตทกรุ๊ป จำกัด (มหาชน): S-VARA
- 3) บริษัท ปรีชากรู๊ป จำกัด (มหาชน): PRECHA
- 4) บริษัท ธนายง จำกัด (มหาชน): TYONG

บริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 4 บริษัทข้างต้น แสดงให้เห็นว่าตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องล่วงหน้า 1 ปี สำหรับบริษัทที่เหลือและมีการพยากรณ์ผิดพลาดอีก 6 บริษัท ได้แก่

- 1) บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF
- 2) บริษัท คริสเตียนีและนิลเส็น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT บริษัท
- 3) บริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP
- 4) บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน): SIRI
- 5) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE
- 6) อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR

จากการวิเคราะห์สาเหตุที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดเกิดจากสาเหตุดังนี้

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2545 บริษัทได้ดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการสำเร็จจึงมีการร้องขอให้บริษัทกลับเข้ามาดำเนินงานให้ประเภทอุตสาหกรรมเดิม แต่ทั้งนี้จากผลสืบเนื่องจากบริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2545 จึงเป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ตีลบในอัตราที่สูง ดังนั้นถึงแม้บริษัทจะกลับเข้ามาอยู่ในประเภทอุตสาหกรรมเดิมหรือเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ แต่บริษัทก็ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ จึงทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2545 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542 บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขายออกขายสูงเมื่อเทียบกับมูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) ในอัตราที่สูงกว่า 1 ซึ่งโดยทั่วไปบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งประเภทที่ไม่ถูกพื้นฟูกิจการและถูกพื้นฟูกิจการจะมีอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1 ประกอบกับบริษัทมีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่ต่ำ เพราะบริษัทมียอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่ำ ทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกพื้นฟูกิจการมีค่าน้อยกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกพื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง และประกอบกับบริษัทมียอดขายลดต่ำลงอย่างมาก เป็นผลให้มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่สูง ทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกพื้นฟูกิจการมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกพื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2545 บริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกพื้นฟูกิจการมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2545 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกพื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง ทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกพื้นฟูกิจการมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกพื้นฟูกิจการ

ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน): SIRI เป็นบริษัทที่มีมูลค่าขาดทุนสะสมก่อนข้างสูงและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม เป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสิน

ทรัพย์สินรวม (RETA) ตีกลับในอัตราที่สูง ประกอบกับบริษัทมียอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่สูงมากแต่ในขณะเดียวกันกลับมียอดขายที่ต่ำมาก เป็นผลให้มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ในอัตราที่สูง ทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในปี พ.ศ. 2542-2544 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

โดยสรุปพบว่า อัตราส่วนที่ทำให้เกิดการพยากรณ์จัดประเภทผิดพลาด ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) และอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT)

นอกจากการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยทดสอบกับข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542 – 2545 แล้ว ทางผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์โลจิสติก โดยทดสอบกับข้อมูลทางการเงินไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 ซึ่งเลือกกลุ่มทดสอบเฉพาะบริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาดและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและได้ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2546 ได้แก่ บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC สาเหตุที่เลือกกลุ่มทดสอบกับบริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาด เพราะจากแนวโน้มในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ทดสอบกับข้อมูลทางการเงินปี พ.ศ. 2542-2545 บริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาดหลายครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันผลการทดสอบ จึงนำบริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาดมาทดสอบกับข้อมูลทางการเงินล่าสุด (ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546) สำหรับสาเหตุที่เลือกกลุ่มทดสอบกับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและได้ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพราะสามารถทดสอบได้ว่าบริษัทที่ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้น หากนำมาพิจารณากับข้อมูลทางการเงินในปีที่ยื่นขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ บริษัทนั้นมีความเหมาะสมที่จะขอกลับเข้ามาอยู่ในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หรือไม่ โดยสรุปแล้วบริษัทที่เลือกมาทดสอบกับข้อมูลทางการเงินไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีจำนวน 8 บริษัท ซึ่งผลการทดสอบดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกโดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2546

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

บริษัท	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ*
CNT	1	1	0.9988
KMC	0	1**	0.9970
KTP	0	1**	0.7989
PF	0	0	0.4518
ESTAR	0	0	0.0478
SIRI	0	0	0.0050
NOBLE	0	0	0.0018

* จุดแบ่งแยก (Cutting Score) ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ คือ 0.50 หากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการน้อยกว่า 0.50 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมากกว่า 0.5000 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

** บริษัทที่ตัวแบบจัดผิดประเภท

จากตารางที่ 17 พบว่า การทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ข้อมูลไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่พยากรณ์ผิดประเภทอยู่ 2 บริษัท ได้แก่

1) บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC

2) บริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP

ซึ่งสาเหตุที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดสำหรับบริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP ได้กล่าวไว้แล้วในข้างต้น สำหรับบริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC เดิมในปี พ.ศ. 2541-2545 เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ แต่ในปี พ.ศ. 2546 บริษัทได้ยื่นคำขอให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาผ่อนผันการย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์จึงเห็นควรให้ย้ายการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนา

อสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2546 แต่ทั้งนี้บริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูงมาก และสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม จึงเป็นผลให้มีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ตีกลับในอัตราที่สูง ดังนั้นถึงแม้บริษัทจะกลับเข้ามาอยู่ในประเภทหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แต่บริษัทก็ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ จึงทำให้ค่าความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 มีค่ามากกว่าจุดแบ่งแยก จึงทำให้การพยากรณ์ในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 เกิดความผิดพลาด โดยตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

โดยสรุปแล้วอัตราส่วนที่ทำให้เกิดการพยากรณ์จำแนกประเภทผิดพลาด ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) และบริษัทที่มีการจัดประเภทผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งสาเหตุการจัดประเภทผิดพลาดเกิดจากการมีมูลค่าขาดทุนสะสมและมูลค่าหนี้สินรวมสูง ทั้งนี้มูลค่าขาดทุนสะสมยังสูงและบางบริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม และบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ย้ายมาจากหมวดบริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการกลับเข้ามาดำเนินงานในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามเดิม ได้แก่ บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC และบริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟก จำกัด (มหาชน): PF ซึ่งบริษัทดังกล่าวยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักลบกับกำไรสะสมที่ตีกลับอยู่ให้หมดไปได้ หากในอนาคตบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการที่ยังมีการจำแนกประเภทผิดพลาดนั้นสามารถดำเนินการลดขาดทุนสะสมให้หมดไปคาดว่าตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทจะสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

โดยสรุปแล้วมีบริษัทที่มีผลการพยากรณ์จากตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกที่จัดประเภทผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 8 บริษัท ดังแสดงในตารางที่ 18

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 สรุปบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ตัวแบบพยากรณ์ผิดพลาด

บริษัท	พ.ศ. 2542		พ.ศ. 2543		พ.ศ. 2544		พ.ศ. 2545		ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546	
	MDA ¹	LRA ²	MDA	LRA	MDA	LRA	MDA	LRA	MDA	LRA
CNT	✓	✓								
KMC									✓	✓
KTP	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
NWR	✓						✓		✓	
PF							✓	✓	✓	
ESTAR	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
NOBLE	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
SIRI	✓	✓	✓	✓	✓	✓				

หมายเหตุ ¹ MDA หมายถึง การจำแนกประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

² LRA หมายถึง การจัดประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก
จากตารางที่ 18 พบว่า บริษัทที่ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัว
แบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ผิดพลาดมี 8 บริษัท ได้แก่

- 1) บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT บริษัท
- 2) บริษัท กฤษณามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC
- 3) บริษัท เคปเปลไทยพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP
- 4) บริษัท เนวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR
- 5) บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF
- 6) อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR
- 7) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE
- 8) บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน): SIRI

สาเหตุที่ทำให้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการ
วิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์บริษัทข้างต้นผิดพลาด เกิดจากสาเหตุของแต่ละบริษัทดัง
ต่อไปนี้

บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน): CNT จากการ
พยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโล
จิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2542 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้า

ขายถูกพื้นฟูกิจการ โดยปกติบริษัทอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกพื้นฟูกิจการ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกาศให้บริษัทเข้าเกณฑ์อาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเกิดจากบริษัทนำส่งงบการเงินล่าช้าเป็นเวลานานติดต่อกันมากกว่า 180 วัน และในปี พ.ศ. 2543 บริษัทเข้าเกณฑ์อาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนด้วยเหตุแห่งการเพิกถอนจากผลการดำเนินงานของบริษัทซึ่งมีมูลค่าหนี้สินสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์ สาเหตุที่ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในปี พ.ศ. 2542 เนื่องจากภายหลังจากที่บริษัทถูกพื้นฟูกิจการแล้ว ได้มีการปรับโครงสร้างการบริหาร และโครงสร้างทางการเงินใหม่ เพื่อวางแผนแก้ปัญหาผลประกอบการที่ขาดทุนติดต่อกันหลายปีและปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน บริษัทจึงมีแผนที่ลดต้นทุน ด้วยการตัดค่าใช้จ่ายภายในองค์กรลงกว่าร้อยละ 50 ซึ่งสามารถช่วยประหยัดเงินกว่า 300 ล้านบาท (อีคอนนิวส์, 2541: 44) และสาเหตุที่บริษัทถูกพื้นฟูกิจการก็ยังไม่ได้เกิดจากผลการดำเนินงาน จึงทำให้ในปี พ.ศ. 2542 ผลพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเกิดความผิดพลาดขึ้น

บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน): KMC จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าขายถูกพื้นฟูกิจการ โดยในปี พ.ศ. 2546 บริษัทได้ยื่นคำขอให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาผ่อนผันการย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยตลาดหลักทรัพย์ได้ผ่อนผันเงื่อนไขในการย้ายหลักทรัพย์ของบริษัท เนื่องจากบริษัทมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การย้ายกลับสู่หมวดปกติยกเว้นเรื่องกำไรสุทธิจากการดำเนินงาน 3 ไตรมาสติดต่อกัน ซึ่งบริษัทมีกำไรจากการดำเนินงานติดต่อกัน 2 ไตรมาส และบริษัทมีแผนการเพิ่มทุน เสนอขายแก่นักลงทุนเฉพาะเจาะจงจำนวนไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาท ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูกิจการของบริษัท โดยตลาดหลักทรัพย์จะย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทกลับไปซื้อขายในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ภายหลังจากที่ผู้ร่วมทุนใหม่ได้ชำระเงินจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนจำนวนไม่น้อยกว่า 100 ล้านบาทให้แก่บริษัทแล้ว และบริษัทได้รับชำระเงินจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนแล้วเป็นจำนวน 200 ล้านบาท ตลาดหลักทรัพย์จึงเห็นควรให้ย้ายการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2546 แต่ในช่วงภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจบริษัทได้รับผลกระทบมากต้องประสบกับภาวะขาดทุนจนทำให้มีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูงมากและสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม แม้บริษัทย้ายการซื้อขายหลักทรัพย์จากหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (REHABCO) ไปยังหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แล้ว แต่การดำเนินงานของ

บริษัทยังอยู่ในระหว่างดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงินและบริษัทก็ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เกิดผลกำไรเพื่อนำมาหักกลบขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ตีลบในอัตราที่สูง จนตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

บริษัท เคปเปลไทย หรือเพอร์ดี จำกัด (มหาชน): KTP จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2542-ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เกิดจากสาเหตุที่บริษัทมีขาดทุนสะสมมากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2546 ซึ่งเกิดจากบริษัทประสบผลขาดทุนติดต่อกันหลายปี โดยในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิจำนวน 624.87 ล้านบาท เพราะภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำและมีลูกค้ายกเลิกสัญญาซื้อขายหน่วยในอาคารสำนักงานทำให้บริษัทมีผลขาดทุนจากการยกเลิกสัญญาขายหน่วยในอาคารสำนักงานจำนวน 102.40 ล้านบาท ประกอบกับบริษัทมีการตั้งสำรองต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ สำรองค่าเพื่อสินค้าเสื่อมคุณภาพจำนวน 56 ล้านบาท สำรองค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญจำนวน 24.90 ล้านบาท สำรองการลดลงของมูลค่าโครงการจำนวน 220.90 ล้านบาท และตัดจำหน่ายค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงานของบริษัทย่อยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 141.60 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิจำนวน 168.96 ล้านบาท เพราะภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ยังคงต่ำต่อเนื่อง และบริษัทมีภาระดอกเบี้ยที่ต้องชำระเพิ่มมากขึ้นจำนวน 107.17 ล้านบาท ส่วนในปี พ.ศ. 2542 บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิจำนวน 387.76 ล้านบาท เพราะบริษัทมีการประเมินราคาสินทรัพย์ในปีนี้ และสินทรัพย์ส่วนใหญ่มีมูลค่าตามบัญชีสูงกว่ามูลค่ายุติธรรมที่ได้ประเมินโดยผู้ประเมินราคาอิสระ ทำให้บริษัทมีผลขาดทุนจากการด้อยค่าเกิดขึ้น ได้แก่ ขาดทุนจากการด้อยค่าของต้นทุนอาคารชุดพักอาศัยจำนวน 87 ล้านบาท ขาดทุนจากการด้อยค่าของที่ดินรอการพัฒนาจำนวน 45 ล้านบาท ขาดทุนจากการด้อยค่าของอาคารให้เช่าจำนวน 69 ล้านบาท และขาดทุนจากการด้อยค่าของที่ดินและอาคารของบริษัทย่อยจำนวน 26 ล้านบาท และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2545 บริษัทมีกำไรสุทธิเกิดขึ้น แต่กำไรสุทธินั้นไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของบริษัท โดยในปี พ.ศ. 2543 บริษัทมีกำไรสุทธิจำนวน 153.32 ล้านบาท เป็นกำไรจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ซึ่งเป็นรายการพิเศษจำนวน 184.59 ล้านบาท หากไม่นำรายการพิเศษมารวมคำนวณกำไรสุทธิ บริษัทจะมีขาดทุนสุทธิจำนวน 31.27 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2545 บริษัทมีกำไรสุทธิจำนวน 1.47 และ 0.34 ล้านบาทตามลำดับ แต่กำไรสุทธินั้นเกิดจากค่าใช้จ่ายที่ลดลงเนื่องจากมีการโอนกลับรายการสำรองเพื่อสินค้าล้าสมัยจำนวน 15.10 และ 0.81 ล้านบาทตามลำดับ และการโอนกลับรายการค่าเพื่อการด้อยค่าของต้นทุนอาคารชุดพักอาศัยจำนวน 10.73 และ 27.60 ล้านบาทตามลำดับ หากไม่นำรายการโอนกลับดังกล่าวมารวมคำนวณกำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2545 บริษัทจะมีผลขาดทุน

สุทธิจำนวน 24.36 และ 28.07 ล้านบาทตามลำดับ จากผลขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540–2542 ทำให้บริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมสูง แม้บริษัทจะมีกำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2543–2545 แต่กำไรสุทธินั้นก็ไม่สามารถชดเชยขาดทุนสะสมได้ จากการที่บริษัทมีขาดทุนสะสมสูง ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ตีลบในอัตราที่สูง จนตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทพยากรณ์ให้บริษัทอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ ประกอบกับในปี พ.ศ. 2542–2543 บริษัทต้องเร่งปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยทำการเพิ่มทุนเพื่อนำเงินมาจ่ายชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ แม้บริษัทจะสามารถปลดภาระหนี้สินลงไปได้แต่บริษัทก็ไม่มีเงินเหลือเพียงพอที่จะนำมาพัฒนาโครงการใหม่ ๆ (อิกอนนิวิส์, 2543: 39) โดยในการเพิ่มทุนของบริษัทนั้นเพิ่มจากเดิม 510 ล้านบาท เป็น 2,200 ล้านบาท ซึ่งการเพิ่มทุนส่วนใหญ่จะขายให้กับบริษัทเคปเปลแลนด์ ซึ่งบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสิงคโปร์ ทำให้บริษัทเคปเปลแลนด์มีส่วนการถือหุ้นเป็นร้อยละ 45.45 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดและเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท จนในปี พ.ศ. 2545 บริษัทต้องเปลี่ยนชื่อและชื่อย่อหลักทรัพย์ของบริษัทจากเดิมชื่อบริษัท ไฟว์สตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): FSTAR เปลี่ยนเป็น บริษัท เคปเปลไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน): KTP จะเห็นได้ว่าบริษัทถูกตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการทุกปีที่ทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ แต่สาเหตุที่บริษัทไม่ถูกฟื้นฟูกิจการทั้งจากหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและจากหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติล้มละลาย เพราะบริษัทสามารถจัดการภาระหนี้สินได้ดี โดยชำระหนี้สินที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้หมดภายในปี พ.ศ. 2543 และไม่มีการก่อหนี้สินเพิ่มเติมเนื่องจากไม่ได้มีการพัฒนาโครงการเพิ่มเติม ทั้งนี้บริษัทได้ก่อหนี้สินเพิ่มในปี พ.ศ. 2545 แต่เป็นจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับมูลค่าสินทรัพย์รวม โดยงบการเงินปี พ.ศ. 2545 รายงานมูลค่าหนี้สินรวม 324.12 ล้านบาทจากมูลค่าสินทรัพย์รวม 1,015.08 ล้านบาท และงบการเงินไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 รายงานมูลค่าหนี้สินรวม 317.51 ล้านบาทจากมูลค่าสินทรัพย์รวม 1,009.16 ล้านบาท

บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน): NWR จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า ในปี พ.ศ. 2542, พ.ศ. 2545 และ ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากในปีดังกล่าวเป็นปีที่บริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมมากกว่าปีอื่น สาเหตุของการมีมูลค่าขาดทุนสะสมมากกว่าปีอื่น เพราะทั้งปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2545 บริษัทมีผลขาดทุนจากการค้าของสินทรัพย์ และหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลขาดทุนจากการค้าของสินทรัพย์มีจำนวน 169.79

และ 100 ล้านบาทตามลำดับ โดยผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทั้งปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2545 เกิดจากอาคาร โรงแรมและห้องพักรักษาตัวของบริษัทย่อยที่ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินกับการรถไฟแห่งประเทศไทยที่มีกำหนดระยะเวลา 30 ปี (เริ่มในปี 2542) โดยผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งอาคาร โรงแรมและห้องพักรักษาตัวของบริษัทย่อยยังอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง และจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้บริษัทต้องหยุดการดำเนินการก่อสร้างไปชั่วคราว บริษัทจึงบันทึกสำรองการด้อยค่าของสินทรัพย์ (โครงการอสังหาริมทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง) ด้วยจำนวน 169.79 ล้านบาท ส่วนผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งอาคาร โรงแรมและห้องพักรักษาตัวของบริษัทย่อยได้ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วและได้เปิดดำเนินการแล้ว แต่บริษัทย่อยประสบผลขาดทุนจากการดำเนินงานและมีผลขาดทุนเกินทุน บริษัทจึงบันทึกสำรองเพื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์จำนวน 100 ล้านบาท สำหรับรายการหนี้สงสัยจะสูญที่บริษัทได้บันทึกไว้มีจำนวน 261.90 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2542 และจำนวน 713.36 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2545 โดยหนี้สงสัยจะสูญในปี พ.ศ. 2542 เป็นการบันทึกสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้การค้าที่ค้างนาน สำหรับหนี้สงสัยจะสูญในปี พ.ศ. 2545 เป็นการบันทึกสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้การค้าและเงินค้างรับที่เกิดจากการรับเหมาช่วงจากกิจการร่วมค้าพรีเมียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท เพท เอ็นจิเนียซิ่งส์ / บริษัท ลีอควูด แอนครูส์ แอนด์ นิวแนม อิงค์ ภายได้ข้อตกลงในการจ้างเหมาช่วงกิจการร่วมค้าดังกล่าวจะโอนสิทธิการรับชำระเงินค่าก่อสร้างซึ่งจะได้รับจากผู้ว่าจ้างให้แก่บริษัท แต่ทั้งนี้ในปัจจุบันยอดเงินคงเหลือของค่าก่อสร้างที่บริษัทจะได้รับจากผู้ว่าจ้างมีจำนวนน้อยกว่ายอดคงเหลือของลูกหนี้การค้าและเงินค้างรับดังกล่าวมาก สำหรับหนี้ส่วนที่เหลือจากเงินที่จะได้รับ โดยตรงจากผู้ว่าจ้าง บริษัทต้องติดตามเก็บหนี้โดยตรงจากกิจการร่วมค้าและ/หรือผู้ร่วมค้าแต่ละรายหรือทั้งหมดเมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ แต่เนื่องจากผู้ร่วมค้ารายใหญ่ของกิจการร่วมค้าแห่งนี้ คือ บริษัท พรีเมียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน) กำลังประสบปัญหาทางการเงินและได้เข้าสู่การฟื้นฟูกิจการตามกระบวนการภายใต้กฎหมายล้มละลาย และตามแผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัท พรีเมียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน) จะชำระคืนหนี้สินให้แก่บริษัทในรูปหุ้นของบริษัท พรีเมียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีมูลค่าตามราคาตลาดไว้เพียง 37.90 ล้านบาท ทำให้บริษัทต้องบันทึกสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับหนี้ส่วนที่เหลือ ทั้งนี้จากผลของการมีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูง ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ตดลในอัตราที่สูง จนตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ประกอบกับในระหว่างปี 2543 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัท และบริษัทได้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับเจ้าหนี้สถาบันการเงินตามแผนฟื้นฟู

กิจการจนถึงปัจจุบัน (ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546) บริษัทยังไม่สามารถดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการได้สำเร็จ

บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน): PF จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า ในปี พ.ศ. 2545-ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และจากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ โดยในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัทประสบปัญหาทางการเงินอย่างมาก มีผลขาดทุนสะสมเกินทุนเป็นจำนวนเงินที่สูงมาก และมีมูลค่าหนี้สินที่สูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์มาก ทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกาศให้บริษัทเข้าเกณฑ์อาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน และให้บริษัทจัดทำแผนตามเกณฑ์การฟื้นฟูกิจการของตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้บริษัทพ้นเหตุแห่งการถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน และในปี พ.ศ. 2545 บริษัทได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในหมวดอุตสาหกรรมเดิมได้ แม้บริษัทจะได้รับอนุญาตให้กลับเข้าสู่หมวดอุตสาหกรรมเดิมแล้ว แต่การดำเนินงานของบริษัทยังอยู่ในระหว่างดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงินและรอการปรับตัวเข้าสู่ตลาดอสังหาริมทรัพย์อีกครั้ง ทั้งนี้ภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทได้นำส่วนเกินมูลค่าหุ้น ส่วนเกินทุนจากใบสำคัญแสดงสิทธิที่หมดสิทธิการใช้ และสำรองตามกฎหมายของบริษัททั้งจำนวนมาหักผลขาดทุนสะสมของบริษัทไปบางส่วน จึงทำให้ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเกิดความผิดพลาดขึ้น ประกอบกับในปี พ.ศ. 2544 บริษัทถูกเจ้าหนี้จำนวนหนึ่งยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลางขอให้ศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการและศาลได้มีคำสั่งให้บริษัทฟื้นฟูกิจการ และปัจจุบัน (ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546) บริษัทยังอยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการที่ได้รับความเห็นชอบจากศาลล้มละลายกลาง

บริษัท อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน): ESTAR จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เป็นเพราะว่าบริษัทประสบปัญหาขาดทุนติดต่อกันหลายปี ทำให้มีมูลค่าขาดทุนสะสมสูง ซึ่งสาเหตุของการเกิดผลขาดทุนนั้นเกิดจากกิจการมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารและดอกเบี้ยจ่ายที่สูง ประกอบกับรายได้ที่ลดลงเนื่องจากภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำและบริษัทเน้นการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเพื่อรองรับแรงงานที่จะอพยพเข้าสู่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และพื้นที่ใกล้เคียง โดยเน้นการพัฒนาโครงการในเขตอำเภอบ้านฉางเป็นหลัก เนื่องจากอยู่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และสนามบินอู่ตะเภา โดยตลาดหลักของ

บริษัทจะอยู่ในเขตภาคตะวันออก ซึ่งไม่ใช่ตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในความต้องการของประเภทลูกค้ามากนัก โดยส่วนใหญ่ประเภทลูกค้าจะต้องการโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (สุมาลี ธาระเดช, 2544: 40) ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้บริษัทมีการจดทะเบียนเพิ่มทุน เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ โดยเพิ่มทุนจาก 2,054.68 ล้านบาท เป็น 4,054.68 ล้านบาท โดยออกหุ้นสามัญใหม่จำนวน 200 ล้านหุ้น แต่การเพิ่มทุนก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จมากนัก เนื่องจากที่ประชุมบริษัทได้มีมติให้ขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ HSBC Grosvenor Asia Limited จำนวน 8 ล้านหุ้น แต่ต่อมา HSBC Grosvenor Asia Limited ได้แจ้งขอยกเลิกการจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัท แต่ทั้งนี้บริษัทก็ได้ขายหุ้นให้นักลงทุนแบบเฉพาะเจาะจงกว่า 100 ล้านหุ้น โดยมีนักลงทุนประเภทใหญ่คือ บริษัท ชัน โรส พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (อีคอนนิวส์, 2543: 41) ทำให้การดำเนินการในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 ของบริษัทเป็นเพียงการดำเนินการเพื่อปรับปรุงโครงสร้างหนี้เท่านั้น แต่ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2545 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การจัดประเภทได้ถูกต้อง โดยจัดให้อยู่ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งเนื่องจากภาวะตลาดเริ่มปรับตัวดีขึ้น และบริษัทเร่งปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในส่วนของเงินกู้ยืมระยะสั้น โดยการโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันและทรัพย์สินอื่นของบริษัทและบริษัทย่อยให้แก่เจ้าหนี้ ประกอบกับบริษัทมีการลดทุนจดทะเบียนและทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัท เพื่อลดผลขาดทุนสะสมของบริษัท และขายหุ้นเพิ่มทุนเพิ่มเติมเพื่อนำเงินมาใช้ในการดำเนินกิจการต่อไป

บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน): NOBLE จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เป็นเพราะว่าบริษัทไม่ได้ออกโครงการใหม่ ๆ ออกมา ในช่วงที่ตลาดอสังหาริมทรัพย์ยังคงซบเซา แต่บริษัทก็ยังขายโครงการเก่าที่ยังค้างสต็อกอยู่ ประกอบกับบริษัทได้ดำเนินการลงทุนเพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ฟื้นตัว เช่น บริษัทได้ร่วมกับบริษัทเลห์แมน บราเธอร์ จำกัด ในการจัดตั้งกองทุนอสังหาริมทรัพย์โดยมุ่งบริหารโครงการขนาดใหญ่ โดยมีการนำเงินจำนวน 8 พันล้านบาทเข้ามาลงทุน เพื่อซื้อโครงการในช่วงแรกประมาณ 40 โครงการ โดยเป็นโครงการที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จและมีลูกค้าซื้อแล้วมาบริหารงานต่อ (อีคอนนิวส์, 2542: 41) และบริษัทได้มีการระดมเงินทุนเพิ่ม 1,300 ล้านบาท โดยขายหุ้นกู้แปลงสภาพ ชนิดระบุชื่อผู้ถือที่ทำให้สิทธิแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญของบริษัท จำนวน 750 ล้านบาท โดยเสนอขายแก่นักลงทุนเฉพาะเจาะจง ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และผู้ลงทุนต่างประเทศ ส่วนเงินทุนอีก 550 ล้านบาทได้จากการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุน ซึ่งเงินที่ได้จากการระดมเงินทุนเพิ่มนี้เพื่อใช้ซื้อสินทรัพย์ในโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการพัฒนาหรือพัฒนาแล้ว (อีคอนนิวส์, 2543: 41) จึงทำให้อัตราส่วนทางการเงินออกมาไม่

ดี แต่ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2545 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การจัดประเภทได้ถูกต้อง โดยจัดให้อยู่ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งเนื่องจากภาวะตลาดเริ่มปรับตัวดีขึ้น การลงทุนในช่วงตลาดตกต่ำเริ่มมีผลกำไร ประกอบกับบริษัทได้ทำการลดทุนจดทะเบียน โดยผู้ถือหุ้นของบริษัทมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลดทุนจดทะเบียนของบริษัทเป็น 4,747.83 ล้านบาท และลดทุนของบริษัทโดยการลดมูลค่าที่ตราไว้ของหุ้นจากเดิมหุ้นละ 10 บาท เป็นหุ้นละ 5 บาท ทำให้ทุนชำระแล้วของบริษัทลดลงจาก 2,740.70 ล้านบาท เป็น 1,370.35 ล้านบาท โดยทุนที่เรียกชำระแล้วที่ลดลงได้นำไปลดขาดทุนสะสมของบริษัท

บริษัท แसन สิริ จำกัด (มหาชน): SIRI จากการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2542-2544 บริษัทถูกจัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ เป็นเพราะว่าสถานะตลาดตกต่ำ ในบางปีบริษัทแทบจะไม่มีรายได้จากการขายโครงการ โดยมีรายได้หลักจากสิทธิการเช่าและรายได้ค่าบริการธุรกิจ ทั้งนี้ในการดำเนินธุรกิจในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 ความสามารถในการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับความสำเร็จของแผนงานต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารของบริษัทได้ดำเนินการได้แก่ ความพยายามในการหารายได้เพิ่มขึ้น การลดต้นทุน การเจรจายืดระยะเวลาการชำระหนี้และการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการเจรจาให้ผู้ร่วมลงทุน เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแผนงานเพื่อให้บริษัทสามารถดำเนินงานได้ในช่วงที่ภาวะตลาดตกต่ำ นอกจากนี้บริษัทยังทำการเพิ่มทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องและนำเงินไปร่วมลงทุน โดยขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ประเภทบริษัทสตาร์วูด ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ในวงการอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา (อีคอนนิวส์, 2542: 41) นอกจากนี้ยังได้ร่วมทุนกับประเภทบริษัทสตาร์วูดเพื่อลงทุนในกองทุนรวมสตาร์วูด ไทยแลนด์ พร็อพเพอร์ตี้ 1-4 เพื่อเข้าประมูลสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (อีคอนนิวส์, 2543: 41) และโครงการในระยะหลังจะเป็นโครงการที่ได้จากการเข้าประมูลโครงการอสังหาริมทรัพย์จากองค์การเพื่อการปฏิรูปสถาบันการเงิน ถึงแม้บริษัทจะมีความพยายามที่จะหารายได้เพิ่มขึ้นโดยการเริ่มลงทุนกับบริษัทอื่นก็ตาม แต่รายได้ที่ได้มาก็ยังไม่พอที่จะชดเชยค่าใช้จ่ายของบริษัทได้ ทำให้บริษัทจะประสบภาวะขาดทุน ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2544 กิจการเริ่มมีโครงการรายได้จากโครงการใหม่ แต่ยังมีต้นทุนในการพัฒนาโครงการที่สูงอยู่เนื่องจากค่าวัสดุก่อสร้างที่สูงขึ้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2544 บริษัทยังประสบกับภาวะขาดทุนอยู่เช่นเดิม ทำให้อัตรารายได้ทางการเงินออกมาไม่ดีพอที่จะทำให้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทจัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ในปี พ.ศ. 2545 ภาวะตลาดเริ่มฟื้นตัว และบริษัทได้ทำการเพิ่มทุนจดทะเบียนครั้งใหญ่ จำนวน 2,600 ล้านบาท โดยผู้ที่นำเงินเข้ามาลงทุนคือ บริษัท สเตป บาลานซ์ จำกัด ซึ่งเป็นประเภทนักลงทุนชาวไทย

ทำให้บริษัท สเตป บาลานซ์ จำกัด กลายเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ด้วยสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ 30.56 ซึ่งเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนนี้บริษัทได้นำไปพัฒนาโครงการใหม่ ๆ รวม 9 โครงการ นอกจากนี้ยังขยายตัวธุรกิจ โรงแรมและรีสอร์ท เพื่อสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบริษัทคาดว่า ธุรกิจ โรงแรมและรีสอร์ทมีโอกาสขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพราะรัฐบาลมีมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว (อีคอนนิวส์, 2545: 39-40) นอกจากนี้บริษัทยังมีการ โอนทุนสำรองและทุนสำรองส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งหมดมาเพื่อชดเชยผลขาดทุนสะสมบางส่วน และในอนาคตบริษัทมีแผนที่จะล้างขาดทุนสะสมให้หมดไป ซึ่งขณะนี้บริษัทอยู่ระหว่างการศึกษหาแนวทางที่จะทำการล้างขาดทุนสะสมดังกล่าว (อีคอนนิวส์, 2545: 40) ผลจากการดำเนินการในปี พ.ศ. 2545 ทำให้การพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง นั่นคือจัดให้บริษัทอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

นอกจากการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยทดสอบกับข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542-ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2546 แล้ว ทางผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท และตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกกับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 7 บริษัท โดยใช้ทดสอบกับข้อมูลงบการเงินปีล่าสุด (พ.ศ. 2539-2541) ที่บริษัททั้ง 7 บริษัทเสนอต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบกับบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัท	ปี พ.ศ. ที่ถูกเพิกถอน	ปี พ.ศ. 2539		ปี พ.ศ. 2540		ปี พ.ศ. 2541	
		คะแนนจำแนกประเภท*	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ**	คะแนนจำแนกประเภท	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ	คะแนนจำแนกประเภท	ความน่าจะเป็นที่บริษัทถูกฟื้นฟูกิจการ
STAR	2542	5.4743***	0.9885***	-	-	-	-
MA	2541	2.9460***	0.5668***	-	-	-	-
BCHANG	2542	0.3203	0.0207	4.1184***	0.9302***	-	-
SOMPR	2541	-0.1821	0.0096	-	-	-	-
UNIVES	2542	-0.2658	0.0079	3.2994***	0.7876***	-	-
JULDIS	2542	-0.5627	0.0048	0.8727	0.0542	-	-
KG	2543	-1.239	0.0015	-1.3775	0.0012	-2.4256	0.0002

* จุดแบ่งแยก (Cutoff Point) จากคะแนนจำแนกประเภท คือ 1.770 หากคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนา

อสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.77 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

* จุดแบ่งแยก (Cutting Score) ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ คือ 0.5 หากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการน้อยกว่า 0.5 จัดให้อยู่ในประเภท

บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมากกว่า 0.5 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

*** บริษัทที่ตัวแบบพยากรณ์ให้เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

จากตารางที่ 19 พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท และตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัทสตาร์บล็อคกรุ๊ปจำกัด (มหาชน) : STAR และบริษัท มอนเทอเรย์เอเชีย จำกัด (มหาชน): MA จัดอยู่ในประเภทบริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2539 มี 3 บริษัทที่เสนอข้อมูลทางการเงินต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นปีสุดท้าย ได้แก่ บริษัทสตาร์บล็อคกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) บริษัท มอนเทอเรย์เอเชีย จำกัด (มหาชน): MA และบริษัท สมประสงค์แลนด์ จำกัด (มหาชน): SOMPR ซึ่งเหตุผลที่บริษัทดังกล่าวถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

บริษัทสตาร์บล็อคกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) :STAR ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 23 เมษายน 2542 เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา บริษัทฝ่าฝืนไม่นำส่งงบการเงินและรายงานการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (แบบ 56-1) โดยลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทเป็นการรับสร้างบ้าน เมื่อตลาดการรับสร้างบ้านกำลังอึมครึม บริษัทได้ร่วมลงทุนกับประเภท นักลงทุนมาเลเซียเพื่อทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง แต่บริษัทไม่มีประสบการณ์ในการรับเหมาก่อสร้าง ทำให้บริษัทไม่สามารถประมูลงานสู้กับคู่แข่งได้ ประกอบกับธุรกิจรับสร้างบ้านก็เริ่มเข้าสู่ภาวะถดถอย ทำให้บริษัทประสบปัญหาขาดทุนอย่างมาก (อีคอนนิวส์, 2542: 40) ทั้งนี้ก่อนหน้าที่บริษัท จะถูกเพิกถอน บริษัทก็เป็นบริษัทที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน โดยบริษัทเลือกปฏิบัติที่จะทำแผนฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย แต่แผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทไม่ผ่านการพิจารณาของศาลล้มละลาย ศาลจึงมีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากตามแผนฟื้นฟูกิจการบริษัทจะนำที่ดินเพื่อรอการพัฒนาจัดทำเป็นสวนเกษตร ผลการพิจารณาของศาลเห็นว่าวัตถุประสงค์หลักของบริษัทไม่ใช้การทำสวนเกษตรและบริษัทก็ไม่เคยประกอบกิจการด้านสวนเกษตร รายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการสวนเกษตรไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ทั้งหมด และหลักฐานในการจัดหาเงินลงทุนใหม่ที่จะใช้พัฒนาสวนเกษตรมีเพียงหนังสือร่วมลงทุนและหนังสือแสดงฐานะของผู้ร่วมลงทุนจากธนาคาร โดยขาดการนำผู้ลงทุนใหม่มาเบิกความในศาล ประกอบกับระยะเวลาในการฟื้นฟูกิจการของบริษัทเกินกว่า 5 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติล้มละลายกำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการมีระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 5 ปี จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นทำให้บริษัทฝ่าฝืนไม่นำส่งงบการเงินและรายงานการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (แบบ 56-1) ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

บริษัท มอนเทอเรย์เอเชีย จำกัด (มหาชน): MA ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 6 กรกฎาคม 2541 เนื่องจากคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีมติเห็นว่าเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทเป็นเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้หมดไปได้ ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีการเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากการเป็นบริษัทจดทะเบียน บริษัทได้ดำเนินการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุที่อาจถูกเพิกถอนเสนอต่อตลาดหลักทรัพย์ แต่แผนฟื้นฟูกิจการไม่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ เพราะแผนดำเนินการและประมาณการงบการเงินของบริษัทยังมีปัจจัยบางประการที่มีความไม่แน่นอนและชัดเจนเพียงพอในการที่จะแก้ไขผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่นำเสนอ ทั้งนี้ประกอบกับบริษัทไม่นำส่งงบการเงินติดต่อกัน 3 ครั้ง ซึ่งงบการเงินงวดล่าสุดที่บริษัทนำเสนอเป็นงบการเงินรายปี พ.ศ. 2539 ทั้งนี้ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

บริษัท สมประสงค์แลนด์ จำกัด (มหาชน): SOMPR ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 12 มิถุนายน 2541 เนื่องจากบริษัทประสบปัญหาขาดทุนอย่างมากและได้ดำเนินการภายในเพื่อเสนอขายสินทรัพย์และโครงการต่าง ๆ ให้กับนักลงทุนรายอื่นจนทำให้สินทรัพย์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และผู้ถือหุ้นของบริษัทเข้าร้องทุกข์กล่าวโทษนายประสงค์ พาณิชกคดี ซึ่งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการของบริษัทต่อกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ ข้อหาบันทึกบัญชีและยินยอมให้บันทึกบัญชีไม่ตรงความเป็นจริง ปลอมแปลงเอกสารสำคัญในทางบัญชี หรือตกแต่งตัวเลขทางบัญชี (อีคอนนิวส์, 2539: 53) จากการกล่าวโทษดังกล่าวคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์มีมติให้แต่งตั้งผู้สอบบัญชีของบริษัทเพื่อตรวจสอบบัญชีกรณีพิเศษเกี่ยวกับการกระทำหรือช่องทางที่อาจนำไปสู่การทุจริต และการประมวลผลระบบควบคุมภายในของบริษัท การตรวจสอบของผู้ตรวจสอบบัญชีไม่ค่อยได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริงจากบริษัท ผลการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบบัญชี พบว่า บริษัทมีข้อบกพร่องด้านการบันทึกบัญชีและการเก็บรักษาเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีอย่างมาก โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2539 สำหรับการประเมินผลการจัดทำบัญชีของบริษัทโดยรวมอยู่ในระดับที่ไม่น่าเชื่อถือพอที่จะใช้เป็นหลักฐานในการประเมินฐานะทางการเงินหรือผลการดำเนินงานที่แท้จริงได้ จากผลการตรวจสอบดังกล่าวทำให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์มีมติให้เพิกถอนบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเพราะผู้บริหารของบริษัทกระทำการทุจริต ทั้งนี้ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟู กิจการ นั่นคือ

ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ผิดพลาด เนื่องจากข้อมูลงบการเงินของบริษัทไม่มีความน่าเชื่อถือและมีการตกแต่งตัวเลขทางบัญชี ทำให้ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานดีเกินความเป็นจริง

สำหรับปี พ.ศ. 2540 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ให้บริษัท บ้านฉางกรุ๊ป จำกัด (มหาชน): BCHANG และบริษัท ยูนิเวสต์แลนด์ จำกัด (มหาชน): UNIVES จัดอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2540 มี 3 บริษัทที่เสนอข้อมูลทางการเงินต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นปีสุดท้าย ได้แก่ บริษัท บ้านฉางกรุ๊ป จำกัด (มหาชน): BCHANG บริษัท ยูนิเวสต์แลนด์ จำกัด (มหาชน): UNIVES และบริษัท จุลดิศดิเวลลอป จำกัด (มหาชน): JULDIS ซึ่งเหตุผลที่บริษัทดังกล่าวถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

บริษัท บ้านฉางกรุ๊ป จำกัด (มหาชน): BCHANG ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 23 เมษายน 2542 เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา บริษัทฝ่าฝืนไม่นำส่งงบการเงินและรายงานการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (แบบ 56-1) สาเหตุที่บริษัทไม่ยอมส่งงบการเงิน เนื่องจากประสบปัญหาขาดทุนอย่างมาก โดยบริษัทมุ่งประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้านชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern Seaboard) แต่โครงการดังกล่าวมีปัญหาในด้านการลงทุน เพราะบริษัทต่างชาติที่คาดว่าจะนำเงินมาลงทุนกลับเปลี่ยนใจไม่นำเงินมาลงทุน บริษัทจึงเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่เพื่อเข้ามารุกตลาดอสังหาริมทรัพย์ในเมือง แต่เข้ามาในช่วงที่เศรษฐกิจกำลังถดถอยพอดี ทำให้เกิดปัญหาขาดทุนอย่างมากต่อเนื่องตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2536 ซึ่งรายงานงบการเงินล่าสุดในปี พ.ศ. 2540 ขาดทุนสุทธิ 1,980.20 ล้านบาท (อีคอนนิวส์, 2542: 39) ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

บริษัท ยูนิเวสต์แลนด์ จำกัด (มหาชน): UNIVES ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 23 เมษายน 2542 เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา บริษัทฝ่าฝืนไม่นำส่งงบการเงินและรายงานการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (แบบ 56-1) สาเหตุที่บริษัทไม่ยอมส่งงบการเงิน เนื่องจากประสบปัญหาขาดทุนอย่างมาก โดยบริษัทมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วภายใต้ชื่อโครงการ "เมืองเอก" และได้ขยายเข้าธุรกิจค้าปลีกครบวงจรในชื่อ "บางกอกโดมพลาซ่า" ซึ่งส่วน

ประกอบของโครงการมีห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุด จาก การขยายตัวที่เร็วเกินไปประสบผลขาดทุนอย่างมากในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 5,504.12 ล้านบาท (อีคอนนิวส์, 2542: 40) ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจาก การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็นบริษัทพัฒนา อสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง

บริษัท จุลติศติเวลลอป จำกัด (มหาชน): JULDIS ถูกเพิกถอนจากการเป็นหลัก ทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 23 เมษายน 2542 เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา บริษัทฝ่าฝืนไม่นำ ส่งงบการเงินและรายงานการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม (แบบ 56-1) สาเหตุที่บริษัทไม่ยอมส่งงบการ เงิน เนื่องจากประสบปัญหาขาดทุนในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 1,304.15 ล้านบาท ซึ่งเป็นปีแรกที่ บริษัทเริ่มมีผลการดำเนินงานขาดทุน โดยการประกอบธุรกิจของบริษัทจะเน้นโครงการที่เป็น อาคารสูงและการขยายโครงการออกสู่ต่างจังหวัด ความผิดพลาดเกิดจากบริษัทขยายตลาดผิด เพราะอาคารสูงเป็นตลาดที่มีอุปทานมาก ขณะที่อุปสงค์มีน้อย และการเปิดโครงการในต่างจังหวัด ก็ไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เพราะเป็นช่วงที่ตลาดอสังหาริมทรัพย์ในต่างจังหวัดมีการขยายตัวน้อย (อีคอนนิวส์, 2542: 40) ทั้งนี้ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัว แบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 บริษัทถูกพยากรณ์ให้เป็น บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือผลการพยากรณ์ของตัวแบบจาก การวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ผิดพลาด สาเหตุที่ตัวแบบมีการพยากรณ์ผิดพลาด เนื่องจากบริษัทเพิ่งประสบปัญหาขาดทุนเป็นปีแรกในปี พ.ศ. 2540 และกำไรสะสมของบริษัทยังสามารถรองรับผลขาดทุนได้ ซึ่งแตกต่างกับบริษัทอื่นซึ่ง ถูกเพิกถอนพร้อมกันที่มีผลการดำเนินงานขาดทุนติดต่อกันหลายปี และมีมูลค่าขาดทุนสะสมที่สูง มาก

ในปี พ.ศ. 2541 บริษัท เคียนหงวน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) :KG ได้เสนอ ข้อมูลทางการเงินต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นปีสุดท้าย โดยบริษัทถูกเพิกถอนจากการ เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนเมื่อ 9 สิงหาคม 2543 เนื่องจากบริษัทมีความประสงค์ขอเพิกถอนหุ้น ออกจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนด้วยความสมัครใจ โดยบริษัทได้เปิดเผยเหตุผลและข้อเท็จจริงว่าบริษัทไม่สามารถระดมทุนจากนักลงทุนได้ เพราะหุ้นของบริษัทเป็นหุ้นที่ไม่มีสภาพคล่อง และไม่เป็นที่สนใจของนักลงทุน และบริษัทมีภาระค่าใช้จ่ายสูงในการรักษาสถานะการเป็นบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ สำหรับกรณีที่บริษัทขอเพิกถอนด้วยความสมัครใจ ซึ่งอยู่นอกเหนือ ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้การใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการ วิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจึงไม่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ในกรณี ทั้งนี้หากจะนำตัวแบบ

มาใช้วิเคราะห์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2539-2541 ผลการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก จัดให้บริษัทเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ นั่นคือบริษัทยังสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ภายใต้สถานะการเป็นบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

โดยสรุปแล้วสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์ประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ผิดพลาด เกิดจากในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 ภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ยังไม่ฟื้นตัวดีนัก และบริษัทส่วนใหญ่อยู่ระหว่างกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการเจรจาประนอมหนี้ โดยส่วนหนึ่งของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บริษัทจะใช้วิธีการเพิ่มทุนจดทะเบียนเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ ซึ่งการเพิ่มทุนจดทะเบียนต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพาณิชย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากการเพิ่มทุนจดทะเบียนแล้วจากการศึกษาของสายปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย (มนต์ชัย รากบัวและสุดาทิพย์ ภูวบัณฑิตสิน, 2544: 94-96) พบว่า วิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ที่เป็นบริษัทในประเภทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ส่วนใหญ่บริษัทลูกหนี้จะใช้วิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่หลากหลายและแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่แตกต่างกันของลูกหนี้แต่ละราย เช่น ขนาดธุรกิจ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ สถานะทางการเงิน ประวัติและความน่าเชื่อถือ ลักษณะของเงินกู้ยืมและหลักประกัน รวมทั้งความสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ และนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของเจ้าหนี้ เป็นต้น โดยวิธีการปรับโครงสร้างที่นิยมนำมาปฏิบัติมี 11 วิธี ได้แก่

- 1) การขยายเวลาชำระหนี้
- 2) การปรับลดอัตราดอกเบี้ย
- 3) การให้ระยะเวลาปลอดหนี้เงินต้นและ/หรือดอกเบี้ย
- 4) การปรับลดเงินต้นและ/หรือดอกเบี้ยค้างรับ
- 5) การชำระหนี้บางส่วนคืนทันที
- 6) การปรับหนี้ระยะสั้นให้เป็นหนี้ระยะยาว
- 7) เจ้าหนี้รับโอนสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน
- 8) เจ้าหนี้รับโอนสินทรัพย์ที่ไม่ได้เป็นหลักประกัน
- 9) จำหน่ายสินทรัพย์เพื่อนำเงินมาชำระหนี้
- 10) เจ้าหนี้รับโอนสินทรัพย์โดยให้สิทธิลูกหนี้ซื้อกลับคืน
- 11) การแปลงหนี้เป็นทุน

ทั้งนี้ในการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แต่ละราย มักจะใช้วิธีการปรับโครงสร้างหลายวิธีรวมกัน จากการศึกษาของสายปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า การปรับปรุง โครงสร้างของลูกหนี้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 1 ราย จะใช้วิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ประมาณ 3-6 วิธี (มนต์ชัย รากบัว และ สุดาทิพย์ ภูวบัณฑิตสิน, 2544: 94-96) ดังนั้น การเลือกวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ อาจมีผลกระทบต่อการพยากรณ์ของตัวแบบได้ ซึ่งหากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เลือกวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่เหมาะสมกับบริษัทแล้ว อาจนำไปสู่ความล้มเหลวทางการเงินได้

4.3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ในการกำหนดสมมติฐานของการวิจัยเพื่อทดสอบว่าข้อมูลทางการเงินใดที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

H₁: ข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญในการแบ่งแยกประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการและประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการออกจากกัน คือ อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติข้างต้น พบว่า ข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ คือ ข้อมูลทางการเงินในรูปอัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR)

จากตัวแปรอิสระ 18 ตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลัก

ทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการและนำตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรดังกล่าวมาเป็นตัวแบบทั้งตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ทั้งนี้เหลือตัวแปรอิสระอีก 14 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเป็นตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ ทั้งนี้เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรอิสระ 14 ตัวแปรดังกล่าวอาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งของตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบ ผู้ศึกษาจึงทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตัวแปรอิสระที่เหลืออีก 14 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเป็นตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ โดยผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังต่อไปนี้ (รายละเอียดคังแสดงในภาคผนวก ๗)

1. อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีจำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CURRENT) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (NWC) อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน (OCFTCL) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NITA) อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม (OCETL) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (MDPV) และความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี (AUDIT) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)

2. อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (NWC) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NITA) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (LA) และการเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน (TLOSS) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA)

3. อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) มีจำนวน 3 ตัวแปร

ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (LA) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (MDPV) และความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี (AUDIT) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT)

4. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ อัตรากำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย (EBITS) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NITA) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (LA) และความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี (AUDIT) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR)

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตัวแปรอิสระที่เหลืออีก 14 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเป็นตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ในจำนวนตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ 14 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระ 10 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบ ซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระ 10 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบ และในจำนวนตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ 14 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร (QEI) อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด (CFA) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (DCR) การวัดขนาดของธุรกิจโดยใช้ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับของสินทรัพย์รวม (LnTA) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวไม่มีผลต่อการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการอย่างสิ้นเชิง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟ้องพิกิจการและทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อจะได้นำตัวแบบนั้นไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งตัวแบบที่ใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งผู้บริหารของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ นักลงทุน เจ้าหนี้ หน่วยงานของภาครัฐ และประชาชนทั่วไป ในการนำไปใช้ประเมินความมั่นคงของฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน ความอยู่รอดของบริษัท เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนงานแก้ไขปัญหา ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทางการเงิน หรือตัดสินใจในการลงทุน เป็นต้น

ในการศึกษาจะใช้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2537-2545 ของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนรวม 38 บริษัท คิดเป็น 342 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 9) แบ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟ้องพิกิจการจำนวน 24 บริษัท คิดเป็น 216 หน่วยวิเคราะห์ (24 x 9) และบริษัทจดทะเบียนที่ย้ายจากกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มบริษัทที่อยู่ระหว่างฟ้องพิกิจการจำนวน 14 บริษัท คิดเป็น 126 หน่วยวิเคราะห์ (14 x 9) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งข้อมูลทางการเงินออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 เป็นช่วงข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับส่วนนี้คิดเป็น 190 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 5) และช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 เป็นช่วงข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับส่วนนี้คิดเป็น 152 หน่วยวิเคราะห์ (38 x 4)

สำหรับข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาจะแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงิน โดยข้อมูลในรูปอัตราส่วนทางการเงินจะประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร และวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงินจะประกอบด้วย ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับของสินทรัพย์รวม (Natural Logarithm of Total Assets) การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน และความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี ในการศึกษานำข้อมูลทางการเงินที่แปลงให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของงบการเงินมาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 วิธี คือ การวิเคราะห์

จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 วิธีเป็นการพัฒนาตัวแบบโดยคัดเลือกตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลทางการเงินในรูปแบบอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน ซึ่งสามารถบอกความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พร้อมทั้งสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรที่ทำให้ตัวแบบสามารถอธิบายการแบ่งแยกได้ถูกต้องที่สุด จากนั้นจะทำการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบทั้งสองตัวแบบที่ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภทและวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญในการแบ่งแยกกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและกลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการออกจากกัน คือ ตัวแปรอิสระที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และตัวแปรอิสระที่แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว ได้แก่ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท ได้สมการจำแนกประเภทที่นำมาเป็นตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท ดังนี้

$$Z = -0.762 + 1.053(\text{ROA}) - 5.528(\text{RETA}) + 1.021(\text{TAT}) + 0.034(\text{DR})$$

ค่าที่คำนวณได้จากตัวแบบจะเป็นคะแนนจำแนกประเภท ในการนำตัวแบบไปใช้ หากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 ($Z < 1.770$) จะจำแนกอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.770 ($Z > 1.770$) จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า ตัวแบบสามารถจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541) ได้ถูกต้องร้อยละ 95.95 ของตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ สำหรับการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ใช้ข้อมูลทดสอบปี พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ตัวแบบสามารถพยากรณ์ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบถูกต้องร้อยละ 73.68, 89.19, 89.19 และ 91.89 ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ได้สมการความถดถอยโลจิสติกที่นำมาเป็นตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ดังนี้

$$P(\text{เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ}) = \frac{1}{1 + e^{-Y}}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } P(\text{เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ}) &= \text{ความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้า} \\ &\quad \text{ข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ} \\ Y &= -5.648 + 0.882(\text{ROA}) - 8.887(\text{RETA}) + 1.359(\text{TAT}) \\ &\quad + 0.057(\text{DR}) \\ e &= \text{ค่าคงที่ (มีค่าประมาณ 2.7183)} \end{aligned}$$

ค่าที่คำนวณได้จากตัวแบบเป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นถึงความน่าจะเป็นที่บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ในการนำตัวแบบไปใช้หากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนน้อยกว่า 0.5 ($P < 0.5$) แสดงว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้นมีโอกาสที่จะถูกฟื้นฟูกิจการต่ำและจัดให้บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้นอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ แต่หากบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ใดมีคะแนนมากกว่า 0.5 ($P > 0.5$) แสดงว่าบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้นมีโอกาสที่จะถูกฟื้นฟูกิจการสูงและจัดให้บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้นอยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ สำหรับการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแบบสามารถจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541) ได้ถูกต้องร้อยละ 97.69 ของตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ สำหรับการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ใช้ข้อมูลทดสอบปี พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ตัวแบบสามารถพยากรณ์ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบถูกต้องร้อยละ 76.72, 89.19, 89.19 และ 94.59 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลของการพยากรณ์ทั้งวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภทและวิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกให้ผลในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ

ข้อมูล	ความถูกต้องในการพยากรณ์	
	MDA ¹ (ร้อยละ)	LRA ² (ร้อยละ)
ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541)	96.89	98.76
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2542	65.38	69.23
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2543	82.61	82.61
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2544	82.61	82.61
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2545	87.50	91.67
รวม (ความถูกต้องในการพยากรณ์ถัวเฉลี่ย)	90.27	92.22

หมายเหตุ ¹ MDA หมายถึง การจำแนกประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

² LRA หมายถึง การจัดประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกจากตารางที่ 20 ในการทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541) พบว่า ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 96.89 และร้อยละ 98.76 ตามลำดับ

สำหรับความถูกต้องในการพยากรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบในปี พ.ศ. 2542 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 65.38 และร้อยละ 69.23 ตามลำดับ

ส่วนข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบในปี พ.ศ. 2543-2544 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 82.61 และร้อยละ 82.61 ตามลำดับ

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบในปี พ.ศ. 2545 ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การ

เข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้องร้อยละ 87.50 และร้อยละ 91.67 ตามลำดับ

ทั้งนี้หากพิจารณาความถูกต้องในการพยากรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด (ถัวเฉลี่ยตั้งแต่ พ.ศ. 2537-2545) พบว่า ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการได้ถูกต้องร้อยละ 90.27 และร้อยละ 92.22 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลของการพยากรณ์ทั้งวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภทและวิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกให้ผลในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการที่เหมือนกัน ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการ

ข้อมูล	ความถูกต้องในการพยากรณ์	
	MDA ¹ (ร้อยละ)	LRA ² (ร้อยละ)
ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541)	83.33	83.33
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2542	91.67	91.67
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2543	100.00	100.00
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2544	100.00	100.00
ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบ พ.ศ. 2545	100.00	100.00
รวม (ความถูกต้องในการพยากรณ์ถัวเฉลี่ย)	95.45	95.45

หมายเหตุ ¹ MDA หมายถึง การจำแนกประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

² LRA หมายถึง การจัดประเภทโดยใช้ตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก จากตารางที่ 21 พบว่า ผลของการพยากรณ์ทั้งวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภทและวิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกให้ผลในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ถูกฟื้นฟูปฏิบัติการที่เหมือนกัน นั่นคือ ในการทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ (พ.ศ. 2537-2541) พบว่า ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูปฏิบัติการของ

บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 83.33

สำหรับการทดสอบความถูกต้องในการพยากรณ์ของตัวแบบโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ข้อมูลปี พ.ศ. 2542 ที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 90.91

ส่วนข้อมูลปี พ.ศ. 2543-2545 ที่ใช้ในการทดสอบตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องทั้งหมด (ร้อยละ 100.00)

ทั้งนี้หากพิจารณาความถูกต้องในการพยากรณ์ของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด (ถัวเฉลี่ยตั้งแต่ พ.ศ. 2537-2545) พบว่า ตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องร้อยละ 95.45

ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า บริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดทั้งหมดมีจำนวน 7 บริษัท และการผิดพลาดที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 เพราะเป็นช่วงที่ประเทศไทยเพิ่งผ่านภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจและกำลังปรับตัวเพื่อฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ จากภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นทำให้บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหาขาดทุนติดต่อกันหลายปี จากสาเหตุดังกล่าวทำให้บริษัทที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดทั้งหมดมีมูลค่าขาดทุนสะสมค่อนข้างสูง บางบริษัทมีมูลค่าขาดทุนสะสมสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์รวม ทำให้บริษัทเหล่านั้นมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์ (RETA) ติดลบในอัตราที่สูง จนตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกพยากรณ์บริษัทเหล่านั้นผิดพลาด ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2545 ภาวะเศรษฐกิจเริ่มปรับตัวดีขึ้น บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่สามารถทำกำไรได้เพิ่มขึ้นและบางบริษัทก็มีมาตรการที่จะลดขาดทุนสะสมให้หมดไป เป็นผลให้หลายบริษัทมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์ (RETA) ดีขึ้น ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลทางการเงินปี พ.ศ. 2545 เป็นตัวทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า จำนวนบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีการพยากรณ์ผิดพลาดลดลงเหลือเพียง 3 บริษัท ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าตัวแบบ

จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกมีความแม่นยำในการพยากรณ์สูงขึ้นเมื่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศเริ่มฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาในอดีต นั่นคือ ข้อมูลทางการเงินที่อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ และตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องมากขึ้น ถ้าระยะเวลาที่พยากรณ์ใกล้เคียงกับปีที่ถูกฟื้นฟูกิจการ ดังนั้นการนำตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงมีความเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ผู้บริหารของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท เช่น นักลงทุน เจ้าหนี้ พนักงานหน่วยงานภาครัฐและประชาชนทั่วไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า ข้อมูลทางการเงินที่อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการและบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภทและตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ได้แก่ อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร คือ อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว คือ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR)

อัตราส่วนทางการเงินที่อยู่ในตัวแบบที่ได้จากการศึกษามีความสอดคล้องกับการศึกษาในอดีตและแตกต่างกับการศึกษาในอดีต โดยมีความสอดคล้องกับการศึกษาในอดีตในแง่ที่อัตราส่วนทางการเงินบางตัวที่อยู่ในตัวแบบเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ได้มีผู้ศึกษามาแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญในตัวแบบที่เคยมีการพัฒนาขึ้นในอดีต ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) สอดคล้องกับการศึกษาของ Altman (1968) Jinda Khunthong (1998) สุภาพร เชิงเอี่ยม (2544) และ ปิยากร ชินะรัตน์กุล (2544) และ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA)

สอดคล้องกับการศึกษาของ Beaver (1966) และ Jinda Khunthong (1998) สำหรับส่วนที่มีความแตกต่างกับการศึกษาในอดีต พบว่า อัตราส่วนทางการเงินบางตัวที่อยู่ในตัวแบบเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เคยมีการศึกษาแต่ไม่พบว่ามีความสำคัญในตัวแบบที่มีการพัฒนามาในอดีตแต่เป็นอัตราส่วนที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์การลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) และ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ซึ่งทำให้ตัวแบบที่ได้มีความเหมาะสมกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าการศึกษาคั้งนี้มีความจำเป็นสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสามารถพัฒนาตัวแบบให้มีความเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้นการนำผลการศึกษาในลักษณะรวมทุกอุตสาหกรรมมาใช้ในการพยากรณ์ความล้มเหลวของบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อาจจะไม่เหมาะสมก็ได้ ซึ่งทำให้ในอนาคตการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ความล้มเหลวของธุรกิจจึงควรเน้นศึกษาในลักษณะเจาะจงเป็นแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งน่าจะให้ผลการพยากรณ์ที่แม่นยำมากกว่า

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตัวแปรอิสระที่เหลืออีก 14 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเป็นตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ พบว่า ในจำนวนตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ 14 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระ 10 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบ ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CURRENT) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (NWC) อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินหมุนเวียน (OCFTCL) อัตรากำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อยอดขาย (EBITS) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (NITA) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (LA) อัตราส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม (OCETL) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (MDPV) การเกิดขาดทุน 2 งวดติดต่อกัน (TLOSS) และความเห็นในรายงานของผู้สอบบัญชี (AUDIT) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระ 10 ตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนประกอบหนึ่งของตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบ และในจำนวนตัวแปรอิสระที่ไม่อยู่ในตัวแบบ 14 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ ตัวชี้วัดคุณภาพกำไร (QEI) อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสด (CFA) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานสุทธิต่อหนี้สินรวม (DCR) การวัดขนาดของธุรกิจโดยใช้ลอการิทึมธรรมชาติของตัวเลขกลับของสินทรัพย์รวม (LnTA) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวไม่มีผลต่อการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการอย่างสิ้นเชิง

สำหรับความถูกต้องในการพยากรณ์ของตัวแบบ พบว่า ตัวแบบที่ได้จากการศึกษามีความสามารถพยากรณ์ใกล้เคียงกับการศึกษาในอดีต โดยความถูกต้องในการพยากรณ์

ของการศึกษาในอดีตอยู่ในช่วงร้อยละ 87-97 ซึ่งความถูกต้องในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นร้อยละ 95.95 สำหรับตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท และร้อยละ 97.69 สำหรับตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

สำหรับการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์กับข้อมูลทดสอบ (Holdout Sample) ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2545 พบว่า ตัวแบบที่ได้จากการศึกษาสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นเมื่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศเริ่มฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และสามารถพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการได้ถูกต้องมากขึ้น ถ้าระยะเวลาที่พยากรณ์ใกล้เคียงกับปีที่ถูกฟื้นฟูกิจการ

5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ยังคงมีข้อจำกัดต่าง ๆ เกิดขึ้น ดังต่อไปนี้

- 1) เกณฑ์ในการพิจารณาเหตุแห่งการเพิกถอนที่นำไปสู่การโอนย้ายหมวดอุตสาหกรรมปกติ ไปอยู่หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการแก้ไขการดำเนินงาน (Companies Under Rehabilitation) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอยู่หลายมูลเหตุ บางมูลเหตุที่นำมาพิจารณาอาจไม่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทเหล่านั้นโดยตรง เช่น เกณฑ์การถูกเพิกถอนกรณีบริษัทจดทะเบียนนำส่งงบการเงินล่าช้าเกินกว่า 180 วัน ทั้งนี้ข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์ตามตัวแบบนั้นเป็นข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงิน ซึ่งจะทำให้เหตุแห่งการเพิกถอนนั้นไม่สอดคล้องกับผลของการพยากรณ์ และนำไปสู่การพยากรณ์ผิดพลาดได้
- 2) จากการตรวจสอบเงื่อนไขเกี่ยวกับตัวแปรอิสระของการวิเคราะห์จำแนกประเภทที่กำหนดให้ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องมีการแจกแจงแบบปกติ (Multivariate Normal Distribution) และ เมตริกความสัมพันธ์ร่วม (Variance - Covariance Matrix) ของแต่ละกลุ่มต้องเท่ากันนั้น พบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ไม่เข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อ ซึ่งอาจมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ โดยผู้ใช้ต้องมีความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณในการตีความผลจากตัวแบบ
- 3) ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการปรับงบการเงินของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเดียวกัน เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องข้อมูลและความยุ่งยากในการปฏิบัติ จึงอาจทำให้เกิดความแตกต่างในการบันทึกบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยความแตกต่างในการบันทึกบัญชีนี้อาจมีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินให้มีความแตกต่างกันได้
- 4) การศึกษาที่ใช้ข้อมูลทางการเงินที่เปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยถือเสมือนว่าทุกบริษัทที่นำมาใช้วิเคราะห์นำเสนอข้อมูลด้วยความถูกต้องตามควร ซึ่ง

ตามความเป็นจริงแล้วอาจมีบางบริษัทที่มีการปกปิดข้อมูลหรือมีการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีได้

- 5) ข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 ซึ่งในปี พ.ศ. 2537 เป็นปีที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดเก็บข้อมูลงบการเงินในรูปแบบข้อมูล และปี พ.ศ. 2541 เป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การเพิกถอนบริษัทจดทะเบียนใหม่ ประกอบกับเป็นช่วงที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้ช่วงปีที่ทำการศึกษาดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อตัวแบบ ทั้งนี้หากศึกษาในช่วงที่ภาวะทางเศรษฐกิจดีตัวแบบอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปได้

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบในการพยากรณ์ความล้มเหลวของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สำหรับการวิจัยในอนาคตมีข้อเสนอแนะในการวิจัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยต่าง ๆ เช่น

- 1) เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น โดยทำการศึกษาให้ครอบคลุมถึงบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์
- 2) ประยุกต์วิธีการสุ่มตัวอย่างเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจับคู่ (Paired Sample Design) มาใช้เพื่อช่วยในการควบคุมปัจจัยทางด้านขนาดและลักษณะของธุรกิจ
- 3) ประยุกต์วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคอื่น เช่น Artificial Neural Networks หรือ Multidimensional Scaling หรือ Logistic Regression โดยปรับค่าจุดแบ่งแยกซึ่งคำนวณจากค่าความน่าจะเป็นจาก 0.5 เป็นค่าอื่น เช่น 0.7 เนื่องจากการกำหนดค่าความน่าจะเป็นที่ 0.5 อาจไม่ใช่ค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่สุด โดยในการกำหนดค่าความน่าจะเป็นนี้อาจทำการศึกษาในเชิงลึกว่าค่าความน่าจะเป็นใดที่จะเป็นค่าความน่าจะเป็นที่เหมาะสมที่สุดในการวิจัย
- 4) เพิ่มตัวแปรอิสระเชิงคุณภาพให้มากขึ้น เนื่องจากการใช้ตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณจากข้อมูลในงบการเงินอาจมีความผิดพลาดหรือเป็นข้อมูลที่มีการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีได้ โดยข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงาน การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โครงสร้างทางการเงิน นโยบายของภาครัฐ เป็นต้น โดยอาจใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) จากผู้บริหารบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น

5) เพิ่มการศึกษาเกี่ยวกับอัตราส่วนกระแสเงินสดอิสระ (Free Cash Flow Ratios) เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจมุ่งเน้นสภาพคล่องทางการเงินที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดอิสระมากขึ้น

6) เปลี่ยนปีที่ศึกษาในการพัฒนาตัวแบบให้เป็นปัจจุบันและทันสมัยมากขึ้นรวมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงที่ในการเฟกตอนบริษัทจดทะเบียนใหม่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ตัวแบบที่ได้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน

ทั้งนี้จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบในการพยากรณ์ความล้มเหลวของธุรกิจในลักษณะเฉพาะเจาะจงกลุ่มธุรกิจมีความจำเป็น เพราะทำให้ตัวแบบที่ได้มีความเหมาะสมกับแต่ละธุรกิจมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาในอนาคตควรเน้นศึกษาในแต่ละธุรกิจโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจนั้น ๆ โดยเฉพาะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระแสสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 12 เล่มที่ 425 (กันยายน 2545): 39.

กัลยา วานิชย์บัญชา. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ, 2544.

กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

กัลยา วานิชย์บัญชา. หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, บริษัท. ธุรกิจสังหาริมทรัพย์. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรม ปี 2540 และแนวโน้มในอนาคต (พฤษภาคม 2541): 364-355.

ณพงศ์ธวัช โพธิกิจ. แบบจำลองวัดความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ฉบับรวม 2545 (ไตรมาส 3-ไตรมาส 4) [ระบบซีดีรอม]. กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2546.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ประมวลข้อกำหนดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจดทะเบียน. กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 8 เล่มที่ 317 (2 กุมภาพันธ์ 2541): 44.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 9 เล่มที่ 349 (24 พฤษภาคม 2542): 41.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 9 เล่มที่ 352 (21 มิถุนายน 2542): 41.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 9 เล่มที่ 363 (5 ธันวาคม 2542): 41.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 10 เล่มที่ 369 (6 มีนาคม 2543): 41.

บันทึกอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 10 เล่มที่ 375 (5 มิถุนายน 2543): 41.

ปิยากร ชินะรัตนกุล. ตัวแบบเตือนภัยล่วงหน้าทางการเงินสำหรับธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เพชร ชุมทรัพย์. วิเคราะห์งบการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

มนต์ชัย รากบัวและสุดาทิพย์ ภูวบัณฑิตสิน. การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และรับเหมาก่อสร้าง. ใน ทำนอง ดาศรี (บรรณาธิการ), ปรับปรุงโครงสร้างหนี้: บทเรียนและประสบการณ์จากวิกฤติเศรษฐกิจไทย, หน้า 86-106. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2544.

รายงานอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 6 เล่มที่ 288 (25 พฤศจิกายน 2539): 53.

รายงานอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 9 เล่มที่ 349 (10 พฤษภาคม 2542): 39-40.

รายงานอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 10 เล่มที่ 374 (15 พฤษภาคม 2543): 39.

รายงานอสังหาริมทรัพย์-ก่อสร้าง. อีคอนนิวส์ ปีที่ 13 เล่มที่ 432 (เมษายน 2546): 41-42.

วิชัย ดันติกุลานันท์. คำอธิบายกฎหมายฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์อักษร, 2542.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์. มาตรฐานการบัญชีของไทยฉบับรวมเล่ม พ.ศ. 2544, หน้า 145-156. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลีฟวิง, 2544.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 เรื่อง งบการเงินรวมและการบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อย, มาตรฐานการบัญชีของไทยฉบับรวมเล่ม พ.ศ. 2544, หน้า 775-784. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลีฟวิง, 2544.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 49 เรื่อง สัญญาก่อสร้าง. มาตรฐานการบัญชีของไทยฉบับรวมเล่ม พ.ศ. 2544, หน้า 911-924. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลีฟวิง, 2544.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. การวิเคราะห์การจำแนกประเภท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2533.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเซียง, 2540.

สุธีร์ ศุภนิตย์. หลักกฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2542.

สุพล ดุรงค์วัฒนา. รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การปรึกษา, 18 สิงหาคม 2546.

สุภาพร เชิงเยี่ยม. ตัวแบบการพยากรณ์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายถูกเพิกถอน. จุฬาลงกรณ์วารสาร 51 (เมษายน-มิถุนายน 2544) : 34-44.

สุมาลี ธาระเดช. อสังหาริมทรัพย์. ปริมาณและเมืองธุรกิจพื้นตัว ปี 2544 ยังขยายตัวต่อเนื่อง.
อีคอนนิวส์ ปีที่ 11 เล่มที่ 392 (19 กุมภาพันธ์ 2544): 40-41.

ภาษาอังกฤษ

Altman, E.I. Financial Ratios, Discriminant Analysis and The Prediction of Corporate Bankruptcy. The Journal of Finance 23 (September 1968): 589- 609.

Jaffe A.J. and Sirmans C.F. Fundamentals of Real Estate Investment. 2 nd ed. United States of America: Prentice-Hall, 1989.

Khunthong, Jinda. Red Flags on Financial Failures : The Cases of Thai Corporation.
JDBA Research Forum, 1998.

Neophytou E. and Molinero C.M. Predicting Corporate Failure in the UK: A Multidimensional Scaling Approach [Online]. 2001. Available from:
<http://www.management.soton.ac.uk/Research/Publication/Document/01-172.pdf> [2003, March 5]

Ohlson, J.A. Financial Ratios and the Probabilistic Prediction of Bankruptcy. Journal of Accounting Research 18 (1980): 109-131.

Shirata C.Y. Financial Ratios as Predictors of Bankruptcy in Japan: An Empirical Research [Online]. 1998. Available from: <http://www.bus.osaka-cu.ac.jp/apira98/archives/pdfs/31pdf> [2003, March 5]

Stickney P.C. and Brown R.P. Financial Reporting and Statement Analysis. 4 th ed.
Philadelphia : Harcourt College, 1999.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายละเอียดประชากรที่แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ จำนวน 14 บริษัท ดังนี้
 - 1) CNT บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
 - 2) CNTRY บริษัท คันทรี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
 - 3) EMC บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)
 - 4) KMC บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน)
 - 5) MDX บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)
 - 6) M-HOME บริษัท โมเดอร์โฮมดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
 - 7) N-PARK บริษัท แนเชอรัลพาร์ค จำกัด (มหาชน)
 - 8) PAE บริษัท พี เอ อี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
 - 9) PRECHA บริษัท ปรีชากรู๊ป จำกัด (มหาชน)
 - 10) RAIMON บริษัท ไรมอนแลนด์ จำกัด (มหาชน)
 - 11) RR บริษัท รัตนการเคหะ จำกัด (มหาชน)
 - 12) S-VARA บริษัท ศรีวราเรียลเอสเตทกรู๊ป จำกัด (มหาชน)
 - 13) SYNTEC บริษัท สยามซินเท็คคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
 - 14) TYONG บริษัท ธนาถ จำกัด (มหาชน)
2. กลุ่มบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่อยู่ระหว่างฟื้นฟูกิจการ จำนวน 24 บริษัท ได้แก่
 - 1) AMARIN บริษัท อัมรินทร์พลาซ่า จำกัด (มหาชน)
 - 2) AMATA บริษัท อมตะคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
(ชื่อเดิม บริษัท บางปะกงอินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด (มหาชน))
 - 3) B-LAND บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
 - 4) CK บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน)
 - 5) CPN บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
 - 6) ESTAR บริษัท อีสเทอร์นสตาร์เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)
 - 7) GOLD บริษัท แผ่นดินทองพีร็อพเพอร์ตี้ส์ จำกัด (มหาชน)
 - 8) HEMRAJ บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
 - 9) ITD บริษัท อิตาเลียนไทยดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
 - 10) KTP บริษัท เคปเปลไทยพีร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)

- (ชื่อเดิม บริษัท ไฟว์สตาร์พรีอเพอร์ตี จำกัด (มหาชน))
- 11) LH บริษัท แลนด์เอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
- 12) LPN บริษัท แอล พี เอ็น ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด (มหาชน)
- 13) MBK บริษัท เอ็ม บี เค พรีอเพอร์ตีส์ จำกัด (มหาชน)
- 14) MK บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
- 15) NOBLE บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด (มหาชน)
- 16) NWR บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
- 17) PF บริษัท พรีอเพอร์ตีเพอร์เฟก จำกัด (มหาชน)
- 18) QH บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
- 19) ROJANA บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
- 20) SAMCO บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
- 21) SIRI บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)
- 22) STECON บริษัท ชิโน-ไทยเอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
- 23) SUPALI บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)
- 24) TFD บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข

ข้อกำหนดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 170 วรรคสอง (1) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ในข้อบังคับนี้

“ตลาดหลักทรัพย์” หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์

“หุ้น” หมายความว่า หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิซึ่งเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

“หลักทรัพย์จดทะเบียน” หมายความว่า หลักทรัพย์ที่ได้รับการจดทะเบียนหรือได้รับการอนุญาตให้ทำการซื้อขายได้ในตลาดหลักทรัพย์

“หลักทรัพย์แปลงสภาพ” หมายความว่า หลักทรัพย์ที่ได้อาจแปลงสภาพแห่งสิทธิเป็นหุ้น

“บริษัทจดทะเบียน” หมายความว่า บริษัทที่มีหุ้นสามัญจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

“บริษัทย่อย” หมายความว่า

(1) บริษัทที่บริษัทจดทะเบียนถือหุ้นเกินร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น

(2) บริษัทที่บริษัทตาม (1) ถือหุ้นเกินร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น

(3) บริษัทที่ถูกถือหุ้นต่อไปเป็นทอด ๆ โดยเริ่มจากการถือหุ้นของบริษัทตาม (2) ในบริษัทที่ถูกถือหุ้น โดยการถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวในแต่ละทอดมีจำนวนเกินร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทที่ถูกถือหุ้นนั้น

(4) บริษัทที่ถูกถือหุ้นไม่ว่าโดยบริษัทจดทะเบียนหรือตาม (1) (2) หรือ (3) รวมกันเกินร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทที่ถูกถือหุ้นนั้น

(5) บริษัทที่บริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เป็นผู้มีอำนาจควบคุมต่อการกำหนดนโยบายทางการเงินและการดำเนินการของบริษัท เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัทนั้น

การถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

“ผู้ที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนตามมาตรา 258 (1) ถึง (7) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

“บริษัทร่วม” หมายความว่า

(1) บริษัทที่บริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทย่อยถือหุ้นรวมกันตั้งแต่ร้อยละ 20 แต่ไม่เกินร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทที่ถูกถือหุ้นนั้น

(2) บริษัทที่บริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทย่อยมีอำนาจในการเข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัท แต่ไม่ถึงระดับที่จะควบคุมนโยบายดังกล่าวและไม่ถือเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมค้า

การถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทย่อย ให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า กรรมการ กรรมการบริหาร ผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหาร 4 รายแรกนับต่อจากผู้จัดการลงมา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารรายที่ 4 ทุกราย และให้หมายความถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารในสายงานบัญชีหรือการเงินที่เป็นระดับผู้จัดการฝ่ายขึ้นไปหรือเทียบเท่า

“กรรมการอิสระ” หมายความว่า กรรมการที่เป็นอิสระตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยคุณสมบัติของกรรมการที่เป็นอิสระ

“แผนแก้ไขเหตุเพิกถอน” หมายความว่า แผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญ

“ผู้ถือหุ้นรายย่อย” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นในบริษัทจดทะเบียนไม่เกินร้อยละ 0.5 ของทุนชำระแล้ว แต่ไม่น้อยกว่า 1 หน่วยการซื้อขายที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้ใช้ในการซื้อขายหุ้นสามัญ

ข้อ 3 การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน แบ่งออกเป็น 2 กรณีดังต่อไปนี้

(1) การเพิกถอนหุ้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดไว้ใน

หมวด 1 และหมวด 2

(2) การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนประเภทอื่นนอกจากหุ้นที่บริษัทจดทะเบียนร้องขอหรือคณะกรรมการเห็นสมควรให้เพิกถอน คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนแต่ละกรณี โดยคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนใด ให้หุ้นบุริมสิทธิและหลักทรัพย์แปลงสภาพของบริษัทจดทะเบียนนั้นสิ้นสภาพจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในวันเดียวกันกับวันที่หุ้นสามัญสิ้นสภาพ

หมวดที่ 1

การเพิกถอนหุ้นเมื่อบริษัทจดทะเบียนร้องขอ

ข้อ 4 ให้บริษัทจดทะเบียนที่ประสงค์จะขอเพิกถอนหุ้นของตนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) แต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงิน โดยความเห็นชอบของกรรมการที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและเสนอแนะความเห็นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้เสนอชื่อเพื่อประกอบการพิจารณาการขอเพิกถอนหุ้น

บริษัทที่ปรึกษาทางการเงินตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีความเป็นอิสระและกระทำการเพื่อประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นอย่างเป็นธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด

(2) แจ้งมติคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขอเพิกถอนหุ้นต่อตลาดหลักทรัพย์ตามแบบที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดภายในวันที่คณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนมีมติหรือก่อนช่วงเวลาแรกของการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์อย่างน้อย 1 ชั่วโมงของวันทำการถัดไป

(3) ให้ความร่วมมือกับที่ปรึกษาทางการเงินตาม (1) ในการให้ข้อมูลที่เพียงพอหรือดำเนินการอื่นใดตามที่ที่ปรึกษาทางการเงินร้องขอเพื่อประกอบการจัดทำคำเสนอแนะความเห็นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้เสนอชื่อ

(4) บริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงินตาม (1) ต้องจัดให้มีการประชุมชี้แจง (Presentation) เพื่อเสนอแนะความเห็นเกี่ยวกับการขอเพิกถอนหุ้นและข้อเสนอของผู้เสนอชื่อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพให้ผู้ลงทุนทั่วไปทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้น โดยที่ปรึกษาทางการเงินของผู้เสนอชื่อและหลักทรัพย์แปลงสภาพอาจเข้าร่วมประชุมชี้แจงด้วยก็ได้

(5) จัดให้มีผู้เสนอซื้อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพจากผู้ถือหุ้นและผู้ถือหลัก
ทรัพย์นั้นเป็นการทั่วไป

(6) จัดประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อขอมติเพิกถอนหุ้น โดยบริษัทจดทะเบียนต้องส่ง
หนังสือเชิญประชุมพร้อมหนังสือแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 14 วันก่อนวันประชุม
ทั้งนี้ หนังสือแจ้งดังกล่าวต้องมีข้อมูลอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ข้อเท็จจริงและเหตุผลของการขอเพิกถอนหุ้น

(ข) ความเห็นของกรรมการที่เป็นอิสระ

(ค) ความเห็นของที่ปรึกษาทางการเงินตาม (1)

(ง) ราคาที่จะมีการเสนอซื้อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพของผู้ถือหุ้นและผู้
ถือหลักทรัพย์แปลงสภาพเป็นการทั่วไป

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของบริษัทจดทะเบียนตามแบบรายงานการเปิดเผย
ข้อมูลเพิ่มเติมของบริษัทที่ออกหุ้น (แบบ 56-1) ซึ่งได้มีการปรับปรุงให้เป็นข้อมูลปัจจุบัน

ข้อ 5 การประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อขอมติเพิกถอนหุ้น ต้องได้รับมติเห็นชอบจากผู้ถือ
หุ้นหรือผู้รับมอบฉันทะของผู้ถือหุ้น (ถ้ามี) ที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนด้วยคะแนน
เสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมดของบริษัทจดทะเบียนและต้อง
ไม่มีผู้ถือหุ้นคัดค้านการเพิกถอนหุ้นเกินร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมดของ
บริษัทจดทะเบียน

ข้อ 6 ให้บริษัทจดทะเบียนยื่นคำขอเพิกถอนหุ้นตามแบบที่ตลาดหลักทรัพย์
กำหนด

คณะกรรมการจะพิจารณาคำขอเพิกถอนหุ้นและแจ้งผลการพิจารณาให้บริษัทจด
ทะเบียนทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ตลาดหลักทรัพย์ได้รับเอกสารหลักฐานที่ถูกต้องครบถ้วน
จากบริษัทจดทะเบียน โดยคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขได้ตามที่เห็นสมควร

*ข้อ 7 เมื่อคณะกรรมการแจ้งผลการพิจารณาการเพิกถอนหุ้น ให้บริษัทจด
ทะเบียนจัดให้มีการทำคำเสนอซื้อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

ระยะเวลาในการเสนอซื้อหุ้นและหลักทรัพย์แปลงสภาพต้องมีระยะเวลาเท่ากับ
ระยะเวลาสูงสุดที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด ยกเว้นกรณีบริษัทจด
ทะเบียนมีการจัดตั้งบริษัทซึ่งประกอบธุรกิจโดยการถือหุ้นขึ้นใหม่เพื่อรองรับการปรับโครงสร้าง
การถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนและบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่จะทำคำเสนอซื้อหุ้นและหลักทรัพย์
แปลงสภาพของบริษัทจดทะเบียน ระยะเวลาในการเสนอซื้อดังกล่าวต้องมีระยะเวลาตามที่คณะ
กรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

(*ความในข้อ 7 เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทน โดยข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2543)

ข้อ 8 ในการสั่งเพิกถอนหุ้นของบริษัทจดทะเบียนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน คณะกรรมการจะสั่งและกำหนดวันที่มีผลเป็นการเพิกถอน

เมื่อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนถูกเพิกถอนแล้ว ให้หุ้นนั้นสิ้นสภาพจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

หมวดที่ 2

การเพิกถอนหุ้นสามัญเมื่อมีเหตุเพิกถอน

ข้อ 9 หุ้นสามัญอาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนได้ เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) หุ้นสามัญมีคุณสมบัติไม่ครบตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในส่วนของคุณสมบัติของหลักทรัพย์

(2) บริษัทจดทะเบียนมีคุณสมบัติไม่ครบในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) มีทุนชำระแล้วเฉพาะหุ้นสามัญน้อยกว่า 60 ล้านบาท

(ข) มีจำนวนผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยน้อยกว่า 150 ราย และผู้ถือหุ้นนั้นถือหุ้นรวมกันน้อยกว่าร้อยละ 10 ของทุนชำระแล้ว และมีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนหมุนเวียนต่อปีน้อยกว่าร้อยละ 10 ของทุนชำระแล้วเป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน

(3) บริษัทจดทะเบียนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ ข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์หลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนหนังสือเวียนที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้ถือปฏิบัติ อันอาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสิทธิประโยชน์หรือการตัดสินใจของผู้ลงทุนหรือการเปลี่ยนแปลงในราคาหลักทรัพย์

(4) บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลอันเป็นเท็จในแบบคำขอ งบการเงินหรือรายงานที่ยื่นต่อตลาดหลักทรัพย์หรือที่เปิดเผยต่อประชาชนทั่วไป อันอาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสิทธิประโยชน์หรือการตัดสินใจของผู้ลงทุนหรือการเปลี่ยนแปลงในราคาหลักทรัพย์

(5) บริษัทจดทะเบียนไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ หรือมีข้อผิดพลาดในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ อันอาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสิทธิประโยชน์หรือการตัดสินใจของผู้ลงทุนหรือการเปลี่ยนแปลงในราคาหลักทรัพย์

(6) บริษัทจดทะเบียนมีการดำเนินงานหรือฐานะการเงินในกรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

(ก) สินทรัพย์ที่ใช้ในการดำเนินการของบริษัทจดทะเบียนได้ลดลงหรือกำลังจะลดลงในจำนวนที่มีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากการขาย การจำหน่าย การให้เช่า การแยกส่วนออกไป การหยุดผลิต การละทิ้ง การทำลาย การเสื่อมคุณภาพ การถูกยึด การถูกเวนคืน หรือกรณีอื่นใดที่ทำให้เกิดผลในลักษณะเดียวกัน

(ข) มีการหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดไม่ว่าด้วยเหตุใด โดยไม่คำนึงว่าการหยุดประกอบกิจการนั้นจะเนื่องมาจากการกระทำของบริษัทจดทะเบียนหรือบุคคลอื่นใด

(ค) ผู้สอบบัญชีรายงานว่าไม่แสดงความเห็นหรือแสดงความเห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้องเป็นเวลา 3 ปีติดต่อกัน

(ง) ฐานะการเงินซึ่งเปิดเผยในงบการเงินหรืองบการเงินรวมฉบับล่าสุด ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีแล้ว แสดงส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่าศูนย์

(7) บริษัทจดทะเบียนมีการชำระบัญชีเพื่อเลิกกิจการ

(8) บริษัทจดทะเบียนถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

(9) บริษัทจดทะเบียนดำเนินการใด ๆ ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น

(10) บริษัทจดทะเบียนมีการประกอบธุรกิจที่ไม่เหมาะสมที่จะดำรงอยู่ในฐานะบริษัทจดทะเบียน

(11) บริษัทจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงการถือหุ้นในบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมซึ่งมีผลกระทบร้ายแรงต่อผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินและสภาพคล่องของบริษัท

ข้อ 10 เมื่อเกิดกรณีตามข้อ 9 ให้ตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือแจ้งบริษัทจดทะเบียนถึงกรณีดังกล่าวโดยไม่ชักช้าและเปิดโอกาสให้บริษัทจดทะเบียนสามารถชี้แจงได้

ข้อ 11 เมื่อตลาดหลักทรัพย์เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนสามารถดำเนินการเพื่อให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไปได้ ตลาดหลักทรัพย์อาจกำหนดเวลาให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการเพื่อให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไป

เมื่อตลาดหลักทรัพย์เห็นว่าเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญเป็นเหตุที่ไม่อาจดำเนินการแก้ไขให้หมดไปได้ ให้ตลาดหลักทรัพย์เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

เมื่อตลาดหลักทรัพย์เห็นว่าเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญเกิดจากการดำเนินงานหรือฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียน ตลาดหลักทรัพย์อาจกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำแผนแก้ไขเหตุเพิกถอน โดยมีแนวทางปฏิบัติตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด

ข้อ 12 ในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำแผนแก้ไขเหตุเพิกถอน ให้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้โดยไม่ชักช้า

(1) แต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงินเพื่อร่วมกันจัดทำแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนและนำส่งแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนต่อตลาดหลักทรัพย์

(2) บริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงินตาม (1) ต้องจัดให้มีการประชุมชี้แจง (Presentation) เกี่ยวกับแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนให้นักวิเคราะห์หลักทรัพย์ทราบเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้น

* (3) จัดประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อขอความเห็นชอบแผนแก้ไขเหตุเพิกถอน โดยต้องได้รับมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของคะแนนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้น หรือผู้รับมอบฉันทะของผู้ถือหุ้น (ถ้ามี) ที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

(4) ให้ความร่วมมือกับที่ปรึกษาทางการเงินตาม (1) ในการรายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนต่อตลาดหลักทรัพย์ทุก 3 เดือน

(*ความในข้อ 12 (3) เดิมถูกยกเลิกและใช้ความต่อไปนี้แทน โดยข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2543)

ข้อ 13 กรณีบริษัทจดทะเบียนมีการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ให้ถือว่าผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการที่ศาลมีคำสั่งตั้งเป็นผู้จัดทำแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนแทนบริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงิน และให้แผนฟื้นฟูกิจการที่เจ้าหนี้ยอมรับและศาลมีคำสั่งเห็นชอบเป็นแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถือหุ้นแล้ว รวมทั้งให้ผู้บริหารที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบตามแผนฟื้นฟูกิจการเป็นผู้จัดทำรายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนแก้ไขเหตุเพิกถอนแทนบริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงิน

ตลาดหลักทรัพย์อาจยกเว้นคุณสมบัติในเรื่องการมีกรรมการที่เป็นอิสระ การมีคณะกรรมการตรวจสอบ และการมีจำนวนผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยในการพิจารณาคุณสมบัติของ บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการดำรงสถานะของบริษัทจดทะเบียน

ข้อ 14 ในระหว่างการพิจารณาเพิกถอนของตลาดหลักทรัพย์หรือบริษัทจดทะเบียนอยู่ระหว่างการดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไป ตลาดหลักทรัพย์อาจสั่งห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนเป็นการชั่วคราว โดยขึ้นเครื่องหมาย SP (Suspension) ไว้บนกระดานของหลักทรัพย์นั้น จนกว่าบริษัทจดทะเบียนจะสามารถดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไปหรือเมื่อคณะกรรมการสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญนั้น

ตลาดหลักทรัพย์อาจขึ้นเครื่องหมาย C (Compliance) ไว้บนกระดานของหลักทรัพย์ เพื่อเป็นการประกาศให้ผู้ลงทุนทั่วไปทราบว่าบริษัทจดทะเบียนอยู่ระหว่างดำเนินการให้เหตุ

แห่งการเพิกถอนหมดไป จนกว่าบริษัทจดทะเบียนจะสามารถดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนเพิกถอนหมดไปหรือเมื่อคณะกรรมการสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญนั้น

ข้อ 15 เมื่อบริษัทจดทะเบียนได้ดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไปแล้วให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลหรือข้อมูลอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์ยกเลิกการสั่งห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นการชั่วคราว และให้ปลดเครื่องหมาย SP (Suspension) ออกจากกระดานของหลักทรัพย์

เมื่อตลาดหลักทรัพย์ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งและเห็นว่าบริษัทจดทะเบียนได้ดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไปแล้ว ให้ตลาดหลักทรัพย์ยกเลิกการสั่งห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นการชั่วคราว และให้ปลดเครื่องหมาย SP (Suspension) ออกจากกระดานของหลักทรัพย์นั้น

ในการยกเลิกการสั่งห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นการชั่วคราวตามวรรคสอง หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทจดทะเบียนปฏิบัติตามก็ได้

ข้อ 16 การสั่งห้ามและการยกเลิกการสั่งห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนเป็นการชั่วคราว ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นการชั่วคราว

ข้อ 17 เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ คณะกรรมการอาจสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

(1) ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนกระทำการทุจริตหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด จนเป็นเหตุทำให้หุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนอาจถูกเพิกถอน

(2) บริษัทจดทะเบียนไม่ชี้แจง เพิกเฉยไม่จัดทำหรือไม่ดำเนินการตามแผนแก้ไขเหตุเพิกถอน หรือไม่สามารถดำเนินการให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไป หรือ

(3) เหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญเป็นเหตุที่ไม่อาจดำเนินการให้หมดไปได้

ในการสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญ คณะกรรมการอาจสั่งให้มีการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นอีกระยะเวลาหนึ่งก่อนวันที่มีผลเป็นการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนก็ได้

ข้อ 18 ในการสั่งเพิกถอนหุ้นสามัญจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน คณะกรรมการจะสั่งและกำหนดวันที่มีผลเป็นการเพิกถอน

เมื่อหุ้นสามัญถูกเพิกถอนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หุ้นสามัญนั้นสิ้นสภาพจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งให้เพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนแล้ว ให้ตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือแจ้งบริษัทจดทะเบียนทราบถึงการเพิกถอนดังกล่าว

หมวดที่ 3

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 19 ให้ตลาดหลักทรัพย์ประกาศการเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบก่อนวันที่มีผลเป็นการเพิกถอน

ข้อ 20 คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ 4

บทเฉพาะกาล

ข้อ 21 ให้บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียน ตามมาตรา 334 และมาตรา 335 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีทุนชำระแล้วเฉพาะหุ้นสามัญน้อยกว่า 60 ล้านบาท ดำเนินการให้มีทุนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 60 ล้านบาท ภายใน 1 เมษายน 2539

หากไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่ง บริษัทดังกล่าวต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนต่อตลาดหลักทรัพย์ในอัตราเพิ่มขึ้นทุก 1 บาทของอัตราค่าธรรมเนียมที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดตั้งแต่ 1 เมษายน 2539 และเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าของค่าธรรมเนียมที่บริษัทดังกล่าวต้องจ่ายในปีก่อนหน้านั้นจนกว่าจะดำเนินการให้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 9 ธันวาคม 2542

(ลงนาม) อมเรศ ศิลาอ่อน

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

ประธานกรรมการ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำ
แผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 30/3 แห่งข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการรับและเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน ลงวันที่ 12 มีนาคม 2536 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการรับและเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 16 มกราคม 2538 และ (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 15 มกราคม 2540 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศนี้ให้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม 2540 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มกราคม 2540

(ลงนาม) สิงห์ ตังทตสวัสดี

(นายสิงห์ ตังทตสวัสดี)

กรรมการและผู้จัดการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำ แผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน

ข้อ 1 ผู้รับผิดชอบดำเนินการ

- : คณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนที่เข้าเกณฑ์การเพิกถอนหลักทรัพย์
- : ที่ปรึกษาทางการเงินที่ร่วมจัดทำแผนดำเนินการ
(ให้บริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่นำบริษัทเข้าจดทะเบียนต่อตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้ร่วมจัดทำแผนดำเนินการ)
- : ผู้สอบบัญชีที่สอบทานประมาณการงบการเงิน
- : ผู้เชี่ยวชาญอื่นที่มีส่วนแสดงความเห็นหรือร่วมทำแผนดำเนินการและประมาณการงบการเงิน (ถ้ามี)

ข้อ 2 หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลตามข้อ 1

- : ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และความเชื่อมั่นว่าแผนดำเนินการที่นำเสนอและประมาณการงบการเงินที่จัดทำมีความเป็นไปได้และทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบอย่างดีที่สุด โดยได้กำหนดข้อสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผลและมีหลักฐานข้อเท็จจริงสนับสนุนข้อสมมติฐานนั้น ๆ
- : ไม่มีข้อมูลสำคัญที่อาจมีผลกระทบต่อตัดสินใจของผู้ลงทุนที่ผู้จัดทำและผู้ร่วมจัดทำยังมีได้เปิดเผยไว้ในแผนงานและประมาณการงบการเงินนี้

ข้อ 3 แผนดำเนินการ จะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ลักษณะการประกอบธุรกิจและการดำเนินงานของบริษัท ข้อได้เปรียบ ข้อเสียเปรียบ การวิเคราะห์ทางการเงิน และปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ในปัจจุบันและในช่วงเวลาของแผนดำเนินการ

3.2 การวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยจะต้องครอบคลุมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของบริษัทย้อนหลัง 3 ปี และในช่วงเวลาของแผนดำเนินการ

3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว โดยจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุที่หุ้นสามัญของบริษัทอาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ซึ่งจะต้องตั้งอยู่บนสมมติฐานที่มีความเป็นไปได้ มีขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมในรายละเอียดและแสดงวิธีการวัดผลของการดำเนินการในทุกขั้นตอนดังกล่าว

3.4 ประมาณการงบการเงินและประมาณการงบการเงินรวมซึ่งผ่านการสอบทานจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งประกอบด้วยประมาณการงบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด

ข้อสมมติฐานในการจัดทำประมาณการทางการเงิน โดยการนำเสนอข้อมูลดังกล่าวให้แยกแสดงเป็นรายไตรมาสและยอดรวมรายปี

3.5 คำรับรองของที่ปรึกษาทางการเงินและ/หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นว่าได้ร่วมกับฝ่ายบริหารของบริษัทจดทะเบียนในการจัดทำแผนดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุที่หุ้นสามัญของบริษัทอาจถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนและประมาณการงบการเงินดังกล่าว โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปตามแนวทางที่ผู้ประกอบวิชาชีพที่ปรึกษาทางการเงินอิสระทั้งหลายพึงปฏิบัติ

ข้อ 4 แนวทางการพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหาขั้นต่ำ

4.1 การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis)

4.1.1 ลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรม

4.1.2 ภาวะอุตสาหกรรม

4.1.3 ลักษณะเฉพาะตัวของอุตสาหกรรม

4.1.4 แนวโน้มการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม

4.1.5 พัฒนาการของสินค้าและเทคโนโลยี

4.1.6 การแข่งขัน

4.1.7 ตำแหน่งของบริษัทในอุตสาหกรรม

4.2 วิเคราะห์การดำเนินงาน (Operation Analysis)

4.2.1 การผลิต (Production)

- การผลิตและประมาณการผลิต
- ต้นทุนการผลิต
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
- เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต
- แผนการขยายการผลิต

4.2.2 การตลาด (Marketing)

- การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขัน
- แผนการตลาด
- ประมาณการทางการตลาด

4.2.3 การเงิน (Finance)

- งบการเงินและนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
- การวิเคราะห์ทางการเงิน
- หนี้สินและภาระผูกพัน

4.3 การวิเคราะห์กรรมการ ผู้บริหารและบุคลากร (Management Analysis)

4.3.1 กรรมการและผู้บริหาร

- รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการและผู้บริหาร เช่น
 - ชื่อ ตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ อายุ
 - อายุการทำงานในบริษัท
 - คุณสมบัติอื่น เช่น คุณวุฒิทางการศึกษา ประวัติการทำงาน
- แผนผังการจัดองค์กร
- การจ่ายค่าตอบแทนให้แก่กรรมการและผู้บริหาร

4.3.2 บุคลากรของบริษัท

- จำนวนพนักงานและลูกจ้างทั้งบริษัทและแยกตามหน่วยงาน
- เงินเดือนและค่าจ้างแรงงาน

4.4 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

4.4.1 ความเสี่ยงทางการขายกับลูกค้าเฉพาะกลุ่ม

4.4.2 ความเสี่ยงทางการซื้อสินค้ากับผู้ผลิตสินค้าจำนวนจำกัด

4.4.3 ความเสี่ยงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัท

4.4.4 ความเสี่ยงของการกีดกันทางการค้าในลักษณะต่าง ๆ

4.4.5 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการใช้สินค้า

4.5 ทรัพย์สินที่สำคัญของกิจการ

4.5.1 ลักษณะการใช้งาน

4.5.2 จำนวน

4.5.3 มูลค่า

4.5.4 สถานที่ตั้ง

4.5.5 วันที่ได้มาและลักษณะการได้มา

ในกรณีที่บริษัทมีการประเมินราคาทรัพย์สินที่สำคัญโดยผู้ประเมินราคาอิสระให้บริษัทนำเสนอสำเนารายงานการประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวด้วย

ข้อ 5 ระยะเวลาของแผนดำเนินการและมาตรการทางการเงิน

บริษัทจดทะเบียนจะต้องนำเสนอแผนดำเนินการและประมาณการทางการเงิน โดยมีระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี ทั้งนี้ ในแผนดังกล่าวต้องแสดงประมาณการทางการเงินและแสดงข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยกล่าวถึงการผลิต การจำหน่าย รายได้ ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายด้านการ

ขายและการบริหาร ค่าใช้จ่ายทางการเงิน และกำไรสุทธิและรายละเอียดอื่นที่จำเป็นและสมควร
สำหรับประมาณการทางการเงินนั้นให้ผ่านการสอบทานจากผู้สอบบัญชีของบริษัทด้วย

ในกรณีบริษัทจดทะเบียนมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนดำเนินการระยะยาวที่นาน
กว่า 2 ปี บริษัทอาจนำเสนอแผนระยะยาวโดยแสดงเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ชัดเจนและ
สามารถวัดผลได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นตอนและแนวทางดำเนินการต่อบริษัทจดทะเบียน ที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนและต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ

หลักการและเหตุผล

1. นโยบายของตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการเพิกถอนบริษัทจดทะเบียน

ด้วยตลาดหลักทรัพย์พิจารณาเห็นว่า การเพิกถอนบริษัทจดทะเบียนเป็นผลเสียต่อผู้ถือหุ้นรายย่อยทำให้ขาดสภาพคล่อง และผู้ถือหุ้นไม่ได้รับข้อมูลที่เหมาะสมในการติดตามการดำเนินการของบริษัท ตลาดหลักทรัพย์จึงไม่ประสงค์จะเพิกถอนบริษัทจดทะเบียนทันที แต่หากใช้มาตรการการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ถือหุ้นทั่วไปของบริษัทจดทะเบียน ที่มีผลประกอบการหรือฐานะการเงินเข้าข่ายที่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียน ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาและอนุมัติแผนฟื้นฟูกิจการ ที่ฝ่ายบริหารของบริษัทจดทะเบียนร่วมกับที่ปรึกษาทางการเงินอิสระนำเสนอต่อผู้ถือหุ้น และผู้ถือหุ้นใช้แผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าว นั้นเป็นข้อมูลประกอบการติดตามผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงจนกว่าบริษัทจะฟื้นกลับมา

2. แผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทจดทะเบียน

โดยทั่วไปตลาดหลักทรัพย์จะไม่เข้าไปตัดสินใจหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานในเชิงธุรกิจของบริษัทจดทะเบียน ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์จึงไม่พิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทจดทะเบียน แต่จะจัดกระบวนการเพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนเพียงพอจากฝ่ายบริหารซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงาน ดูแลผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นโดยตรง โดยตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้ฝ่ายบริหารของบริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงินอิสระต้องร่วมจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทและนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นอนุมัติ และมีหน้าที่ร่วมกันรายงานความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนจนกว่าบริษัทจะฟื้นฟูแล้วเสร็จ

มาตรการคุ้มครองผู้ลงทุนรายย่อย

1. เพื่อจำกัดขอบเขตความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการซื้อและขายหุ้นของผู้ลงทุนทั่วไปในระหว่างที่บริษัทดำเนินการฟื้นฟูกิจการ ตลาดหลักทรัพย์จะใช้การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่ โดยกำหนดบริษัทจดทะเบียนจะต้องรายงานความคืบหน้าของการฟื้นฟูกิจการทุก 3 เดือน ตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดอย่างชัดเจน และเมื่อมีความคืบหน้าในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนก็ให้บริษัทจดทะเบียนรายงานต่อตลาดหลักทรัพย์ทันที

2. ในการปรับปรุงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนเพื่อฟื้นฟูกิจการดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์อาจผ่อนผันการเข้ามาร่วมทุนของผู้ร่วมทุนรายใหม่ หรือการนำธุรกิจใหม่หรือสินทรัพย์เข้ามาเสริมในธุรกิจเดิมของบริษัทจดทะเบียน แต่ทั้งนี้ต้องสามารถ

แสดงได้ว่าผู้ร่วมทุนใหม่หรือธุรกิจหรือสินทรัพย์ใหม่นั้นจะเป็นผลดีต่อการปรับปรุงกิจการของบริษัทจดทะเบียนและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป

3. ตลาดหลักทรัพย์อาจกำหนดห้ามขายหุ้นของผู้ถือหุ้นใหญ่หรือผู้ถือหุ้นกลุ่มใหม่ (Silent Period) ในระหว่างการดำเนินการตามแผนปรับปรุงกิจการก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องสั่งเพิกถอนบริษัทจดทะเบียน คณะกรรมการฯ อาจกำหนดให้มีขึ้นเครื่องหมาย “SP” เพื่อให้นักลงทุนได้รับข่าวสารการเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทและตลาดหลักทรัพย์จะอนุญาตให้ซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปอีกไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนวันเพิกถอน

แนวทางพิจารณาประกาศรายชื่อบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ

1. เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา

1.1 ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนที่ปรากฏในงบการเงินที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีมีค่าต่ำกว่าศูนย์

1.2 ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนที่ปรากฏในงบการเงินที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีมีค่ามากกว่าศูนย์ แต่ผู้สอบบัญชีได้แสดงความเห็นอย่างมีเงื่อนไข หรือไม่แสดงความเห็นหรือแสดงความเห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง หากปรับปรุงตามความเห็นของผู้สอบบัญชีแล้ว ทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าต่ำกว่าศูนย์

ในการปรับปรุงตามความเห็นผู้สอบบัญชี ตลาดหลักทรัพย์จะใช้ตัวเลขที่ปรากฏเป็นเงื่อนไขตามรายงานของผู้สอบบัญชี ซึ่งมีผลกระทบต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมาปรับปรุงส่วนของผู้ถือหุ้นในงบดุล เพื่อพิจารณาการเข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ ดังนี้

1.2.1 กรณีผู้สอบบัญชีระบุตัวเลขที่ชัดเจนเป็นเงื่อนไขในรายงานของผู้สอบบัญชีให้ใช้ตัวเลขที่ผู้สอบบัญชีระบุไว้เป็นส่วนหักกับส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2.2 กรณีผู้สอบบัญชีให้ความเห็นว่าบริษัทไม่ได้ตั้งค่าเพื่อผลเสียหายของสินทรัพย์ เช่น ลูกหนี้ สินค้าคงคลัง หรือเงินลงทุน โดยไม่ระบุตัวเลขมูลค่าเพื่อผลเสียหาย ให้ปรับปรุงโดยใช้ยอดสินทรัพย์ที่สงสัยนั้นทั้งจำนวนเป็นส่วนหักกับส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2.3 กรณีบริษัทไม่บันทึกเงินลงทุนในบริษัทร่วมและบริษัทย่อยตามวิธีส่วนได้เสีย (Equity Method) ให้ใช้ตัวเลขผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้น โดยใช้ยอดเงินลงทุนดังกล่าวนี้ทั้งจำนวนมาปรับปรุงเป็นส่วนหักกับส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2.4 กรณีมีเงื่อนไขเกี่ยวกับข้อพิพาททางกฎหมายซึ่งเป็นภาระหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (Off Balance Sheet) ให้ใช้ตัวเลขผลกระทบที่ระบุไว้ตามความเห็นผู้สอบบัญชีเป็นส่วนหักกับส่วนของผู้ถือหุ้น

ตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาปรับปรุงส่วนของผู้ถือหุ้นตามความเห็นของผู้สอบบัญชีตามหลักเกณฑ์ข้างต้นภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่บริษัทจดทะเบียนนำส่งงบการเงินมายังตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียนอย่างชัดเจนและถูกต้องตามมาตรฐาน เพื่อให้ผู้สอบบัญชีสามารถรายงานความเห็นอย่างไม่มีเงื่อนไขต่องบการเงินของบริษัทได้ อย่างไรก็ตามหากผู้สอบบัญชีได้แสดงความเห็นอย่างมีเงื่อนไข หรือไม่แสดงความเห็น หรือแสดงความเห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง ผู้สอบบัญชีควรระบุตัวเลขผลกระทบที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนในรายงานของผู้สอบบัญชีด้วย

1.3 ตลาดหลักทรัพย์ยกเว้นไม่นับผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงในการพิจารณาตัวเลขส่วนของผู้ถือหุ้นตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยบริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

1.3.1 จัดทำรายงานข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และแยกแสดงขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจริง (Realized) และยังไม่เกิดขึ้นจริง (Unrealized) รวมทั้งให้รายงานมูลค่าหนี้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ จำนวนที่ครบกำหนดชำระในรอบปีบัญชีปัจจุบัน และแยกแสดงมูลค่าหนี้ที่จะถึงกำหนดชำระในแต่ละรอบปีบัญชีต่อไปให้ครบถ้วนชัดเจน

1.3.2 ให้ผู้สอบบัญชีสอบทานรายงานของฝ่ายบริหารของบริษัทตามข้อ 1.3.1 และนำส่งรายงานการสอบทานของผู้สอบบัญชีพร้อมงบการเงินแต่ละงวด

อนึ่ง ตลาดหลักทรัพย์จะไม่นับรวมรายการประเมินราคาทรัพย์สินเพิ่มอันเป็นผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบบแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว เข้าในการผ่อนผันการเข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการข้างต้น

1.4 ตลาดหลักทรัพย์จะไม่ประกาศการเข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ หากบริษัทจดทะเบียนสามารถดำเนินการแก้ไขจนพ้นเหตุดังกล่าวกล่าวคือทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าศูนย์ ทั้งนี้ในการแก้ไขเหตุดังกล่าวนั้น บริษัทจดทะเบียนจะใช้วิธีการลดทุนเพียงวิธีการเดียวไม่ได้ เว้นแต่จะมีวิธีการเพิ่มทุนควบคู่กันไป หรือการมีผู้ร่วมทุนใหม่ที่มีศักยภาพและมีการนำเม็ดเงินใหม่เข้ามาในกิจการ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนมีกระแสเงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการและช่วยให้ธุรกิจหลักของบริษัทดำเนินไปอย่างราบรื่นตามสภาพที่ควร และได้มีการเปิดเผยข้อมูลและนำเสนอให้ผู้ถือหุ้นอนุมัติก่อนดำเนินการ โดยบริษัทจะต้องจัดส่งงบการเงิน ณ วันที่ที่บริษัทได้แก้ไขเหตุที่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการหรือรายงานที่แสดงว่าบริษัทได้ดำเนินการแก้ไขจนพ้นเหตุดังกล่าวแล้วพร้อมทั้งงบการเงินประจำปีตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์

2. ขั้นตอนดำเนินการ

2.1 เมื่อบริษัทจดทะเบียนเข้าข่ายที่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ ตลาดหลักทรัพย์จะดำเนินการดังนี้

2.1.1 ประกาศว่าบริษัทต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการและปรับปรุงคุณสมบัติในการเป็นบริษัทจดทะเบียนและขึ้นเครื่องหมาย “SP” หลักทรัพย์บริษัทดังกล่าวพร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งบริษัทจดทะเบียน

2.1.2 ย้ายหลักทรัพย์ไปอยู่ภายใต้หมวดบริษัทที่อยู่ระหว่างแก้ไขการดำเนินงาน หรือ “REHABCO” ในวันทำการที่ 4 และห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนจนครบ 30 วันนับจากวันประกาศว่าบริษัทต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนมีเวลาที่จะพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ที่สุดแก่บริษัทจดทะเบียนและผู้ถือหุ้นของบริษัท และแจ้งตลาดหลักทรัพย์ให้ทราบถึง

1) ทางเลือกที่จะทำแผนฟื้นฟูกิจการเสนอผู้ถือหุ้นก่อนดำเนินการหรือเลือกจะขอเพิกถอนโดยสมัครใจ หรือเลือกยื่นคำร้องขอต่อศาลเสนอแผนฟื้นฟูตามพระราชบัญญัติล้มละลายหรือทางเลือกอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัท

2) กำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละทางเลือกตามข้อ 1)

โดยตลาดหลักทรัพย์จะเผยแพร่การตัดสินใจของผู้บริหารให้ผู้ถือหุ้นและนักลงทุนทั่วไปได้ทราบ

2.1.3 เมื่อครบกำหนด 30 วัน และบริษัทได้แจ้งการตัดสินใจของผู้บริหารอย่างครบถ้วนและชัดเจนแล้ว ตลาดหลักทรัพย์จะอนุญาตให้ซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนภายใต้หมวด “REHABCO” ทั้งนี้บริษัทจดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์อย่างครบถ้วนและต้องรายงานความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาของบริษัทได้ชัดเจนก่อนเปิดการซื้อขายอีกครั้ง สำหรับกรณีที่ผู้บริหารเลือกที่จะฟื้นฟูกิจการเสนอผู้ถือหุ้นตลาดหลักทรัพย์จะอนุญาตให้ซื้อขายเป็นเวลา 30 วันและจะขึ้น SP จนกว่าจะมีความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาและมีการเปิดเผยข้อมูลครบถ้วนแล้ว ในกรณีที่ครบกำหนด 30 วันดังกล่าว บริษัทจดทะเบียนยังไม่แจ้งการตัดสินใจของผู้บริหารต่อตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์จะยังคงขึ้นเครื่องหมาย SP หลักทรัพย์ของบริษัทต่อไปจนกว่าจะแจ้งผลการตัดสินใจดังกล่าวต่อตลาดหลักทรัพย์และผู้ลงทุนทั่วไปแล้ว

2.2 ให้บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการดำเนินการดังนี้

2.2.1 แต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงินอิสระร่วมจัดทำแผนดำเนินการเพื่อฟื้นฟูกิจการของบริษัท

2.2.2 ร่วมกับที่ปรึกษาทางการเงินอิสระจัดประชุมชี้แจงแผนดำเนินการ
ต่อนักวิเคราะห์และขออนุมัติแผนดำเนินการต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท

2.2.3 ร่วมกับที่ปรึกษาทางการเงินอิสระรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามแผนทุก 3 เดือน

2.3 แผนฟื้นฟูปฏิบัติการต้องมีข้อสมมติฐานที่สมเหตุสมผล มีขั้นตอนที่เป็น
รูปธรรมในรายละเอียดและแสดงวิธีการวัดผลการดำเนินงานในทุกขั้นตอนดังกล่าว โดยมีระยะเวลา
เวลาดำเนินการ 2 ปี ทั้งนี้ในแผนดังกล่าวต้องแสดงประมาณการทางการเงินและแสดงข้อมูลเป็น
รายไตรมาส โดยกล่าวถึงการผลิต การจำหน่าย รายได้ ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายด้านการขายและ
การบริหาร ค่าใช้จ่ายทางการเงิน และกำไรสุทธิ และรายละเอียดอื่นที่จำเป็นและสมควร สำหรับ
ประมาณการทางการเงินนั้นให้ผ่านการสอบทานจากผู้สอบบัญชีของบริษัทด้วย

ในกรณีบริษัทจดทะเบียนมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนฟื้นฟูปฏิบัติการระยะยาวที่นาน
กว่า 2 ปี บริษัทอาจนำเสนอแผนระยะยาวโดยแสดงเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่ชัดเจนและ
สามารถวัดผลได้

2.4 หากบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูปฏิบัติการ ประสงค์จะเข้า
สู่กระบวนการฟื้นฟูปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย บริษัทจดทะเบียนสามารถดำเนินการดังนี้

2.4.1 อนุโลมให้ผู้จัดทำแผนที่ศาลแต่งตั้งเป็นผู้ทำหน้าที่จัดทำแผนแทน
บริษัทจดทะเบียนและที่ปรึกษาทางการเงิน

2.4.2 อนุโลมให้ใช้แผนฟื้นฟูปฏิบัติการที่เจ้าหน้าที่และศาลเห็นชอบแทนแผน
ฟื้นฟูปฏิบัติการที่ผู้ถือหุ้นอนุมัติ

2.4.3 บริษัทจดทะเบียนที่เข้าสู่กระบวนการฯ ยังคงมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูล
ตามข้อกำหนดตลาดหลักทรัพย์ ผู้จัดทำและผู้บริหารแผนฟื้นฟูปฏิบัติการที่ศาลแต่งตั้ง มีหน้าที่รายงาน
ความคืบหน้าของการดำเนินการที่เกิดขึ้นจริงกับแผนฟื้นฟูปฏิบัติการต่อตลาดหลักทรัพย์ทุก 3 เดือน
โดยยังคงหลักการการทบทวนสถานะและคุณสมบัติของบริษัทจดทะเบียนเมื่อครบกำหนด 2 ปี นับ
แต่วันเข้าเกณฑ์ที่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูปฏิบัติการ

2.5 การนำส่งแผนฟื้นฟูปฏิบัติการต่อตลาดหลักทรัพย์

เพื่อให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปได้มีข้อมูลเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูปฏิบัติการประกอบการ
พิจารณาอนุมัติให้บริษัทดำเนินการตามแผน ตลอดจนใช้ประกอบการติดตามการฟื้นฟูปฏิบัติการของ
บริษัท บริษัทจดทะเบียนจะต้องดำเนินการดังนี้

2.5.1 นำส่งแผนฟื้นฟูปฏิบัติการ พร้อมเปิดเผยเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการ
ตัดสินใจของผู้ถือหุ้นอย่างครบถ้วนและชัดเจนต่อตลาดหลักทรัพย์และต่อผู้ถือหุ้นทุกรายก่อนการ
ประชุมผู้ถือหุ้น โดยให้นำส่งพร้อมความเห็นของที่ปรึกษาทางการเงินอิสระและความเห็นของ

กรรมการอิสระเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูปฏิบัติการและเอกสารเชิญประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อพิจารณาอนุมัติแผนฟื้นฟูปฏิบัติการดังกล่าว

2.5.2 นำส่งแผนฟื้นฟูปฏิบัติการฉบับที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือแผนฟื้นฟูปฏิบัติการที่ผ่านความเห็นชอบจากศาลต่อตลาดหลักทรัพย์จำนวน 5 ฉบับ

2.6 การพิจารณาเปิดซื้อขายหุ้นภายในหมวด REHABCO

ตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาเปิดซื้อขายหลักทรัพย์ในกรณีบริษัทจดทะเบียนดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้แล้วมากกว่า 50% ของมูลหนี้ทั้งหมด และแผนฟื้นฟูปฏิบัติการได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นแล้ว หรือเป็นบริษัทที่ศาลได้มีคำสั่งอนุมัติแผนฟื้นฟูปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติล้มละลายแล้ว โดยบริษัทภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวสามารถยื่นคำขอให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาเปิดซื้อขายหลักทรัพย์ได้ โดยบริษัทจดทะเบียนจะต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้

2.6.1 สาระสำคัญของสัญญาการปรับโครงสร้างหนี้ที่ลงนามกับเจ้าหนี้แล้วเสร็จรวมทั้งเงื่อนไขที่เจ้าหนี้ที่มีต่อบริษัท ผู้ถือหุ้นใหญ่และผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนอย่างครบถ้วนและชัดเจนพร้อมทั้งรับรองว่าบริษัทได้เปิดเผยสาระสำคัญและเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปครบถ้วนแล้ว

2.6.2 สาระสำคัญของแผนฟื้นฟูปฏิบัติการที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือเป็นแผนฟื้นฟูปฏิบัติการที่ผ่านความเห็นชอบจากศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลาย

อนึ่ง ตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาผ่อนผันการเปิดให้ซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในหมวด REHABCO ดังกล่าวเป็นกรณี ๆ ไป ภายใต้เงื่อนไขบริษัทมีความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาฐานะการเงินได้ในระดับหนึ่งและบริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่ โดยตลาดหลักทรัพย์จะเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนได้ทราบล่วงหน้า 7 วันทำการก่อนการปลด SP

2.7 การพิจารณาบททวนสถานะของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูปฏิบัติการ

ตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาบททวนสถานะของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในหมวด REHABCO เมื่อครบ 2 ปีนับจากวันที่ตลาดหลักทรัพย์ประกาศให้บริษัทจดทะเบียนดังกล่าวเข้าข่ายต้องจัดทำแผนฟื้นฟูปฏิบัติการ โดยพิจารณาจากความคืบหน้าและความพยายามในการดำเนินการแก้ไขปัญหาของบริษัท ทั้งนี้หากครบระยะเวลาดังกล่าวแล้วบริษัทยังไม่มีคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์อาจพิจารณาเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัท

แนวทางปฏิบัติและขั้นตอนดำเนินการเพื่อขอฟื้นฟูกิจการที่ต้องดำเนินการฟื้นฟูกิจการ

บริษัทจดทะเบียนที่แก้ไขปัญหาฐานะการเงินและการดำเนินการแล้วเสร็จสามารถยื่นคำขอให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาขยายการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจากหมวด REHABCO ไปยังหมวดอุตสาหกรรมปกติของบริษัทได้ โดยตลาดหลักทรัพย์มีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา

ตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาจากงบการเงินรายไตรมาสหรืองบการเงินประจำปีผ่านการสอบทานหรือตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

1.1 ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานจะต้องมีส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าศูนย์

1.2 มีกำไรสุทธิหลังภาษีที่เกิดจากการดำเนินงานในธุรกิจหลัก

1.3 ตัวอย่างเหตุการณ์ที่ไม่ถือว่าการดำเนินการเพื่อให้ฟื้นฟูกิจการ

แผนฟื้นฟูกิจการ

1.3.1 การตีราคาทรัพย์สินเพิ่ม

1.3.2 การลดทุนเพื่อลดขาดทุนสะสม

1.3.3 วิธีการอื่นใดที่ส่งผลให้ยอดขาดทุนสะสมลดลงหรือส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นในเชิงตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงิน แต่มิได้เป็นการแก้ไขเหตุที่ทำให้ธุรกิจหลักของบริษัทประสบผลขาดทุน

2. ขั้นตอนและวิธีการพิจารณาและการกำหนดเงื่อนไข

2.1 ให้บริษัทจดทะเบียนที่ประสงค์จะขอฟื้นฟูกิจการยื่นคำขอจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ มีหนังสือชี้แจง โดยแสดงเหตุผลหรือข้อมูลสนับสนุนที่บริษัทจดทะเบียนเห็นว่าฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทฟื้นฟูกิจการที่ต้องดำเนินการฟื้นฟูกิจการ

2.2 ตลาดหลักทรัพย์อาจกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

2.2.1 กำหนดระยะเวลาห้ามผู้ถือหุ้นใหญ่หรือผู้บริหารขายหุ้นภายในเวลาที่กำหนด (Silent Period) เช่นเดียวกับการยื่นคำขอรับหลักทรัพย์ใหม่

2.2.2 กำหนดให้บริษัทลงนามในข้อตกลงเข้าจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ฉบับใหม่

2.2.3 กำหนดเป็นเงื่อนไขให้ดำเนินการใด ๆ หรือเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างบริษัทจดทะเบียนกับผู้ถือหุ้นใหญ่หรือผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียน

ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์จะเผยแพร่ข้อมูลการย้ายจากหมวด REHABCO ไปยังหมวด
ปกติให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนได้ทราบล่วงหน้า 7 วันทำการก่อนย้ายหมวดอุตสาหกรรม
ผลบังคับใช้

ตลาดหลักทรัพย์จะใช้ขั้นตอนและแนวทางการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการฉบับนี้ แทน
ขั้นตอนการเพิกถอนหลักทรัพย์จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนฉบับลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2541
และวันที่ 31 กรกฎาคม 2541 โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2543 เป็นต้นไป

ฝ่ายบริษัทจดทะเบียน

25 สิงหาคม 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2541

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2541
เป็นปีที่ 53 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 6/1 กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มาตรา 90/1 ถึงมาตรา 90/90 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

หมวด 3/1

กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

ส่วนที่ 1

บทนิยาม

มาตรา 90/1 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"เจ้าหนี้" หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

"ลูกหนี้" หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัดหรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

"คำร้องขอ" หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

"ผู้ร้องขอ" หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

"แผน" หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

"ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้" หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นลูกหนี้ทำนองเดียวกับผู้ถือหุ้น

"ผู้ทำแผน" หมายความว่า ผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ

"ผู้บริหารแผน" หมายความว่า ผู้จัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ

"ผู้บริหารของลูกหนี้" หมายความว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินการของลูกหนี้ที่อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

"ผู้บริหารชั่วคราว" หมายความว่า ผู้บริหารของลูกหนี้หรือบุคคลอื่นที่ศาลสั่งให้มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีการตั้งผู้ทำแผน

ส่วนที่ 2

การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/2 เจ้าหนี้ หรือลูกหนี้ หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 อาจร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ ไม่ว่าลูกหนี้จะถูกฟ้องให้ล้มละลายแล้วหรือไม่

กระบวนการพิจารณาส่วนใดที่มีได้บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/3 เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวและเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้สินนั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือใน

อนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา 90/4 อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

มาตรา 90/4 ภายใต้บังคับมาตรา 90/5 บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(2) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา 90/3

(3) ธนาคารแห่งประเทศไทย ในกรณีที่ลูกหนี้ตามมาตรา 90/3 เป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

(4) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในกรณีที่ลูกหนี้ตามมาตรา 90/3 เป็นบริษัทหลักทรัพย์

(5) กรมการประกันภัย ในกรณีที่ลูกหนี้ตามมาตรา 90/3 เป็นบริษัทประกันวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิต

(6) หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา 90/3 ซึ่งเป็นนิติบุคคล หน่วยงานของรัฐและลูกหนี้ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหนี้ของลูกหนี้ตาม (3) (4) (5) หรือ (6) หรือลูกหนี้นั้นเองจะยื่นคำร้องขอตามมาตรา 90/3 ด้วยตนเองได้ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตาม (6) แล้วแต่กรณี

การขอความยินยอมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานตามวรรคสองประกาศกำหนด

เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตาม (6) แล้วแต่กรณี ได้รับคำขอความยินยอมให้หน่วยงานนั้นแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่รับคำขอ ในกรณีที่ไม่ให้ความยินยอมให้แจ้งเหตุผลโดยย่อ และให้ผู้ขอมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้กำกับดูแลหน่วยงานนั้นภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณา ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 90/5 บุคคลตามมาตรา 90/4 จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(2) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

มาตรา 90/6 คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา 90/4 เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(1) ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้
 (2) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่รวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

- (3) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ
 (4) ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน
 (5) หนังสือยินยอมของผู้ทำแผน

ผู้ทำแผนอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้ หรือผู้บริหารของลูกหนี้ก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบมาพร้อมคำร้องขอ

ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายมาพร้อมคำร้องขอ

มาตรา 90/7 ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนห้าหมื่นบาทในขณะยื่นคำร้องขอ หากค่าใช้จ่ายนั้นไม่เพียงพอ ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอวางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลยังไม่มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายและธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา 90/3 ซึ่งได้ให้ความยินยอมตามมาตรา 90/4 แล้วแต่กรณี เพื่อแต่งตั้งเจ้าหนี้อื่น หรือลูกหนี้ หรือผู้ให้ความยินยอมเป็นผู้ร้องขอแทนต่อไปโดยเร็วที่สุด ถ้าไม่มีผู้ร้องขอแทนหรือมีแต่ไม่วางเงินประกันดังกล่าวภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ร้องขอ ไม่ยอมวางเงินประกันดังกล่าวตามคำสั่งศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ธารณาการแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรรมการประกัน หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณี เป็นผู้ร้องขอ ให้ผู้ทำแผนชำระค่าใช้จ่ยดังกล่าวจากทรัพย์สินของลูกหนี้คืนให้แก่ผู้ร้องขอภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว โดยไม่ชักช้า

ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อฟื้นฟูกิจการ ให้ถือว่าธารณาการแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรรมการประกัน หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณี มีฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่

มาตรา 90/8 ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาตแต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา 90/9 เมื่อศาลรับคำร้องขอแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ ไม่น้อยกว่าสองครั้งห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายเท่าที่ทราบและแก่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้แจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้ส่งให้แก่ธารณาการแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรรมการประกัน กัยหรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งก่อนวันนัดไต่สวน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ถ้าเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องขอ ให้ผู้ร้องขอนำส่งสำเนาคำร้องขอให้ลูกหนี้ทราบก่อนวันนัดไต่สวน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้ลูกหนี้นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหน้าที่ทั้งหลายต่อศาลก่อนวันนัดไต่สวนด้วย

ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีที่เป็นการคัดค้านผู้ทำแผน ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่จะเสนอชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วยหรือไม่ก็ได้ การเสนอชื่อผู้ทำแผนต้องเสนอหนังสือยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทำแผนด้วย

ในกรณีที่ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว ให้ผู้ร้องขอนำส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

มาตรา 90/10 ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 90/3 ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

มาตรา 90/11 ให้ศาลดำเนินการไต่สวนคำร้องขอติดต่อกันไปโดยไม่ต้องเลื่อนจนกว่าจะเสร็จการไต่สวนและมีคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย

ให้ผู้ร้องขอและผู้คัดค้านมาศาลในวันนัดไต่สวนทุกนัด ฝ่ายใดมีหน้าที่นำสืบในนัดใดให้เตรียมพยานหลักฐานมาให้พร้อม ถ้าผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มาหรือไม่เตรียมพยานหลักฐานมาให้ถือว่าไม่คิดใจร้องขอหรือคัดค้าน หรือไม่คิดใจนำสืบพยานหลักฐานอีกต่อไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่นำสืบมีคำขอว่าไม่อาจนำพยานหลักฐานสำคัญเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีมาศาลในนัดใด เพราะมีความจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้เกี่ยวกับพยานหลักฐานนั้น ถ้าศาลเห็นสมควร ศาลจะสั่งให้เลื่อนการสืบพยานหลักฐานนั้นไปก็ได้ แต่ให้สั่งเลื่อนได้เพียงครั้งเดียว

ในกรณีที่ผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มีหน้าที่นำสืบในนัดใด เมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแล้วจะไม่มาศาลในนัดนั้นก็ได้อีก ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิถามค้านพยานที่นำสืบในนัดนั้น

ในกรณีที่ผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มาศาลในนัดใด ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบกระบวนการพิจารณาของศาลในนัดนั้นแล้ว

มาตรา 90/12 ภายใต้บังคับของมาตรา 90/13 และมาตรา 90/14 นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ตามความในหมวดนี้

(1) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(2) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกัน โดยประการอื่น

(3) ห้ามมิให้ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณี สั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของลูกหนี้ หรือสั่งให้ลูกหนี้หยุดประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(4) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตศาลการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตศาลการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(5) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งหนี้ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้นำดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอหรือการบังคับคดีตามคำพิพากษาให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าวนั้น

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าห่วงง่าเข้าไปจะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควรแล้วให้หักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา แต่ถ้าศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้เด็ดขาดและยังเหลือเงินอยู่ให้ส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สินต่อไป

(6) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(7) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมาย ยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(8) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สิน ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกันหรือกระทำผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(9) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(10) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ให้ยึดอายัด ห้ามจำหน่ายจ่าย โอน ทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้มีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่เห็นสมควรต่อไป

(11) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สิน ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ สองคราวติดต่อกัน

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลหรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง ไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรมหรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็น โฆษะ

มาตรา 90/13 เจ้าหนี้และบุคคลซึ่งถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา 90/12อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่รับคำร้องขอเพื่อให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของตนตามมาตรา 90/12 ได้ หากการจำกัดสิทธิของผู้ร้องนั้น

- (1) ไม่มีความจำเป็นต่อการฟื้นฟูกิจการ หรือ
- (2) มิได้ให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้นี้มีประกันอย่างเพียงพอ

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลดำเนินการพิจารณาเป็นการด่วน หากปรากฏเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้อง และหากเป็นกรณีตาม (2) ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้เจ้าหนี้นี้มีประกันได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอก็ได้

มาตรา 90/14 การดำเนินการดังต่อไปนี้ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกันอย่างเพียงพอแล้ว

(1) มีการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้มีประกันในจำนวนเท่ากับมูลค่าที่ลดลงไปของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของการจำกัดสิทธิตามมาตรา 90/12 (6) เพราะเหตุของการจำกัดสิทธินั้น

(2) มีการให้หลักประกันแก่เจ้าหนี้มีประกันเพื่อชดเชยหลักประกันเดิมในจำนวนเท่ากับมูลค่าที่ลดลงไปของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของการจำกัดสิทธิตามมาตรา 90/12 (6) เพราะเหตุการจำกัดสิทธินั้น หรือ

(3) มีการดำเนินการอื่นใดที่เจ้าหนี้มีประกันนั้นยินยอม หรือที่ศาลเห็นว่าจะทำให้เจ้าหนี้มีประกันสามารถได้รับชำระหนี้ของตนตามมูลค่าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันในเวลาที่มีการยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการพร้อมดอกเบี้ยและผลประโยชน์ตามสัญญา เมื่อการดำเนินการตามความในหมวดนี้สิ้นสุดลง

มาตรา 90/15 ถ้าอายุความ หรือระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการบังคับคดี หรือระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ที่ถูกห้ามมิให้ดำเนินการหรือถูกงดไว้ตามมาตรา 90/12 ครบกำหนดก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้หรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความในหมวดนี้ หรือจะครบกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันดังกล่าว ให้อายุความหรือระยะเวลานั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันดังกล่าว แล้วแต่กรณี แต่ถ้าอายุความหรือระยะเวลานั้นตามกฎหมายมีน้อยกว่าหนึ่งปี ก็ให้นำอายุความหรือระยะเวลาที่สั้นกว่าดังกล่าวนั้นมาใช้แทนกำหนดเวลาหนึ่งปีดังกล่าว

ส่วนที่ 3

การตั้งผู้ทำแผน

มาตรา 90/16 ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ของการฟื้นฟูกิจการ รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนก็ได้

มาตรา 90/17 ในการพิจารณาตั้งผู้ทำแผน ถ้าลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ผู้คัดค้านไม่ได้เสนอบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วย เมื่อศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอเป็นผู้ทำแผนก็ได้ ถ้าศาลเห็นว่าบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอไม่สมควรเป็นผู้ทำแผนก็ได้ หรือลูกหนี้ เจ้าหนี้

ผู้คัดค้านเสนอบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วยก็ดี ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายโดยเร็วที่สุดเพื่อพิจารณาเลือกว่าบุคคลใดสมควรเป็นผู้ทำแผน

ในกรณีที่ลูกหนี้มิได้เสนอผู้ทำแผน มติเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ข้างมากซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น แต่ในกรณีที่ลูกหนี้เสนอผู้ทำแผนด้วย ให้ผู้ทำแผนที่ลูกหนี้เสนอเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่จะมีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ ซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้นกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนในการลงมติดังมาตราบนี้ ให้เจ้าหนี้มีประกันออกเสียงได้เต็มตามจำนวนหนี้

ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ และศาลเห็นชอบด้วย ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน หากศาลไม่เห็นชอบด้วย ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งเจ้าหนี้หรือลูกหนี้เสนอชื่อเป็นผู้ทำแผน

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนอีกครั้งหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีที่เห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

ในการประชุมเจ้าหนี้ในวรรคสามหรือวรรคสี่ ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผนหรือที่ประชุมไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานผลของการประชุมเจ้าหนี้ที่พิจารณาเลือกผู้ทำแผนทุกครั้งต่อศาลภายในสามวันนับแต่วันประชุม เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งต่อไป

การเสนอชื่อผู้ทำแผนต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ ต้องเสนอหนังสือยินยอมผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทำแผนด้วย

มาตรา 90/18 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายตามบัญชีรายชื่อที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เสนอต่อศาลและเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบด้วย

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมเจ้าหนี้ และให้มีรายงานการประชุม ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เก็บไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา 90/19 ในการพิจารณาของศาลและการประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้งให้ลูกหนี้ไปศาล ไปประชุม และตอบคำถามของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของตน ในกรณีเช่นนี้ ลูกหนี้จะเสนอความเห็นอย่างหนึ่งอย่างใดต่อศาลหรือที่ประชุมก็ได้

เมื่อลูกหนี้ร้องขอ ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะอนุญาตให้ลูกหนี้ไม่ต้องไปศาลหรือไม่ไปประชุมเจ้าหนี้ในนัดใดก็ได้ แล้วแต่กรณี

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน และผู้บริหารแผนชั่วคราวในการพิจารณาของศาลและการประชุมเจ้าหนี้ ในระหว่างที่บุคคลเหล่านี้ยังคงมีหน้าที่ตามตำแหน่งดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 90/20 ในกรณีที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีการตั้งผู้ทำแผน ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้บริหารของลูกหนี้สิ้นสุดลง ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนหรือผู้บริหารของลูกหนี้เป็นผู้บริหารชั่วคราว มีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จนกว่าจะมีการตั้งผู้ทำแผน ในระหว่างที่ไม่สามารถมีคำสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว

ในการกำกับดูแลนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะกำหนดอำนาจหน้าที่ รวมทั้งสั่งให้ผู้บริหารชั่วคราวทำคำชี้แจงในเรื่องบัญชี เรื่องการเงินหรือเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการจัดการกิจการและทรัพย์สิน หรือจะสั่งให้กระทำหรือมิให้กระทำการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรสมควรก็ได้

เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารชั่วคราวพ้นจากอำนาจหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ ศาลจะสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวใหม่ขึ้นทำหน้าที่ก็ได้ ถ้าศาลไม่มีคำสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวใหม่ ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวไปตามวรรคหนึ่ง

ให้ศาลแจ้งคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและคำสั่งตั้งหรือให้ผู้บริหารชั่วคราวพ้นจากอำนาจหน้าที่ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายไม่น้อยกว่าสองฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนและแจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณี เพื่อทราบด้วย

มาตรา 90/21 ภายใต้บังคับมาตรา 90/42 และมาตรา 90/64 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีการตั้งผู้ทำแผน ให้บรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ระงับลง เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล และให้สิทธิดังกล่าวตกแก่ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการตั้งผู้ทำแผน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/12 (9) มาใช้บังคับแก่ผู้บริหารชั่วคราวและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยอนุโลม

เมื่อได้รับทราบคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้บริหารของลูกหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ควบตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และกิจการของลูกหนี้แก่ผู้บริหารชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี โดยเร็วที่สุดเพื่อการนี้ให้ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเรียกให้ผู้ครอบครองส่งมอบทรัพย์สิน ควบตรา สมุดบัญชี และเอกสารข้างต้นแก่ตนได้ด้วย

ให้ผู้บริหารชั่วคราวที่ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากอำนาจหน้าที่มีหน้าที่ตามความในวรรคสามด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 90/22 เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ต้องเป็นเจ้าหนี้ที่อาจรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ และลูกหนี้ได้ก่อนนิติสัมพันธ์ดังกล่าวนั้นขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม โดยเจ้าหนี้ได้แสดงความประสงค์จะเข้าประชุมตามแบบพิมพ์ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด และแสดงหลักฐานแห่งความเป็นเจ้าหนี้จนเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อนวันประชุม

เจ้าหนี้และลูกหนี้จะขอตรวจหลักฐานแห่งความเป็นเจ้าหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ได้

เจ้าหนี้จะออกเสียงด้วยตนเองหรือมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ผู้อื่นออกเสียงแทนก็ได้

มาตรา 90/23 ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามลูกหนี้และเจ้าหนี้ที่มาประชุมว่าจะคัดค้านการออกเสียงของเจ้าหนี้รายใดหรือไม่ ถ้ามีผู้คัดค้านการออกเสียงของเจ้าหนี้รายใด ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามผู้คัดค้าน เจ้าหนี้ผู้ถูกคัดค้าน และลูกหนี้เกี่ยวกับเรื่องที่คัดค้าน ถ้าบุคคลดังกล่าวมาประชุม แล้วมีคำสั่งให้เจ้าหนี้รายนั้นออกเสียงในจำนวนหนี้ได้หรือไม่เท่าใด

คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สิ้นสุด โดยให้มีผลเฉพาะให้เจ้าหนี้มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่เท่านั้น แต่ไม่มีผลห้ามคัดเลือกผู้ทำแผนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลเปลี่ยนแปลงไปหรือกระทบถึงสิทธิในการได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้

มาตรา 90/24 ถ้าศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่ผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้บริหารชั่วคราวโดยไม่ชักช้า อำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนให้เริ่มแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารของลูกหนี้ หรือผู้บริหารชั่วคราวสิ้นสุดลง

เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้ว ให้นำความในมาตรา 90/20 วรรคสี่ และมาตรา 90/21 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม กับให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายตามบัญชีรายชื่อที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เสนอต่อศาลและเจ้าหนี้ยื่นเท่าที่ทราบ

ในคำโฆษณาและหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง ให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามแบบพิมพ์ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

มาตรา 90/25 ภายใต้บังคับมาตรา 90/42 และมาตรา 90/64 เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน และให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/12 (9) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผน โดยอนุโลม

ส่วนที่ 4

การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/26 เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในส่วนนี้ แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณาก็ตาม ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้พร้อมสำเนาต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วัน โฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งสำเนาคำขอรับชำระหนี้ให้ผู้ทำแผน โดยไม่ชักช้า

บุคคลใดได้รับความเสียหายเพราะการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ถูกเพิกถอนตามมาตรา 90/41 มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับหนี้เดิมหรือค่าเสียหายได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ให้นับจากวันที่อาจใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามีข้อโต้แย้งเป็นคดีให้นับเวลาจากวันคดีถึงที่สุด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 91 วรรคสอง มาตรา 105 มาตรา 108 และบทบัญญัติในหมวด 8 ส่วนที่ 3 ว่าด้วยเรื่องค่าธรรมเนียม มาใช้บังคับเกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการโดยอนุโลม

มาตรา 90/27 เจ้าหนี้อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม เว้นแต่หนี้ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี หรือหนี้ที่จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้

ผู้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ตามมาตรา 101 อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับจำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไต่เบียดในเวลาภายหน้าได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว

หนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้บริหารชั่วคราวก่อขึ้น หนี้ที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบตามมาตรา 90/12 (8) หรือ (11) และหนี้ภาษีอากรหรือหนี้อื่นอันมีลักษณะเดียวกัน ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน เจ้าหนีที่ย่อมมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ แต่เจ้าหนี้ดังกล่าวจะต้องมีหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนก่อนวันประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้าผู้ทำแผนจะปฏิเสธสิทธิของเจ้าหนี้จะต้องปฏิเสธเป็นหนังสือไปยังเจ้าหนี้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของเจ้าหนี้ มิฉะนั้น ให้ถือว่ายอมรับสิทธิของเจ้าหนี้ตามที่ขอมา ถ้าเจ้าหนี้มิได้มีหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนเองหรือผู้ทำแผนมีหนังสือปฏิเสธสิทธิของเจ้าหนี้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น เจ้าหนี้นั้นอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในสิบสี่วันนับแต่วันประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนหรือวันที่เจ้าหนี้ได้รับคำปฏิเสธนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 90/28 ภายใต้บังคับมาตรา 90/12 (6) มาตรา 90/13 และมาตรา 90/14 เจ้าหนีที่มีประกันจะใช้สิทธิบังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันโดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการก็ได้ แต่ต้องยอมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้ทำแผนตรวจดูทรัพย์สินนั้น

มาตรา 90/29 เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนอาจขอตรวจและโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ แต่ต้องกระทำภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลายื่นคำขอรับชำระหนี้

มาตรา 90/30 คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้าเจ้าหนี้อื่น ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนไม่ได้โต้แย้ง ให้เจ้าหนี้นั้นมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้เต็มจำนวนหนี้ตามที่ระบุไว้ในคำขอรับชำระหนี้ ถ้ามีผู้โต้แย้ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนโดยด่วนแล้วมีคำสั่งว่าจะให้เจ้าหนี้นั้นออกเสียงในจำนวนหนี้ได้หรือไม่ เท่าใด และให้นำความในมาตรา 90/23 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/31 ถ้าหนี้ที่ขอรับชำระได้กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คิดเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/32 คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้าเจ้าหนี้อื่น ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนไม่ได้โต้แย้ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจสั่งอนุญาตให้รับชำระหนี้ได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรสั่งเป็นอย่างอื่น

คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้ามีผู้ได้แย้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ยกคำขอรับชำระหนี้
- (2) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวน
- (3) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้บางส่วน

การคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลได้ภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา 90/33 ถ้าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการเป็นหนี้ลูกหนี้ในเวลาที่มิคำสั่งฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้นั้นอาจใช้สิทธิหักกลบลบหนี้ได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ส่วนที่ 5

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา 90/34 ภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งตั้งผู้ทำแผน ให้ผู้บริหารของลูกหนี้ยื่นคำชี้แจงตามมาตรา 90/35 เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ตนรับรองแล้ว ตามแบบพิมพ์ต่อผู้ทำแผน

เมื่อผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอขยายระยะเวลาก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น โดยมีเหตุอันควร ผู้ทำแผนอาจขยายระยะเวลาให้อีกได้ตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสามสิบวัน

ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ไม่ทำหรือไม่สามารถทำคำชี้แจงได้ ให้ผู้ทำแผนเป็นผู้ทำแทน และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจจ้างบุคคลอื่นเข้าช่วยตามที่เห็นจำเป็น โดยคิดหักค่าใช้จ่ายจากทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา 90/35 คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงรายการต่อไปนี้ ณ วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ พิจารณา

- (1) กิจการของลูกหนี้
- (2) สินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ที่ลูกหนี้มีต่อบุคคลภายนอก
- (3) ทรัพย์สินที่ได้ให้ประกันแก่เจ้าหนี้และวันที่ได้ให้ทรัพย์สินนั้นเป็นประกัน
- (4) ทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่อยู่ในความยึดถือของลูกหนี้
- (5) การเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทหรือนิติบุคคลหรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนอื่น
- (6) ชื่อ อาชีพและที่อยู่โดยละเอียดของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(7) ชื่อ อาชีพและที่อยู่โดยละเอียดของผู้เป็นลูกหนี้ของลูกหนี้

(8) รายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะตกแก่ลูกหนี้ในภายหน้า

(9) ข้อมูลอื่นตามที่ผู้ทำแผนเห็นสมควรให้แจ้งเพิ่มเติม

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักฐานอันถูกต้องที่ใช้ยื่นลูกหนี้ได้

มาตรา 90/36 ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องทำคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อผู้ทำแผนตามมาตรา 90/35 ในช่วงเวลาที่ตนมีอำนาจบริหารกิจการชั่วคราว และให้นำมาตรา 90/34 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/37 ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการทำแผนและการบริหารแผน ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวอาจขอให้ศาลออกหมายเรียกผู้เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารของลูกหนี้ ลูกจ้างของลูกหนี้ ผู้สอบบัญชีของลูกหนี้ ผู้บริหารชั่วคราว หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้รับความหรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ หรือเห็นว่าสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้ มาพบตนเพื่อสอบถาม หรือขอให้ศาลสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรืออำนาจของผู้ นั้นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาให้ตนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการทำแผนและการบริหารแผน ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะออกหมายเรียกบุคคลตามวรรคหนึ่งมาไต่สวนหรือสอบสวนเองหรือสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานก็ได้

บุคคลใดจงใจขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่งของศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับบุคคลนั้นมาขังไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา 90/38 เมื่อผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอศาลมีอำนาจบังคับให้บุคคลที่รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือรับว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครองชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ตน ได้ภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา 90/39 เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ และบุคคลนั้นไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้ อยู่ในครอบครอง ให้ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการ

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งความเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าวให้ชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินตามที่ได้แจ้งไป และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะปฏิเสธ ให้แสดงเหตุผลประกอบ

ข้อปฏิเสธเป็นหนังสือมายังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งความ มิฉะนั้นจะถือว่าเป็นหนังสือหนึ่งตามที่แจ้งไปเป็นการเด็ดขาด

ถ้าบุคคลที่รับแจ้งความนั้นปฏิเสธนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวน เมื่อเห็นว่าบุคคลนั้นไม่ได้เป็นหนี้ ให้แจ้งต่อผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนและบุคคลนั้นทราบ ถ้าเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นหนี้เท่าใด ให้แจ้งเป็นหนังสือยื่นยันไปยังบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบนั้น และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะคัดค้านประการใด ให้แจ้งเป็นหนังสือยื่นยันไปยังบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบนั้น และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะคัดค้านประการใด ให้ร้องคัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่ได้รับแจ้งความยื่นยัน

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความยื่นยันนั้นคัดค้านต่อศาลโดยทำเป็นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ศาลพิจารณา ถ้าพอใจว่าเป็นหนี้ ให้มีคำสั่งบังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน ถ้าเห็นว่าไม่ได้เป็นหนี้ ให้มีคำสั่งจำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้ปฏิเสธต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือมิได้ร้องคัดค้านต่อศาลตามกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอต่อศาลให้บังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ในกรณีที่ผู้ถูกทวงหนี้ร้องคัดค้านต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอ โดยทำเป็นคำร้องต่อศาลให้สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ร้องคัดค้านไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งในเรื่องหนี้นั้นได้

ส่วนที่ 6

การเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา 90/40 การขอให้ศาลเพิกถอนการถือผลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ให้ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอได้โดยทำเป็นคำร้อง

ถ้านิติกรรมที่ขอเพิกถอนการถือผลนั้นเกิดขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น หรือเป็นการทำให้โดยเสนาหา หรือเป็นการที่ลูกหนี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการกระทำที่ลูกหนี้ และผู้ที่ได้ลากออกแต่การนั้นรู้อยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบ

มาตรา 90/41 เมื่อปรากฏว่ามีการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบเจ้าหนี้อื่น ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอต่อศาลโดยทำเป็นคำร้อง ในการนี้ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้

ความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนก่อนมีการยื่นคำร้องขอ

ส่วนที่ 7

การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/42 แผนต้องมีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (1) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ
- (2) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ ในขณะที่ศาลสั่งอนุญาตให้ฟื้นฟูกิจการ
- (3) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ
 - (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ
 - (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ และการลดจำนวนหนี้ลง
 - (ค) การลดทุนและเพิ่มทุน
 - (ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไขแห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว
- (จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้
- (ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด
- (4) การไถ่ถอนหลักประกัน ในกรณีที่มีเจ้าหนี้มีประกัน
- (5) แนวทางแก้ปัญหา ในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน
- (6) วิธีปฏิบัติ ในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้
- (7) ชื่อ คุณสมบัติ หนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน และค่าตอบแทน โดยนำความในมาตรา 90/6 วรรคสอง มาใช้บังคับเกี่ยวกับผู้บริหารแผนโดยอนุโลม
- (8) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน
- (9) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี

มิให้นำมาตรา 1117 มาตรา 1119 มาตรา 1145 มาตรา 1220 และมาตรา 1228 มาตรา 1238 ถึงมาตรา 1243 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 50 มาตรา 52 มาตรา 84 มาตรา 102 มาตรา 107 มาตรา 136 มาตรา 137 มาตรา 139 มาตรา 140 มาตรา 141 และมาตรา 146 ถึงมาตรา 148 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

มาตรา 90/43 ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งผู้ทำแผนในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ทำแผนส่งแผนแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ พร้อมด้วยสำเนาจำนวนอันเพียงพอ เพื่อส่งให้แก่เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียงและลูกหนี้

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา 90/44 เมื่อได้รับแผนพร้อมด้วยสำเนาจากผู้ทำแผนแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดประชุมเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียงโดยเร็วที่สุด เพื่อปรึกษาลงมติว่าจะยอมรับแผนหรือไม่หรือจะแก้ไขอย่างไร โดยให้ส่งสำเนาแผนและแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และหัวข้อประชุมไปยังเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียง ลูกหนี้ และผู้ทำแผน กับให้โฆษณากำหนดการประชุมดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ทำแผนมาประชุมไม่ได้เพราะมีเหตุผลพิเศษ ให้แจ้งขอเลื่อนการประชุมต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อนวันประชุม เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยทำให้แจ้งล่วงหน้าไม่ได้

ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามที่ประชุมเจ้าหนี้ว่าจะให้เลื่อนการพิจารณาแผนไปหรือไม่ ถ้าที่ประชุมมีมติให้เลื่อน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการพิจารณาแผนได้ตามที่เห็นสมควร โดยแจ้งกำหนดวันเวลานัดประชุมใหม่ต่อที่ประชุม และให้ถือว่าเจ้าหนี้ลูกหนี้หรือผู้ทำแผนซึ่งไม่ได้มาประชุมได้ทราบนัดแล้ว

มาตรา 90/45 เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนอาจขอแก้ไขแผน โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ขอ ต้องส่งสำเนาคำขอแก้ไขแผนให้ผู้ทำแผนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวันด้วย

ผู้ขอแก้ไขแผนโดยขอเปลี่ยนตัวผู้บริหารแผน ต้องส่งหนังสือยินยอมของผู้ที่จะให้เป็นผู้บริหารแผนไปพร้อมกับคำขอแก้ไขแผนด้วย

มาตรา 90/46 มติของที่ประชุมเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผน ต้องเป็นมติพิเศษ

มาตรา 90/47 ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้าที่ประชุมไม่อาจพิจารณากิจการต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้นไปได้ในวันนั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไปในวันที่

การถัดไป โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหญ่ตามมาตรา 90/44 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/48 ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้ามีการขอแก้ไขแผน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้นและข้อที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่ก่อน ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไขและผู้ทำแผนมาประชุม ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามผู้ทำแผนว่ายอมให้แก้ไขแผนตามมติหรือไม่ เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไวนั้นหรือไม่

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไป เพื่อสอบถามผู้ทำแผนว่ายอมให้แก้ไขแผนตามมตินั้นหรือไม่ แล้วดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหญ่ตามมาตรา 90/44 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีกรขอแก้ไขแผนหรือผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนแล้ว ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติพิเศษยอมรับแผนดังกล่าวก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลโดยไม่ชักช้า

เมื่อศาลได้รับรายงาน ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วนและแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/49 ในกรณีที่มีการขอแก้ไขแผนในสาระสำคัญ เมื่อผู้ทำแผน ลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนซึ่งมีจำนวนหนึ่งรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุม ขอให้เลื่อนการ พิจารณาแผนไป เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจให้เลื่อนการพิจารณาแผนได้ตามที่เห็นสมควร โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา 90/44 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/50 ในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ต้องเลื่อนมาเพราะผู้ทำแผนไม่มาประชุมตามมาตรา 90/44 หรือมาตรา 90/48 วรรคสอง ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุมอีกหรือมาแต่ไม่อาจแสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่ามีเหตุผลพิเศษหรือมีเหตุสุดวิสัยจึงมาประชุมไม่ได้หรือแจ้งล่วงหน้าก่อนวันประชุมครั้งก่อนไม่ได้ แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าสมควรให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่หรือไม่ ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้ตั้งผู้ทำ

แผนคนใหม่ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/51 เกี่ยวกับการเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติไม่ให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ไม่ว่าจะมีการขอแก้ไขแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุมอีก ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาแล้วลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนหรือแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมาประชุมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการประชุมเจ้าหนี้ต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 90/48 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/51 ในกรณีที่ผู้ทำแผน ไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไข ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติพิเศษยอมรับแผนของผู้ทำแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่ประชุมเจ้าหนี้ว่าจะให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่หรือไม่ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้มีการตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ในวันนั้น

เจ้าหนี้ที่มาประชุมหรือลูกหนี้มีสิทธิเสนอชื่อผู้ทำแผนคนใหม่ โดยต้องแสดงหนังสือยินยอมของผู้ถูกเสนอชื่อด้วย

ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอชื่อผู้แทนตามความในวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไป เพื่อเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามวันแต่ไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา 90/44 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/52 ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ได้ ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผนคนใหม่ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/17 วรรคสอง และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติไม่ให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ได้ หรือศาลมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ให้มีการตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 90/48 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/53 เมื่อศาลตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ให้อำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนคนใหม่ และผู้ทำแผนคนเดิมเริ่มและสิ้นสุดในวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผนคนเดิม และผู้ทำแผนคนใหม่โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งศาล ให้ผู้ทำแผนคนเดิมส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ผู้ทำแผนคนใหม่โดยเร็วที่สุด

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้นในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ กับแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังบรรดาเจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงและนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้แจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้แจ้งไปยังผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้เพื่อทราบด้วย

มาตรา 90/54 ภายในกำหนดเวลาที่สืบหาวันนับแต่วันทราบคำสั่งศาล ให้ผู้ทำแผนคนใหม่ส่งแผนแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนัดประชุมเจ้าหนี้ตามมาตรา 90/44 วรรคหนึ่งต่อไป

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนดังกล่าว ถ้าไม่มีการขอแก้ไขแผน ให้เสนอแผนนั้นต่อที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติพิเศษว่าจะยอมรับหรือไม่

ถ้ามีการขอให้แก้ไขแผน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้นและข้อที่เกี่ยวข้องกันก่อน หากไม่มีมติให้แก้ไข ก็ให้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ก็ให้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีมติพิเศษยอมรับแผนดังกล่าวก็ให้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนและผู้ทำแผนมาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามความยินยอมของผู้ทำแผนก่อน เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนตามมติแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่ ในกรณีที่ผู้ทำแผนไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่ ถ้าไม่มีมติพิเศษยอมรับแผนดังกล่าวก็ให้ลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผนที่ผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขเพียงบางส่วนหรือแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติพิเศษยอมรับแผนของผู้ทำแผนคนใหม่หรือแผนที่มีการแก้ไขก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลโดยไม่ชักช้า และให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 90/48 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/45 วรรคสาม มาตรา 90/47 และมาตรา 90/49 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาแผนที่เสนอใหม่โดยอนุโลม

มาตรา 90/55 ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติพิเศษยอมรับแผนที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ทั้งหลายในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามแผนได้

คณะกรรมการเจ้าหน้าที่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคน โดยเลือกจากเจ้าหน้าที่หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่คนหนึ่งจะมีผู้แทนเป็นกรรมการเจ้าหน้าที่เกินกว่าหนึ่งคนไม่ได้

ส่วนที่ 8

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/56 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานมติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ที่ยอมรับแผนต่อศาลโดยเร็ว เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลกำหนดวันพิจารณาแผนเป็นการด่วน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ผู้ทำแผน ลูกหนี้ และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา 90/57 ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณาคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผน รวมทั้งข้อคัดค้านของลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธิออกเสียงตามมาตรา 90/30 ซึ่งไม่ได้ลงมติยอมรับแผน

มาตรา 90/58 ในกรณีที่แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 และข้อเสนอขอชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ตามแผนไม่ทำให้เจ้าหน้าที่ได้เปรียบเสียเปรียบแก่กันโดยไม่เป็นธรรม หรือทำให้เจ้าหน้าที่ได้เปรียบเสียเปรียบแก่กันโดยไม่เป็นธรรมแต่เจ้าหน้าที่ที่เสียเปรียบได้ยินยอมด้วย ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เว้นแต่เมื่อมีเหตุอันสมควรเป็นพิเศษ ศาลจะมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผนก็ได้

ในกรณีที่แผนไม่มีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 หรือข้อเสนอขอชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ตามแผนทำให้เจ้าหน้าที่ได้เปรียบเสียเปรียบแก่กันโดยไม่เป็นธรรม และเจ้าหน้าที่ที่เสียเปรียบไม่ได้ยินยอมด้วย ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนหรือใกล้เคียง ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้นไม่ใช่ข้อสาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือถ้าผู้ทำแผนและเจ้าหน้าที่ที่มาศาลตกลงกันได้ ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนหรือแผนที่ได้ตกลงกันแกะนั้น ถ้าผู้ทำแผนและเจ้าหน้าที่ที่มาศาลตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่เสียเปรียบอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยก็ได้

ถ้าศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลนัดพิจารณาว่าสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 90/48 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/59 ภายใต้บังคับมาตรา 90/42 และมาตรา 90/64 เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่ผู้บริหารแผนและผู้ทำแผนโดยไม่ชักช้า ให้บรรดาสีทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/20 วรรคสี่ และมาตรา 90/21 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นลูกหนี้ตามมาตรา 90/4 (3) (4) (5) หรือ (6) ให้ศาลแจ้งคำสั่งแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณีด้วย และห้ามมิให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นมีคำสั่งใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับแผนที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

ส่วนที่ 9

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/60 แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผู้กมดเจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้และเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ ตามมาตรา 90/27

คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือด้วย

มาตรา 90/61 เจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา 90/26 หรือมาตรา 90/27 วรรคสาม แล้วแต่กรณี เจ้าหนี้ผู้นั้นย่อมหมดสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ ไม่ว่าการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเป็นผลสำเร็จตามแผนหรือไม่ เว้นแต่

- (1) แผนจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือ
- (2) ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/62 เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการในหนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผนดังต่อไปนี้

(1) หนังสือผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวก่อนขึ้น

(2) หนังสืออากร และ

(3) หนังสืออื่นที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้ต้องชำระ เช่น เงินสมทบกองทุน เงินทดแทน เป็นต้น

มาตรา 90/63 เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ถ้ามีความจำเป็นต้องแก้ไขแผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/20 วรรคสี่ มาตรา 90/44 มาตรา 90/45 วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา 90/46 มาตรา 90/47 มาตรา 90/56 มาตรา 90/57 มาตรา 90/58 วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา 90/59 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/60 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ห้ามมิให้เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ขอแก้ไขข้อเสนอขอแก้ไขแผนนั้น เว้นแต่ผู้บริหารแผนจะยินยอมด้วย

การแก้ไขแผนโดยขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนให้ทำได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ผู้บริหารแผนจะขอขยายเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติพิเศษยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผนบริหารจัดการกิจการของลูกหนี้ต่อไปตามแผนเดิม

มาตรา 90/64 ผู้บริหารแผนอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดในแผนหรือแผนที่แก้ไข

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/20 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/65 ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ตาย

(2) นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารแผนเลิกกัน

(3) ศาลอนุญาตให้ลาออก

(4) ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดหุโทษ

(6) พ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผน

(7) เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงหรือเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน

(8) ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 90/67

มาตรา 90/66 ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

มาตรา 90/67 ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือขาดคุณสมบัติของผู้บริหารแผนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือคณะกรรมการเจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้องศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 90/68 เมื่อผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้องดำเนินต่อไป ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติพิเศษเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่โดยเร็วที่สุด

เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้สองครั้งแล้ว แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติพิเศษเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลนัดพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นการด่วน และต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

เมื่อศาลได้พิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และลูกหนี้แล้ว ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหารแผน หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/21 วรรคสาม มาตรา 90/44 วรรคหนึ่ง มาตรา 90/51 วรรคสองและวรรคสาม มาตรา 90/52 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90/53 วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/69 ในกรณีที่มีเหตุทำให้ผู้บริหารแผนทำหน้าที่ไม่ได้เป็นการชั่วคราว หรือในระหว่างที่ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและศาลยังมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวจนกว่าเหตุเช่นว่านั้นสิ้นสุดลง ในระหว่างที่ไม่สามารถมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราวได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหารแผนชั่วคราว

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราวให้นำบัญชีผู้ติดตามมาตรา 90/20 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90/70 ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วนและแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ก็ให้มีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามวรรคสอง ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี คงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น

มาตรา 90/71 เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี มีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ส่วนที่ 10

การยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา 90/72 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้ศาลแจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (6) แล้วแต่กรณี เพื่อทราบด้วย

มาตรา 90/73 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณีและผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แล้วแต่กรณี ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายไม่น้อยกว่าสองฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90/4 (4) แล้วแต่กรณีเพื่อทราบด้วย

มาตรา 90/74 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

มาตรา 90/75 คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการมีผลให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากหนี้ที่ค้างซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ เว้นแต่หนี้ซึ่งเจ้าหนี้อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการจะได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้ว และให้มีผลดังนี้

- (1) ผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป
- (2) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป
- (3) ค่าตอบแทนของผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราวและหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อนขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ 1 ตามมาตรา 253 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 90/76 คำสั่งศาลที่ให้ยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ไม่กระทบถึงการใดที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวได้กระทำไปแล้ว ก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น

ส่วนที่ 11

การขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด

มาตรา 90/77 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ตามมาตรา 90/48 มาตรา 90/50 มาตรา 90/52 มาตรา 90/54 มาตรา 90/58 มาตรา 90/68 และมาตรา 90/70 ให้ถือว่าวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาเป็นวันที่มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย และให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งเจ้าหนี้ในหนี้อื่นที่อาจขอรับชำระหนี้ได้จากมูลหนี้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 91 แล้วให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 104 ถึงมาตรา 108

หนี้ค่าตอบแทนของผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน และผู้บริหารแผนชั่วคราว และหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อนขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงหนี้ซึ่งลูกหนี้ก่อนขึ้นโดยชอบตามมาตรา 90/12 (9) มิให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 94 (2)

หนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อนขึ้นตามแผนเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้จัดอยู่ในลำดับเดียวกับค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ตามมาตรา 130 (2)

หนี้จำนวนใดที่เจ้าหนี้ตามวรรคหนึ่งได้ชำระค่าธรรมเนียมค่าขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการแล้ว เจ้าหนี้ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมค่าขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายสำหรับหนี้จำนวนนั้นอีก

ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกแต่งตั้งเจ้าหนี้คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์

มาตรา 90/78 คำสั่งของศาลที่ให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความในมาตรา 90/48 มาตรา 90/50 มาตรา 90/52 มาตรา 90/54 มาตรา 90/58 มาตรา 90/68 และมาตรา 90/70 ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำโดยสุจริตและเป็นไปตามแผนแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น และมีผลให้หนี้ที่เจ้าหนีหมีสิทธิได้รับชำระในการฟื้นฟูกิจการกลับคืนสู่สถานะดังที่เป็นอยู่เดิมเว้นแต่สภาพหนี้ในขณะนั้นจะไม่เปิดช่องให้กระทำได้

ส่วนที่ 12

การอุทธรณ์

มาตรา 90/79 ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาหรือคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดีของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ เว้นแต่

(1) คำสั่งยกคำร้องขอ
(2) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(3) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด
(4) คำสั่งอื่นใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลผู้มีอำนาจแล้วแต่กรณี เห็นว่ามีเหตุสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือ แต่สำหรับการอนุญาตให้อุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาให้กระทำได้ต่อเมื่อได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดีและมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดคดีนั้นด้วย

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง (1) (2) และ (4) คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่ที่สุด

ส่วนที่ 13

บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

มาตรา 90/80 ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา 90/3 หรือแบบแสดงความประสงค์จะเข้าประชุมเพื่อเลือกผู้ทำแผนตามมาตรา 90/22 หรือคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/26 หรือหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนตามมาตรา 90/27 วรรคสาม อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/81 ผู้ใดให้ถ้อยคำหรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือวัตถุพยานอันเป็นเท็จในสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้หรือการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/82 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 90/12 (9) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/83 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ออกตามความในมาตรา 90/20 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 90/19 มาตรา 90/21 วรรคสาม มาตรา 90/24 วรรคสอง มาตรา 90/34 มาตรา 90/36 มาตรา 90/53 วรรคสอง มาตรา 90/59 วรรคสอง มาตรา 90/68 วรรคสี่ มาตรา 90/70 วรรคสอง หรือมาตรา 90/73 วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/84 ผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ไม่ชี้แจงข้อความอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีเจตนาฉ้อฉล

(2) มิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้าวัน เมื่อได้ทราบว่ามีผู้นำหนี้สินอันเป็นเท็จมากว่าอ่างเพื่อเลือกผู้ทำแผนหรือขอรับชำระหนี้ตามแผน

(3) มิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้าวัน เมื่อได้ทราบว่ามีผู้นำหนี้สินอันเป็นเท็จมาขอให้ชำระหนี้ตามมาตรา 90/27 วรรคสาม หรือมาตรา 90/62

(4) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อ และที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้ตามมาตรา 90/6 วรรคสี่ หรือมาตรา 90/9 วรรคสอง หรือยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามมาตรา 90/35 อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้ง

จำ

มาตรา 90/85 ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหนี้หรือผู้อื่น โดยมุ่งหมายที่จะได้รับการสนับสนุนหรือการยอมรับของเจ้าหนี้ในการเลือกผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน หรือการยอมรับแผนหรือการแก้ไขแผน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/86 ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อที่จะให้ตนเองหรือเจ้าหนี้อื่นสนับสนุนหรือไม่คัดค้านในการเลือกผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน หรือการยอมรับแผนหรือการแก้ไขแผน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/87 ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวด 3/1 นี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวด 3/1 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/88 ผู้ใดเป็นผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวด 3/1 โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 90/89 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวด 3/1 เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา 90/90 ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวด 3/1 ด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชาน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว อันควรได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ประสงค์จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการ แต่เนื่องจากมาตรา 94 (2) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 บัญญัติให้เจ้าหนี้ที่ยอมให้ลูกหนี้ก่อนนี้ขึ้น โดยรู้อยู่แล้วว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวไม่มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย อันเป็นเหตุให้ไม่มีสถาบันการเงิน หรือเอกชนรายใดยินยอมให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ลูกหนี้จึงต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายทั้ง ๆ ที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูกิจการได้ หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน สมควรที่จะมีบทบัญญัติคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการได้ซึ่งจะช่วยเจ้าหนี้ให้มีโอกาสรับชำระหนี้อย่างเป็นธรรมด้วย อันจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการค้าของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5)

พ.ศ. 2542

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2542

เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 36 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้อย่างมีผลย้อนหลังนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"บุคคลภายในของลูกหนี้" หมายความว่า

(1) กรรมการ ผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หุ่นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการ หรือผู้สอบบัญชีของลูกหนี้

(2) ผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินจำนวนร้อยละห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการของลูกหนี้

(3) คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลตาม (1) หรือ (2)

(4) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือ (3) เป็นหุ้นส่วน
 (5) ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือ (3) เป็นหุ้นส่วน
 จำพวกไม่จำกัดความรับผิด หรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดที่มีหุ้นรวมกันเกินร้อยละ
 สามสิบของหุ้นทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด

(6) บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (1) หรือ (2)
 หรือ (3) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (4) หรือ (5) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่
 จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(7) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ลูกหนี้หรือบุคคลตาม (1) ถึง (6) ถือหุ้น
 รวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(8) กรรมการ ผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด
 บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการ หรือผู้สอบบัญชีของห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตาม (4) หรือ (5) หรือ (6) หรือ (7) แล้วแต่กรณี หรือคู่สมรส
 และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธ
 ศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 และให้ใช้ความ
 ต่อไปนี้แทน

"(2) ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคน
 เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียว
 หรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท และ"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
 พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 และให้ใช้
 ความต่อไปนี้แทน

"(2) กล่าวในฟ้องว่า ถ้าลูกหนี้ล้มละลายแล้ว จะยอมสละหลักประกันเพื่อ
 ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย หรือตีราคาหลักประกันมาในฟ้องซึ่งเมื่อหักกับจำนวนหนี้ของตนแล้ว
 เงินยังขาดอยู่สำหรับลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้
 ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไป
 นี้แทน

"มาตรา 11 เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายต่อศาลเป็นจำนวนห้า
 พันบาทในขณะที่ยื่นคำฟ้องคดีล้มละลาย และจะถอนคำฟ้องนั้นไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

ศาลมีอำนาจเรียกให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์วางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 68 เมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้ว บุคคลล้มละลายอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้มีการสั่งปลดจากล้มละลายได้ แต่ต้องนำเงินมาวางไว้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามจำนวนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเห็นสมควรไม่เกินห้าพันบาทเพื่อเป็นประกันค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 90/26 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"บุคคลใดได้รับความเสียหายเพราะการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ถูกเพิกถอนตามมาตรา 90/41 หรือเพราะผู้บริหารแผนไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาตามมาตรา 90/41 ทวิ มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับหนี้เดิม หรือค่าเสียหายได้ แล้วแต่กรณีภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ให้นับจากวันที่อาจใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามีข้อโต้แย้งเป็นคดีให้นับจากวันคดีถึงที่สุด"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/31 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/31 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณหนี้ที่ใช้ในการออกเสียงลงคะแนน ถ้าหนี้ได้กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศให้คิดเป็นเงินตราไทยในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราประจำวันของธนาคารแห่งประเทศไทย"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/41 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/41 เมื่อปรากฏว่ามีการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำ ในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบเจ้าหนี้อื่น ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอต่อศาลโดยทำเป็นคำร้อง ในการนี้ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้"

ถ้าเจ้าหน้าที่ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอน หรือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการยื่นคำร้องขอ และภายหลังนั้น

การเพิกถอนการ โอนหรือการกระทำตามมาตรา นี้ ไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคล ภายนอกอันได้มาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนก่อนมีการยื่นคำร้องขอ"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 90/41 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

"มาตรา 90/41 ทวิ ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันที่ผู้บริหารแผนทราบคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนของศาล ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญาที่มีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผน

เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดได้รับความเสียหายโดยการกระทำของผู้บริหารแผนตามมาตรา นี้ บุคคลนั้นอาจยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำนั้น ศาลมีอำนาจสั่งยื่นตาม กลับ หรือแก้ไข หรือสั่งประการใดตามที่เห็นสมควร

บุคคลใดได้รับความเสียหายตามมาตรา นี้ มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ สำหรับค่าเสียหายได้"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/42 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 90/42 ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(1) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ
 (2) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สินและภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

(3) หลักทรัพย์และวิธีการฟื้นฟูกิจการ
 (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ
 (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัดกลุ่มเจ้าหน้าที่

(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน
 (ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนและเงื่อนไขแห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว

(จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้

(ค) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด

(4) การไถ่ถอนหลักประกันในกรณีที่มีเจ้าหนี้มีประกันและความรับผิดชอบของผู้ค้าประกัน

(5) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน

(6) วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้

(7) ชื่อ คุณสมบัติ หนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน และคำตอบแทน โดยนำความในมาตรา 90/6 วรรคสอง มาใช้บังคับเกี่ยวกับผู้บริหารแผนโดยอนุโลม

(8) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน

(9) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี

(10) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้

มิให้นำมาตรา 1117 มาตรา 1119 มาตรา 1145 มาตรา 1220 ถึงมาตรา 1228 มาตรา 1238 ถึงมาตรา 1243 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 54 มาตรา 84 มาตรา 102 มาตรา 107 มาตรา 116 มาตรา 119 มาตรา 136 มาตรา 137 มาตรา 139 มาตรา 140 มาตรา 141 มาตรา 146 ถึงมาตรา 148 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้"

มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 90/42 ทวิ และมาตรา 90/42 ตรี แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

"มาตรา 90/42 ทวิ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา 90/42 (3) (ข) ให้จัดดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหนี้มีประกันแต่ละรายที่มีจำนวนหนี้มีประกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวนหนี้ทั้งหมดที่อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ให้จัดเป็นรายละกลุ่ม

(2) เจ้าหนี้มีประกันที่ไม่ได้จัดกลุ่มไว้ใน (1) ให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

(3) เจ้าหนี้ไม่มีประกัน อาจจัดได้เป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

(4) เจ้าหนี้ตามมาตรา 130 ทวิ ให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

เจ้าหนี้รายใดเห็นว่าการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ไม่ได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง อาจยื่นคำร้องต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รู้ถึงการจัดกลุ่ม และศาลอาจมีคำสั่งให้จัดกลุ่มเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว คำสั่งศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา 90/42 ตริ สิทธิของเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/46 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/46 มติยอมรับแผนต้องเป็นมติพิเศษของ

(1) ที่ประชุมเจ้าหน้าที่แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม หรือ

(2) ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 90/46 ทวิ และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหน้าที่ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหน้าที่ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหน้าที่และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

ในการนับจำนวนหนี้ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 90/46 ทวิ ได้มาประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนในมติยอมรับแผนนั้นด้วย

มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนีมาตรา 90/46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

"มาตรา 90/46 ทวิ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ที่ยอมรับแผนตามมาตรา 90/46 แล้ว

(1) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่คิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่คิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหน้าที่นั้นยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญา หรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้คิดนัดเลย

(2) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิม

(3) เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 130 ทวิ"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/48 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/48 ในการประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาแผน ถ้ามีการขอแก้ไขแผนให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้นและข้อที่เกี่ยวเนื่องกันหรือไม่ก่อน ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติให้แก้ไขและผู้ทำแผนมาประชุม ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามผู้ทำแผนว่ายอม

ให้แก้ไขแผนตามมติหรือไม่ เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติตาม มาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไปเพื่อสอบถามผู้ทำแผนว่ายอมให้แก้ไขแผนตามมตินั้นหรือไม่ แล้วดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา 90/44 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีกรขอแก้ไขแผนหรือผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแล้ว ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผนดังกล่าวก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล โดยไม่ชักช้า

เมื่อศาลได้รับรายงาน ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน และแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟัง คำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านข องลูกหนี้ ถ้าศาลฟัง ได้ความตาม วรรคสาม ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าเป็นกรณีลูกหนี้ได้ถูกฟ้องให้เป็นบุคคล ล้มละลายไว้ก่อนแล้ว และศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้ยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ แล้ว ให้ดำเนินคดีล้มละลายที่ได้แจ้งการพิจารณาไว้ในวันต่อไป"

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในวรรคสองมาตรา 90/50 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติไม่ให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ไม่ว่าจะมีการขอแก้ไขแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุมอีกให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วลงมติตามมาตรา 90/46 ว่า จะยอมรับแผนหรือแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ ทรัพย์ดำเนินการประชุมเจ้าหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 90/48 มาใช้บังคับโดย อนุโลม"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งมาตรา 90/51 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/51 ในกรณีที่ผู้ทำแผนไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามที่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลง มติให้แก้ไขไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผน ของผู้ทำแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามที่ประชุมเจ้าหน้าที่ว่าจะให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่หรือไม่

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งมติให้มีการตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งพิจารณาเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ในวันนั้น"

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/54 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/54 ภายในกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งศาลให้ผู้ทำแผนคนใหม่ส่งแผนแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนัดประชุมเจ้าหนี้ยี่งตามมาตรา 90/44 วรรคหนึ่งต่อไป

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ในการประชุมเจ้าหนี้ยี่งเพื่อพิจารณาแผนดังกล่าว ถ้าไม่มีการขอแก้ไขแผน ให้เสนอแผนนั้นต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งเพื่อลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับหรือไม่

ถ้ามีการขอแก้ไขแผน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้น และข้อที่เกี่ยวข้องกันก่อน หากไม่มีมติให้แก้ไข ก็ให้ลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ก็ให้ลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผนดังกล่าว ก็ให้ลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนและผู้ทำแผนมาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามความยินยอมของผู้ทำแผนก่อน เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนตามมติแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งหรือไม่ ในกรณีที่ผู้ทำแผนไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งหรือไม่ ถ้าไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผนดังกล่าว ก็ให้ลงมติตามมาตรา 90/46 ว่าจะยอมรับแผนที่ผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขเพียงบางส่วน หรือแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้า ที่ประชุมเจ้าหนี้ยี่งไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผนของผู้ทำแผนคนใหม่หรือแผนที่มีการแก้ไขก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ยี่งไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลโดยไม่ชักช้า และให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/48 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 90/45 วรรคสาม มาตรา 90/47 และมาตรา 90/49 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาแผนที่เสนอใหม่โดยอนุโลม"

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 90/55 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/55 ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแผน ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้แทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามแผนได้"

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90/58 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/58 ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้ว เห็นว่า

(1) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42
 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และในกรณีที่มีมติยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้นั้นจะให้ความยินยอมและ

(3) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42

ถ้าศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลนัดพิจารณาว่าสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 90/48 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 90/63 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้า ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผนบริหารกิจการของลูกหนี้ต่อไปตามแผนเดิม"

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา 90/68 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90/68 เมื่อผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้องดำเนินต่อไป ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติตามมาตรา 90/46 เลือกผู้บริหารแผนคนใหม่โดยเร็วที่สุด

เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้สองครั้งแล้ว แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติตามมาตรา 90/46 เลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้รายงานต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัดพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นการด่วน และต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 90/79 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541

มาตรา 25 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) หนี้ที่เจ้านี้ยอมให้ลูกหนี้กระทำขึ้นเมื่อเจ้าหนี้ได้รู้ถึงการที่ลูกหนี้นี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว แต่ไม่รวมถึงหนี้ที่เจ้านี้ยอมให้กระทำขึ้นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) ทรัพย์สินทั้งหลายอันลูกหนี้นี้มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลาย รวมทั้งสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินของบุคคลอื่น เว้นแต่

ก. เครื่องใช้สอยส่วนตัวอันจำเป็นแก่การดำรงชีพ ซึ่งลูกหนี้นี้รวมทั้งคู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ของลูกหนี้นี้ จำเป็นต้องใช้ตามสมควรแก่ฐานะรูป และ

ข. สัตว์ พืชพันธุ์ เครื่องมือและสิ่งของสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพของลูกหนี้นี้ ราคารวมกันไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มาตรา 27 ให้ยกเลิกความในมาตรา 114 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 114 ถ้านิติกรรมที่ขอเพิกถอนการถือผลตามมาตรา 113 นั้น เกิดขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น หรือเป็นการทำให้โดยเสน่หาหรือเป็นการที่ลูกหนี้นี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการกระทำที่ลูกหนี้นี้ และผู้ที่ได้ลาถกออกแต่การนั้นรู้อยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบ"

มาตรา 28 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

"ถ้าเจ้าหนี้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น"

มาตรา 29 ให้ยกเลิกความในมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 116 บทบัญญัติในมาตรา 115 ไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนก่อนมีการขอให้ล้มละลาย"

มาตรา 30 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 117 เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจออกหมายเรียกลูกหนี้ คู่สมรสของลูกหนี้ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้ความหรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ หรือเห็นว่าสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาไต่สวน หรือสอบนสนวน และมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือ หรืออำนาจของผู้นั้นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้"

มาตรา 31 ให้ยกเลิกความในมาตรา 130 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 130 ในการแบ่งทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้นั้น ให้ชำระค่าใช้จ่ายและหนี้สินตามลำดับดังต่อไปนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดกของลูกหนี้
- (2) ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้
- (3) ค่าปลงศพลูกหนี้ตามสมควรแก่ฐานะานุรูป
- (4) ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินตามมาตรา 179 (3)
- (5) ค่าธรรมเนียมของเจ้าหนี้ผู้เป็น โจทก์และค่าทนายความตามที่ศาล หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

(6) ค่าภาษีอากรที่ถึงกำหนดชำระภายในหกเดือนก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เพื่อการทำงานที่ได้ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างตามมาตรา 257 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

(7) หนี้อื่น ๆ

ถ้ามีเงินไม่พอชำระเต็มจำนวนหนี้ในลำดับใดให้เจ้าหนี้ในลำดับนั้นได้รับเฉลี่ยตามส่วน"

มาตรา 32 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 130 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

"มาตรา 130 ทวิ ในกรณีที่หนี้นี้ตามมาตรา 130 (7) รายใดมีการกำหนดโดยกฎหมายหรือสัญญาให้เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้อื่นได้รับชำระหนี้จนเต็มจำนวนแล้ว เจ้าหนี้นี้ยังคงมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งทรัพย์สินตามสิทธิที่ตนมีอยู่ตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายหรือสัญญานั้น"

มาตรา 33 ให้ยกเลิกความในมาตรา 149 และมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

มาตรา 34 บรรดาคดีล้มละลายที่ได้ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรืออยู่ในระหว่างปฏิบัติการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายซึ่งใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 35 บรรดาคดีล้มละลายที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา เป็นบุคคลล้มละลายและหนี้อันเป็นมูลเหตุที่ฟ้องล้มละลายไม่มีลักษณะเป็นการทุจริต ให้ลูกหนี้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อครบสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย และให้นำบทบัญญัติมาตรา 76 และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 36 ให้บทบัญญัติมาตรา 90/79 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และบทบัญญัติมาตรา 149 และมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ก่อนการยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะเปิดทำการศาลล้มละลายกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

มาตรา 37 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวาน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากทบ
 ัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันซึ่งกำหนดจำนวนเงินที่เจ้าหนี้มีสิทธิ
 จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ รวมทั้งจำนวนเงินที่ต้องวางประกันค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมในชั้น
 ตอนต่าง ๆ และราคาของทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ได้ใช้บังคับมาเป็น
 เวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันสมควรแก้ไขให้เหมาะสม รวมทั้ง
 ทบบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาแบ่งให้แก่
 เจ้าหนี้ และมาตรการในการรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมถึงสามีของ
 ลูกหนี้ นอกจากนี้ ทบบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของ
 ลูกหนี้และกระบวนการล้มละลายบางประการยังไม่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจ
 จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมทบบัญญัติว่าด้วยกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการ
 ลงมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ การใช้ดุลพินิจของศาลในการเห็นชอบด้วยแผน อำนาจของผู้บริหาร
 แผนเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ การปรับปรุงทบบัญญัติเกี่ยวกับการเพิกถอนนิติกรรม
 ที่ได้กระทำไปแล้วในกระบวนการล้มละลาย และกระบวนการฟื้นฟูกิจการ นอกจากนี้ได้แก้ไขใน
 เรื่องลำดับบุริมสิทธิในคดีล้มละลาย โดยกำหนดให้เงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้
 ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างมีลำดับบุริมสิทธิเดียวกันกับเงินค่าภาษีอากร และเนื่องจากการจัดตั้งศาลล้ม
 ละลายเพื่อพิจารณาคดีล้มละลายโดยเฉพาะ สมควรยกเลิกทบบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
 ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย รวมทั้งเพิ่ม
 ทบบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐ
 ธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท*
1	0	0	-0.835
2	0	0	-0.620
3	0	0	-0.979
4	0	0	-0.872
5	0	0	0.344
6	0	0	-0.695
7	0	0	-0.629
8	0	0	-0.837
9	0	0	-0.328
10	0	0	-0.813
11	0	0	-1.104
12	0	0	-0.116
13	0	0	-1.320
14	0	0	-1.004
15	0	0	0.385
16	0	0	-0.617
17	0	0	-0.709
18	0	0	0.221
19	0	0	-0.323
20	0	0	-0.736
21	0	0	-0.484
22	0	0	-1.156
23	0	0	-2.265

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
24	0	0	-0.149
25	0	0	-0.486
26	0	0	-0.316
27	0	0	-0.740
28	0	0	-0.663
29	0	0	-0.492
30	0	0	-0.399
31	0	0	-0.703
32	0	0	-0.116
33	0	0	-0.546
34	0	0	-1.142
35	0	0	-0.011
36	0	0	0.894
37	0	0	-0.491
38	0	0	-0.027
39	0	0	-0.592
40	0	0	0.066
41	0	0	-0.671
42	0	0	-0.971
43	0	0	-0.176
44	0	0	-0.789
45	0	0	-0.985
46	0	0	-1.092
47	0	0	-0.640
48	0	0	-0.522

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
49	0	0	0.176
50	0	0	-0.556
51	0	0	-0.655
52	0	0	-0.832
53	0	0	-0.477
54	0	0	-0.045
55	0	0	-0.210
56	0	0	-0.594
57	0	0	-0.495
58	0	0	-0.745
59	0	0	-2.097
60	0	0	-1.126
61	0	0	-0.364
62	0	0	-0.818
63	0	0	-0.878
64	0	0	0.026
65	0	0	-0.533
66	0	0	-0.728
67	0	0	-0.280
68	0	0	-0.693
69	0	0	-1.107
70	0	0	-0.384
71	0	1**	3.442
72	0	0	-0.028
73	0	0	-0.070
74	0	0	-0.558

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
75	0	0	0.129
76	0	0	-0.717
77	0	0	-0.848
78	0	0	-0.420
79	0	0	-0.872
80	0	0	-1.045
81	0	0	-1.244
82	0	0	-0.698
83	0	0	-0.508
84	0	0	-0.578
85	0	0	-0.511
86	0	0	-0.808
87	0	0	-0.818
88	0	0	-0.435
89	0	0	-0.421
90	0	0	-0.390
91	0	0	-0.762
92	0	0	-0.512
93	0	0	-0.894
94	0	0	-2.128
95	0	0	0.198
96	0	0	-1.282
97	0	0	-0.414
98	0	0	-0.782
99	0	0	-0.949
100	0	0	-0.154

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
101	0	0	-0.581
102	0	0	-0.726
103	0	0	0.279
104	0	0	-0.767
105	0	0	-1.132
106	0	0	-0.129
107	1	1	3.700
108	1	1	8.234
109	0	0	0.002
110	0	0	-0.371
111	0	0	1.220
112	0	0	0.685
113	0	0	-0.272
114	0	0	0.364
115	0	0	-0.014
116	0	0	0.205
117	0	0	-0.484
118	0	0	-0.518
119	0	0	-0.383
120	0	0	-0.412
121	0	0	0.015
122	0	0	-0.543
123	0	0	-0.438
124	0	0	0.733
125	0	0	0.172
126	0	0	1.491

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
127	0	0	-0.803
128	0	0	0.318
129	0	0	0.705
130	0	0	-1.581
131	0	0	0.414
132	0	0	-1.211
133	0	0	-0.369
134	0	0	-0.249
135	0	0	-0.572
136	1	0**	-0.155
137	0	0	0.387
138	0	0	-0.596
139	0	0	0.321
140	0	0	-0.348
141	0	0	0.418
142	0	0	-0.193
143	1	1	4.983
144	1	1	7.295
145	0	0	-0.527
146	0	1**	1.921
147	1	1	3.161
148	0	0	0.845
149	0	0	-0.738
150	0	0	0.511
151	1	1	3.153
152	0	1**	2.295

ตารางที่ 22 ผลการจำแนกประเภทข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	คะแนนจำแนกประเภท
153	0	0	-0.024
154	0	0	0.231
155	0	0	0.459
156	1	0**	0.869
157	1	1	3.292
158	0	0	-0.490
159	0	0	0.489
160	1	1	3.114
161	0	0	0.899
162	1	1	5.568
163	0	0	0.016
164	0	0	0.917
165	0	0	-2.009
166	0	1**	2.900
167	0	0	-1.457
168	0	0	1.625
169	0	0	0.236
170	0	1**	1.856
171	1	1	2.771
172	0	0	-0.265
173	0	0	1.614

* จุดแบ่งแยก (Cutoff Point) จากคะแนนจำแนกประเภท คือ 1.770 หากคะแนนจำแนกประเภทน้อยกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ และหากคะแนนจำแนกประเภทมากกว่า 1.770 จำแนกให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ

** หมายถึง การจำแนกผิดประเภท

ภาคผนวก จ

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย

โลจิสติก

(เกณฑ์ในการจัดประเภท กำหนดให้ 1 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และ 0 หมายถึง บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	การจัดประเภทตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ*
1	0	0	0.002
2	0	0	0.003
3	0	0	0.001
4	0	0	0.002
5	0	0	0.010
6	0	0	0.003
7	0	0	0.003
8	0	0	0.003
9	0	0	0.003
10	0	0	0.002
11	0	0	0.001
12	0	0	0.005
13	0	0	0.001
14	0	0	0.001
15	0	0	0.006
16	0	0	0.003
17	0	0	0.003
18	0	0	0.009
19	0	0	0.005
20	0	0	0.002
21	0	0	0.005

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
22	0	0	0.001
23	0	0	0.000
24	0	0	0.009
25	0	0	0.002
26	0	0	0.006
27	0	0	0.003
28	0	0	0.003
29	0	0	0.003
30	0	0	0.005
31	0	0	0.003
32	0	0	0.007
33	0	0	0.004
34	0	0	0.001
35	0	0	0.006
36	0	0	0.032
37	0	0	0.005
38	0	0	0.005
39	0	0	0.004
40	0	0	0.007
41	0	0	0.003
42	0	0	0.001
43	0	0	0.005
44	0	0	0.003
45	0	0	0.002
46	0	0	0.001

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
47	0	0	0.003
48	0	0	0.004
49	0	0	0.016
50	0	0	0.004
51	0	0	0.003
52	0	0	0.002
53	0	0	0.005
54	0	0	0.006
55	0	0	0.005
56	0	0	0.003
57	0	0	0.004
58	0	0	0.003
59	0	0	0.000
60	0	0	0.001
61	0	0	0.006
62	0	0	0.002
63	0	0	0.002
64	0	0	0.0091
65	0	0	0.004
66	0	0	0.003
67	0	0	0.006
68	0	0	0.002
69	0	0	0.002
70	0	0	0.004

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
71	0	1**	0.679
72	0	0	0.011
73	0	0	0.004
74	0	0	0.004
75	0	0	0.009
76	0	0	0.003
77	0	0	0.001
78	0	0	0.004
79	0	0	0.002
80	0	0	0.001
81	0	0	0.001
82	0	0	0.003
83	0	0	0.004
84	0	0	0.004
85	0	0	0.004
86	0	0	0.002
87	0	0	0.002
88	0	0	0.006
89	0	0	0.004
90	0	0	0.004
91	0	0	0.002
92	0	0	0.004
93	0	0	0.002
94	0	0	0.001

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
95	0	0	0.017
96	0	0	0.001
97	0	0	0.005
98	0	0	0.003
99	0	0	0.002
100	0	0	0.006
101	0	0	0.004
102	0	0	0.003
103	0	0	0.016
104	0	0	0.002
105	0	0	0.001
106	0	0	0.007
107	1	1	0.792
108	1	1	0.999
109	0	0	0.006
110	0	0	0.007
111	0	0	0.063
112	0	0	0.037
113	0	0	0.005
114	0	0	0.016
115	0	0	0.013
116	0	0	0.048
117	0	0	0.005
118	0	0	0.004

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
119	0	0	0.005
120	0	0	0.006
121	0	0	0.012
122	0	0	0.004
123	0	0	0.005
124	0	0	0.043
125	0	0	0.011
126	0	0	0.105
127	0	0	0.003
128	0	0	0.018
129	0	0	0.038
130	0	0	0.000
131	0	0	0.023
132	0	0	0.001
133	0	0	0.006
134	0	0	0.007
135	0	0	0.005
136	1	0**	0.007
137	0	0	0.020
138	0	0	0.004
139	0	0	0.017
140	0	0	0.006
141	0	0	0.030
142	0	0	0.006

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
143	1	1	0.952
144	1	1	0.999
145	0	0	0.003
146	0	0	0.274
147	1	1	0.635
148	0	0	0.040
149	0	0	0.002
150	0	0	0.016
151	1	1	0.706
152	0	0	0.344
153	0	0	0.011
154	0	0	0.018
155	0	0	0.009
156	1	0**	0.057
157	1	1	0.774
158	0	0	0.005
159	0	0	0.028
160	1	1	0.696
161	0	0	0.046
162	1	1	0.988
163	0	0	0.013
164	0	0	0.055
165	0	0	0.001
166	0	1**	0.633

ตารางที่ 23 ผลการจัดประเภทข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบจากการวิเคราะห์ความถดถอย
โลจิสติก (ต่อ)

ลำดับที่	การจัดประเภทตาม ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	การจัดประเภท ตามตัวแบบ	ความน่าจะเป็นที่บริษัท จะถูกฟื้นฟูกิจการ
167	0	0	0.001
168	0	0	0.186
169	0	0	0.016
170	0	0	0.230
171	1	1	0.519
172	0	0	0.013
173	0	0	0.167

* จุดแบ่งแยก (Cutting Score) ความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการ คือ 0.5 หากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการน้อยกว่า 0.5 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ และหากความน่าจะเป็นที่บริษัทจะถูกฟื้นฟูกิจการมากกว่า 0.5 จัดให้อยู่ในประเภทบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ

** หมายถึง การจัดประเภทผิดประเภท

ตารางที่ 24 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2537

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
AMARIN	1.64	0.11	-0.21	0.26	1.13	0.03	0.11	-1.35	0.04	0.24	-0.15
AMATA	2.38	0.41	-0.45	0.32	0.29	0.04	0.11	-3.87	0.33	0.70	-0.19
B-LAND	2.73	0.63	-0.21	0.38	0.62	0.09	0.17	-0.87	0.22	0.63	-0.12
CK	0.50	-0.32	0.15	0.32	0.41	0.12	0.18	0.79	0.49	0.64	0.15
CNT	2.28	0.26	-0.43	0.60	0.21	0.04	0.03	-2.15	0.58	0.75	-0.11
CNTRY	3.38	0.58	-0.61	0.11	0.27	0.01	0.07	-13.84	0.10	0.68	-0.22
CPN	0.59	-0.11	0.47	0.30	0.57	0.06	0.08	2.26	0.14	0.47	0.27
EASTAR	1.76	0.34	-0.06	0.04	0.29	0.01	0.09	-2.39	0.06	0.53	-0.05
EMC	0.93	-0.05	0.00	0.30	0.20	0.13	0.19	0.02	1.12	0.73	0.00
GOLD	1.80	0.20	-0.60	0.33	0.71	0.04	0.12	-3.36	0.12	0.46	-0.32
HEMRAJ	1.24	0.05	0.08	0.16	0.42	0.03	0.15	0.65	0.08	0.56	0.03
ITD	1.71	0.27	0.07	0.41	0.19	0.10	0.12	0.29	0.84	0.43	0.07
KTP	0.43	-0.15	0.15	0.22	0.70	0.01	0.18	3.34	0.08	0.28	0.14
LH	2.86	0.49	-0.29	0.47	0.42	0.12	0.20	-0.62	0.29	0.59	-0.13
MBK	0.61	-0.03	1.64	1.43	0.58	0.08	0.11	1.45	0.17	0.36	0.32
M-HOME	2.83	0.39	-0.54	0.37	0.26	0.06	0.11	-2.04	0.31	0.35	-0.32

ช.บ.พิเศษ

ตารางที่ 24 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2537 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
MK	2.21	0.48	-0.20	0.22	0.46	0.04	0.09	-1.88	0.19	0.64	-0.13
NWR	1.17	0.11	-0.17	0.34	0.21	0.10	0.08	-1.14	1.02	0.75	-0.15
PAE	0.91	-0.07	-0.25	0.17	0.16	0.07	0.10	-2.69	0.76	0.76	-0.24
PRECHA	1.14	0.06	-0.46	0.30	2.43	0.12	0.13	-1.71	0.05	0.59	-0.34
QH	1.19	0.07	-0.77	0.11	0.23	0.02	0.03	-13.05	0.19	0.71	-0.40
RAIMON	1.56	0.28	-0.55	0.16	0.36	0.05	0.16	-5.24	0.23	0.54	-0.50
ROJANA	1.65	0.25	1.05	0.40	0.31	0.16	0.45	2.62	0.52	0.39	1.05
RR	1.82	0.40	-0.49	-0.04	-0.41	-0.03	-0.04	8.71	0.05	0.50	-0.48
SAMCO	3.60	0.62	-1.49	0.94	0.48	0.16	0.22	-2.30	0.47	0.25	-1.43
SIRI	0.77	-0.14	-0.55	0.13	1.52	0.04	0.03	-7.73	0.05	0.60	-0.55
SUPALI	2.37	0.55	0.53	0.14	0.31	0.03	0.08	6.99	0.18	0.66	0.33
S-VARA	2.06	0.50	0.47	0.13	0.26	0.04	0.07	5.30	0.23	0.76	0.29
SYNTEC	2.43	0.40	-0.55	0.21	0.10	0.06	0.10	-2.37	0.55	0.61	-0.25
TFD	1.69	0.35	-0.02	0.10	0.26	0.01	0.01	-0.97	0.21	0.58	-0.02
TYONG	3.53	0.30	-0.13	0.36	0.76	0.02	0.11	-0.88	0.06	0.37	-0.04

ตารางที่ 24 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2537 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
AMARIN	-0.80	0.07	0.16	6.56	7.97	2	1	0	1	1	1
AMATA	-1.43	0.40	0.05	2.27	7.56	2	1	0	1	1	1
B-LAND	-1.79	0.26	0.21	2.92	10.96	2	1	0	1	1	1
CK	1.19	-	0.24	1.42	8.02	2	1	0	1	1	1
CNT	-2.06	0.55	0.10	1.45	8.65	2	1	0	1	1	1
CNTRY	-6.56	0.44	0.02	7.14	8.93	2	1	0	1	1	1
CPN	0.42	0.20	0.16	3.47	8.55	2	1	0	1	1	1
EASTAR	-0.74	0.08	0.03	9.49	8.08	2	1	0	1	1	1
EMC	0.20	0.00	0.27	0.72	5.75	2	1	0	1	1	1
GOLD	-12.68	0.21	0.14	4.24	8.12	2	1	0	1	1	1
HEMRAJ	0.17	0.35	0.05	7.05	8.68	2	1	0	1	1	1
ITD	0.16	0.05	0.34	0.58	9.63	2	1	0	1	1	1
KTP	10.03	0.01	0.13	3.66	7.34	2	1	0	1	1	1
LH	-2.05	0.32	0.21	2.15	10.06	2	1	0	1	1	1
MBK	0.98	0.29	0.26	2.29	8.05	2	1	0	1	1	1
M-HOME	-2.05	0.14	0.21	1.32	7.62	2	1	0	1	1	1

ตารางที่ 24 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2537 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
MK	-1.81	0.24	0.10	3.72	8.52	2	1	0	1	1	1
NWR	-0.33	0.11	0.19	0.79	7.76	2	1	0	1	1	1
PAE	-2.33	0.04	0.12	1.08	7.00	2	2	0	1	1	1
PRECHA	-377.20	0.16	0.20	11.26	7.49	2	1	0	1	1	1
QH	-1.72	0.34	0.04	3.99	9.15	2	1	0	1	1	1
RAIMON	-2.32	0.05	0.14	2.57	8.25	2	2	0	1	1	1
ROJANA	5.47	-	0.40	0.94	7.22	2	1	0	1	1	1
RR	-10.13	0.02	-0.05	11.40	7.68	1	2	0	1	1	1
SAMCO	-7.61	0.01	0.89	0.66	7.46	2	1	0	1	1	1
SIRI	-1.08	0.00	0.11	12.63	7.55	2	1	0	1	1	1
SUPALI	5.66	0.25	0.07	3.94	8.50	2	2	0	1	1	1
S-VARA	5.66	0.29	0.08	3.40	8.46	2	2	0	1	1	1
SYNTEC	-1.22	0.33	0.06	1.17	8.04	2	1	0	1	1	1
TFD	-0.13	0.06	0.02	2.93	7.39	2	1	0	1	1	1
TYONG	-0.72	0.25	0.06	6.75	9.90	2	1	0	1	1	1

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
AMARIN	0.18	-0.15	0.21	0.32	0.32	0.01	0.00	5.40	0.18	0.63	0.06
AMATA	0.56	-0.28	1.03	0.11	0.21	0.04	0.06	15.99	0.34	0.76	0.87
B-LAND	2.64	0.61	-0.16	0.06	0.20	0.01	0.14	-5.16	0.11	0.66	-0.09
CK	1.17	0.08	0.05	0.38	0.17	0.08	0.13	0.30	1.03	0.45	0.05
CNT	1.50	0.28	-0.14	-0.08	-0.04	-0.08	-0.09	0.96	1.19	0.90	-0.09
CNTRY	1.02	0.01	-0.04	-0.04	-0.27	-0.04	0.02	0.63	0.08	0.75	-0.03
CPN	1.21	0.02	1.83	0.89	0.51	0.06	0.09	3.48	0.18	0.57	0.34
EASTAR	1.66	0.25	-0.01	-0.01	-0.08	-0.01	0.04	0.30	0.05	0.48	-0.01
EMC	1.30	0.20	0.05	0.27	0.14	0.10	0.14	0.36	1.27	0.70	0.05
GOLD	1.72	0.18	-0.39	0.26	0.52	0.03	0.09	-3.73	0.13	0.64	-0.16
HEMRAJ	1.12	0.03	0.94	0.40	0.38	0.08	0.18	3.30	0.29	0.55	0.46
ITD	2.22	0.33	-0.27	0.47	0.16	0.07	0.13	-0.97	0.77	0.49	-0.15
KMC	1.22	0.10	-0.11	0.03	0.20	0.01	0.09	-8.19	0.07	0.73	-0.07
KTP	1.47	0.15	-0.01	0.15	0.24	0.00	0.12	-0.78	0.20	0.42	-0.00
LH	2.94	0.51	-0.41	0.36	0.37	0.06	0.19	-1.71	0.26	0.54	-0.20
LPN	0.64	-0.17	0.06	0.19	0.26	0.06	0.09	0.48	0.34	0.64	0.04

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
MBK	1.26	0.13	0.05	0.13	0.22	0.03	0.05	0.94	0.29	0.69	0.04
MDX	1.90	0.17	0.47	0.12	2.16	0.00	0.14	315.38	0.01	0.50	0.18
M-HOME	1.86	0.40	-0.19	0.16	0.42	0.02	0.05	-3.52	0.18	0.66	-0.13
MK	3.28	0.60	-0.07	0.31	0.37	0.04	0.10	-0.41	0.22	0.66	-0.03
NOBLE	3.45	0.42	0.78	0.32	0.58	0.03	0.12	4.54	0.09	0.43	0.31
N-PARK	0.66	-0.19	-0.21	0.10	0.44	0.03	0.03	-4.09	0.13	0.81	-0.14
NWR	2.00	0.37	0.48	0.43	0.18	0.09	0.12	2.02	0.89	0.42	0.43
PAE	2.35	0.42	-0.55	0.42	0.18	0.07	0.12	-2.59	0.74	0.34	-0.51
PRECHA	1.89	0.28	-0.28	0.34	0.32	0.06	0.11	-1.44	0.34	0.65	-0.14
QH	1.59	0.18	-1.01	0.16	0.24	0.02	0.04	-4.43	0.19	0.69	-0.45
RAIMON	2.02	0.43	-0.53	0.13	0.96	0.03	0.11	-7.53	0.06	0.71	-0.31
ROJANA	3.73	0.42	0.61	0.79	0.27	0.12	0.48	0.80	0.45	0.28	0.33
SAMCO	2.11	0.40	0.00	0.35	0.50	0.09	0.19	0.02	0.25	0.41	0.00
SIRI	1.57	0.23	-0.82	0.09	0.31	0.02	0.01	-15.72	0.12	0.78	-0.42
SUPALI	2.15	0.50	-0.39	0.12	0.33	0.04	0.09	-4.52	0.16	0.70	-0.24
S-VARA	1.60	0.35	0.02	0.13	0.31	0.05	0.11	0.18	0.24	0.75	0.01

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
SYNTEC	1.48	0.25	-0.17	0.11	0.07	0.01	0.05	-15.47	0.90	0.77	-0.11
TFD	1.76	0.38	0.01	0.11	0.36	0.01	0.03	0.33	0.15	0.52	0.01
TYONG	1.96	0.19	0.03	0.10	0.46	0.01	0.09	0.41	0.05	0.48	0.01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
AMARIN	0.34	0.45	0.63	3.71	8.98	2	1	1	0	1	1
AMATA	2.93	0.11	0.76	2.50	7.93	2	1	1	0	1	1
B-LAND	-0.70	0.29	0.66	6.50	10.96	2	1	1	0	1	1
CK	0.20	-	0.45	0.51	8.97	2	1	1	0	1	1
CNT	-0.45	0.34	0.90	0.85	9.35	2	2	1	0	1	1
CNTRY	-0.16	0.22	0.75	10.17	9.01	2	1	1	0	1	1
CPN	1.04	0.47	0.57	3.32	9.02	2	1	1	0	1	1
EASTAR	-0.02	0.10	0.48	10.43	8.20	2	1	1	0	1	1
EMC	0.41	0.04	0.70	0.63	7.44	2	1	1	0	1	1
GOLD	-0.60	0.38	0.64	5.40	8.66	2	1	1	0	1	1
HEMRAJ	1.71	0.28	0.55	2.03	8.89	2	1	1	0	1	1
ITD	-0.42	0.22	0.49	0.68	9.97	2	1	1	0	1	1
KMC	-1.31	0.28	0.73	10.94	9.92	2	2	1	0	1	1
KTP	-0.03	0.09	0.42	2.32	7.54	2	1	1	0	1	1
LH	-3.12	0.27	0.54	2.24	10.37	2	1	1	0	1	1
LPN	0.98	0.17	0.64	2.13	8.33	2	1	1	0	1	1

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
MBK	0.50	0.18	0.69	2.48	9.01	2	1	1	0	1	1
MDX	2.36	0.31	0.50	46.96	9.60	2	2	1	0	1	1
M-HOME	-0.80	0.20	0.66	3.88	9.01	2	1	1	0	1	1
MK	-0.33	0.40	0.66	3.22	8.62	2	1	1	0	1	1
NOBLE	12.26	0.26	0.43	4.89	7.82	2	1	1	0	1	1
N-PARK	-1.26	0.25	0.81	6.32	9.95	2	1	1	0	1	1
NWR	1.25	0.05	0.42	0.54	8.05	2	1	1	0	1	1
PAE	-0.26	0.03	0.34	0.52	7.70	2	2	1	0	1	1
PRECHA	-5.40	0.33	0.65	2.09	8.57	2	1	1	0	1	1
QH	-0.73	0.38	0.69	3.72	9.62	2	1	1	0	1	1
RAIMON	-16.54	0.30	0.71	12.72	8.79	2	2	1	0	1	1
ROJANA	0.98	0.13	0.28	0.79	7.56	2	1	1	0	1	1
SAMCO	0.02	0.06	0.41	1.86	7.74	2	1	1	0	1	1
SIRI	-14.38	0.38	0.78	7.01	8.50	2	1	1	0	1	1
SUPALI	-3.54	0.26	0.70	4.52	8.76	2	2	1	0	1	1
S-VARA	6.42	0.17	0.75	3.27	8.63	2	1	1	0	1	1

ตารางที่ 25 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2538 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
SYNTEC	-1.46	0.26	0.77	0.91	8.79	2	1	1	0	1	1
TFD	0.04	0.03	0.52	3.73	7.29	2	1	1	0	1	1
TYONG	0.31	0.28	0.48	11.18	10.08	2	1	1	0	1	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
AMARIN	0.19	-0.16	0.15	0.20	0.29	0.01	0.00	5.31	0.14	0.50	0.06
AMATA	1.41	0.17	-0.45	0.26	0.24	0.07	0.13	-2.53	0.45	0.65	-0.29
B-LAND	2.83	0.64	0.12	0.09	0.59	0.01	0.16	3.61	0.05	0.62	0.07
CK	1.44	0.19	0.05	0.23	0.14	0.04	0.11	0.53	0.70	0.54	0.04
CNT	1.23	0.12	-0.39	-0.10	-0.03	-0.35	-0.48	0.59	1.60	0.92	-0.22
CNTRY	1.55	0.25	-0.41	-0.02	-0.17	-0.04	-0.02	5.12	0.05	0.81	-0.23
CPN	0.68	-0.03	1.20	0.89	0.53	0.05	0.10	2.41	0.17	0.63	0.19
EASTAR	1.77	0.29	0.16	0.05	0.06	0.00	0.04	32.47	0.31	0.42	0.14
EMC	1.34	0.22	-0.25	0.15	0.08	0.05	0.10	-3.02	1.24	0.67	-0.24
GOLD	1.12	0.05	-0.22	0.06	0.27	-0.00	0.07	17.91	0.08	0.68	-0.13
HEMRAJ	0.66	-0.08	0.26	0.53	0.38	0.08	0.19	0.85	0.34	0.55	0.12
ITD	1.78	0.23	0.10	0.33	0.17	0.05	0.12	0.62	0.61	0.61	0.05
KMC	1.20	0.09	-0.09	0.05	0.16	0.00	0.09	-206.09	0.13	0.78	-0.06
KTP	1.86	0.20	0.40	0.22	0.29	0.01	0.14	14.35	0.18	0.35	0.27
LH	1.69	0.30	-0.09	0.16	0.28	0.04	0.18	-0.85	0.25	0.61	-0.06
LPN	1.07	0.02	0.13	0.21	0.24	0.04	0.09	0.97	0.23	0.68	0.05

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
MBK	1.17	0.08	0.01	0.14	0.46	0.02	0.03	0.22	0.14	0.53	0.01
MDX	1.30	0.06	-0.12	0.08	0.77	-0.02	0.11	1.42	0.02	0.44	-0.06
M-HOME	2.22	0.46	-0.39	0.14	0.30	0.01	0.04	-13.92	0.18	0.71	-0.21
MK	2.89	0.53	-0.15	0.23	0.33	0.04	0.11	-1.05	0.20	0.66	-0.07
NOBLE	2.48	0.38	0.03	0.16	0.18	0.02	0.10	0.37	0.23	0.62	0.01
N-PARK	1.32	0.16	-0.46	0.04	0.26	0.00	0.02	-1,305.26	0.08	0.73	-0.30
NWR	2.15	0.41	-0.06	0.18	0.12	0.03	0.08	-0.73	0.54	0.63	-0.03
PAE	1.66	0.30	-0.31	0.19	0.13	0.04	0.10	-3.32	0.68	0.55	-0.26
PRECHA	1.13	0.06	0.04	0.17	0.28	0.04	0.10	0.48	0.28	0.67	0.03
QH	1.76	0.23	-0.51	0.14	0.23	0.02	0.04	-8.58	0.19	0.69	-0.22
RAIMON	1.99	0.43	-0.15	0.03	0.13	-0.00	0.09	20.85	0.11	0.72	-0.09
ROJANA	1.55	0.18	0.18	0.25	0.36	0.07	0.35	0.77	0.23	0.42	0.14
RR	1.31	0.21	-0.07	-0.00	-0.03	-0.04	-0.08	1.07	0.05	0.71	-0.07
SAMCO	1.94	0.37	-0.04	0.22	0.39	0.06	0.19	-0.28	0.22	0.44	-0.04
SIRI	1.80	0.22	0.24	0.11	0.29	0.02	0.02	4.10	0.11	0.73	0.09
SUPALI	2.01	0.45	-0.39	0.10	0.32	0.03	0.08	-5.96	0.14	0.71	-0.25

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
S-VARA	1.65	0.35	0.19	0.05	0.17	0.01	0.10	12.19	0.17	0.66	0.16
SYNTEC	1.15	0.10	0.06	0.12	0.10	0.02	0.06	1.87	0.76	0.80	0.05
TFD	1.56	0.29	-0.11	0.06	0.22	0.01	0.03	-10.58	0.15	0.53	-0.10
TYONG	1.16	0.05	0.09	0.08	0.39	0.01	0.08	2.12	0.06	0.59	0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
AMARIN	0.35	0.31	0.50	3.81	9.36	2	1	1	1	0	1
AMATA	-7.90	0.23	0.65	1.62	7.99	2	2	1	1	0	1
B-LAND	0.79	0.27	0.62	11.71	10.87	2	1	1	1	0	1
CK	0.40	0.10	0.54	0.86	9.36	2	1	1	1	0	1
CNT	-7.62	0.40	0.92	0.67	8.93	1	1	1	1	0	1
CNTRY	-5.24	0.35	0.81	17.66	9.10	1	2	1	1	0	1
CPN	0.40	0.54	0.63	3.98	9.32	2	1	1	1	0	1
EASTAR	0.38	0.05	0.42	1.65	8.09	2	2	1	1	0	1
EMC	-1.63	0.03	0.67	0.60	8.18	2	1	1	1	0	1
GOLD	-3.54	0.30	0.68	8.55	8.76	2	2	1	1	0	1
HEMRAJ	0.26	0.31	0.55	1.75	8.98	2	1	1	1	0	1
ITD	0.25	0.31	0.61	1.04	10.31	2	1	1	1	0	1
KMC	-2.99	0.30	0.78	6.02	9.95	2	2	1	1	0	1
KTP	9.45	0.12	0.35	2.24	7.44	2	1	1	1	0	1
LH	-0.55	0.18	0.61	2.65	10.58	2	2	1	1	0	1
LPN	0.95	0.41	0.68	3.14	8.47	2	1	1	1	0	1

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
MBK	0.10	0.07	0.53	3.85	9.82	2	1	1	1	0	1
MDX	-3.45	0.23	0.44	20.47	9.69	2	2	1	1	0	1
M-HOME	-2.24	0.34	0.71	4.19	9.21	2	1	1	1	0	1
MK	-0.90	0.37	0.66	3.43	8.78	2	2	1	1	0	1
NOBLE	1.08	0.37	0.62	2.77	8.32	2	1	1	1	0	1
N-PARK	-10.60	0.25	0.73	9.33	10.05	2	2	1	1	0	1
NWR	-0.15	0.27	0.63	1.26	8.49	2	1	1	1	0	1
PAE	-1.80	0.10	0.55	0.88	8.14	2	2	1	1	0	1
PRECHA	0.18	0.20	0.67	2.60	8.62	2	1	1	1	0	1
QH	-13.73	0.39	0.69	3.86	9.85	2	1	1	1	0	1
RAIMON	-6.29	0.29	0.72	6.59	8.84	2	2	1	1	0	1
ROJANA	0.54	0.09	0.42	2.09	7.96	2	1	1	1	0	1
RR	-3.13	0.02	0.71	13.92	8.06	1	2	1	1	0	1
SAMCO	-0.25	0.05	0.44	2.20	7.81	2	1	1	1	0	1
SIRI	9.65	0.44	0.73	6.84	8.75	2	1	1	1	0	1
SUPALI	-3.50	0.26	0.71	5.18	9.01	2	2	1	1	0	1

ตารางที่ 26 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2539 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
S-VARA	3.88	0.12	0.66	4.13	8.81	2	1	1	1	0	1
SYNTEC	0.28	0.15	0.80	1.10	8.83	2	2	1	1	0	1
TFD	-1.21	0.02	0.53	3.87	7.30	2	1	1	1	0	1
TYONG	0.54	0.29	0.59	9.91	10.33	2	1	1	1	0	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
AMARIN	0.25	-0.21	0.08	0.11	0.20	-0.11	-0.11	-0.20	0.15	0.69	0.03
AMATA	1.87	0.31	0.31	0.25	0.21	0.05	0.14	2.21	0.44	0.64	0.18
B-LAND	3.27	0.68	-0.23	0.09	0.37	0.00	0.15	-497.58	0.07	0.62	-0.11
CK	1.02	0.01	0.18	0.15	0.14	-0.02	0.04	-5.09	0.64	0.74	0.15
CNT	0.74	-0.24	0.01	-0.12	-0.09	-0.17	-0.61	-0.04	1.16	0.99	0.01
CNTRY	0.74	-0.26	-0.13	-0.10	-15.02	-0.43	-0.45	0.28	0.01	1.23	-0.10
CPN	0.76	-0.03	0.87	0.69	0.59	-0.03	0.05	-3.80	0.15	0.72	0.16
EASTAR	1.68	0.28	-0.00	-0.18	-0.96	-0.08	-0.05	0.01	0.08	0.48	-0.00
EMC	0.97	-0.03	-0.07	-0.19	-0.13	-0.24	-0.16	0.27	1.24	0.90	-0.07
GOLD	0.93	-0.03	-0.23	-0.01	-0.08	-0.22	-0.15	0.48	0.06	0.93	-0.11
HEMRAJ	2.29	0.32	-0.48	0.42	0.60	-0.14	0.05	0.86	0.18	0.67	-0.18
ITD	1.01	0.00	0.06	0.08	0.06	-0.14	-0.05	-0.21	0.71	0.84	0.04
KMC	0.94	-0.03	0.01	-0.14	-0.76	-0.18	-0.09	-0.03	0.11	0.89	0.01
KTP	1.25	0.10	-0.63	-1.36	-4.57	-0.59	-0.36	0.41	0.12	0.54	-0.45
LH	1.51	0.26	-0.13	-0.05	-0.10	-0.17	0.01	0.39	0.29	0.71	-0.09
LPN	3.24	0.58	-0.28	0.08	0.12	-0.05	0.03	1.47	0.17	0.75	-0.10

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
MBK	1.03	0.01	0.30	0.22	0.35	0.02	0.03	5.76	0.24	0.47	0.25
MDX	0.85	-0.04	-0.05	-0.05	-0.42	-0.07	0.04	0.17	0.03	0.46	-0.03
M-HOME	1.24	0.12	0.03	0.00	0.01	-0.11	-0.07	-0.13	0.10	0.83	0.02
MK	2.40	0.47	-0.03	0.11	0.27	-0.04	0.04	0.23	0.14	0.74	-0.01
NOBLE	1.27	0.15	-0.06	-0.05	-0.22	-0.10	-0.01	0.33	0.13	0.69	-0.05
N-PARK	1.07	0.04	0.01	-0.10	-1.52	-0.13	-0.12	-0.03	0.03	0.85	0.01
NWR	1.53	0.25	-0.27	0.13	0.10	-0.08	-0.03	1.61	0.57	0.78	-0.16
PAE	0.91	-0.07	-0.07	-0.18	-0.17	-0.35	-0.28	0.16	0.84	0.90	-0.06
PRECHA	0.82	-0.11	0.07	0.02	0.07	-0.03	0.07	-1.56	0.16	0.70	0.06
QH	1.51	0.24	0.46	0.03	0.06	-0.16	-0.12	-1.35	0.27	0.85	0.25
RAIMON	0.91	-0.08	-0.02	-0.03	-0.32	-0.29	-0.18	0.07	0.09	0.99	-0.02
ROJANA	0.68	-0.14	0.42	0.10	0.29	0.00	0.22	45.70	0.15	0.57	0.32
RR	1.27	0.18	-0.20	0.02	0.36	0.00	-0.06	-56.22	0.03	0.69	-0.19
SAMCO	2.29	0.41	0.01	0.27	0.36	0.05	0.19	0.04	0.24	0.47	0.00
SIRI	0.98	-0.01	-0.05	-0.00	-0.00	-0.03	-0.01	0.83	0.11	0.70	-0.03
SUPALI	1.48	0.28	0.05	0.03	0.13	-0.09	-0.02	-0.31	0.12	0.83	0.04

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
S-VARA	1.28	0.20	-0.04	-0.06	-0.60	-0.08	0.03	0.39	0.07	0.71	-0.04
SYNTEC	1.31	0.17	-0.06	0.12	0.09	0.01	0.06	-4.35	0.76	0.78	-0.04
TFD	1.22	0.12	-0.10	0.05	0.20	-0.17	-0.14	0.31	0.14	0.71	-0.07
TYONG	1.11	0.03	0.10	0.08	0.39	0.01	0.07	2.51	0.05	0.58	0.04

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
AMARIN	0.31	0.42	0.69	4.91	9.39	2	2	1	1	1	0
AMATA	1.26	0.28	0.64	1.66	8.36	2	1	1	1	1	0
B-LAND	-3.43	0.33	0.62	8.72	10.88	2	1	1	1	1	0
CK	0.93	0.14	0.74	1.26	9.74	2	1	1	1	1	0
CNT	0.14	0.07	0.99	0.98	9.02	1	1	1	1	1	0
CNTRY	-12.97	0.26	1.23	196.85	9.05	1	2	1	1	1	0
CPN	0.93	0.59	0.72	4.80	9.47	2	1	1	1	1	0
EASTAR	-0.53	0.06	0.48	6.60	8.02	2	2	1	1	1	0
EMC	-1.42	0.03	0.90	0.94	8.09	2	1	1	1	1	0
GOLD	-45.28	0.48	0.93	16.93	8.88	1	2	1	1	1	0
HEMRAJ	-4.20	0.42	0.67	4.16	8.91	2	2	1	1	1	0
ITD	0.32	0.36	0.84	1.23	10.45	2	1	1	1	1	0
KMC	25.22	0.32	0.89	8.51	9.93	2	2	1	1	1	0
KTP	-10.78	0.16	0.54	8.53	6.96	2	2	1	1	1	0
LH	-6.44	0.19	0.71	2.67	10.55	2	2	1	1	1	0
LPN	-6.65	0.49	0.75	4.53	8.51	2	1	1	1	1	0

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
MBK	2.04	0.08	0.47	2.03	9.59	2	1	1	1	1	0
MDX	-3.52	0.20	0.46	17.66	9.51	1	2	1	1	1	0
M-HOME	0.24	0.32	0.83	8.61	9.20	2	2	1	1	1	0
MK	-0.23	0.40	0.74	5.38	8.85	2	2	1	1	1	0
NOBLE	-1.02	0.15	0.69	5.61	8.32	2	1	1	1	1	0
N-PARK	0.34	0.31	0.85	27.02	9.99	2	3	1	1	1	0
NWR	-1.57	0.32	0.78	1.47	8.69	2	2	1	1	1	0
PAE	-0.76	0.14	0.90	1.13	8.20	2	2	1	1	1	0
PRECHA	0.72	0.10	0.70	4.80	8.64	2	2	1	1	1	0
QH	1.36	0.38	0.85	3.28	9.85	2	2	1	1	1	0
RAIMON	-1.90	0.05	0.99	12.27	8.69	1	2	1	1	1	0
ROJANA	0.23	0.15	0.57	4.13	8.28	2	1	1	1	1	0
RR	-3.08	0.03	0.69	23.64	8.35	2	2	1	1	1	0
SAMCO	0.02	0.15	0.47	2.12	7.90	2	1	1	1	1	0
SIRI	-0.43	0.25	0.70	6.69	8.89	2	2	1	1	1	0
SUPALI	0.41	0.25	0.83	7.39	9.08	2	2	1	1	1	0

ตารางที่ 27 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2540 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
S-VARA	-92.02	0.00	0.71	10.34	8.73	2	2	1	1	1	0
SYNTEC	-0.64	0.25	0.78	1.08	8.99	2	2	1	1	1	0
TFD	-14.82	0.17	0.71	5.37	7.33	2	1	1	1	1	0
TYONG	2.29	0.33	0.58	12.43	10.57	2	2	1	1	1	0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
AMARIN	0.07	-0.56	0.00	0.09	0.27	-0.01	-0.12	-0.49	0.19	0.69	0.00
AMATA	2.02	0.34	-0.43	0.03	0.36	-0.05	0.06	2.69	0.03	0.59	-0.24
B-LAND	1.27	0.10	0.03	-0.29	-2.11	-0.30	-0.16	-0.03	0.05	0.75	0.01
CK	1.06	0.04	-0.07	0.05	0.05	0.01	0.05	-4.20	0.74	0.75	-0.06
CNT	0.86	-0.12	0.03	0.05	0.03	0.07	-0.69	0.33	1.82	0.94	0.03
CNTRY	0.54	-0.61	-0.01	0.02	2.15	-0.18	-0.66	0.09	0.01	1.42	-0.01
CPN	0.34	-0.17	0.31	0.34	0.47	0.03	0.08	2.70	0.19	0.67	0.12
EASTAR	0.35	-0.42	-0.04	-0.35	-6.75	-0.35	-0.41	0.08	0.03	0.70	-0.04
EMC	0.70	-0.33	-0.04	-0.18	-0.23	-0.31	-0.57	0.15	0.89	1.18	-0.04
GOLD	0.68	-0.13	1.15	0.11	0.70	0.09	-0.18	5.48	0.07	0.80	0.59
HEMRAJ	1.53	0.16	0.02	0.39	2.71	0.11	0.16	0.06	0.04	0.58	0.01
ITD	0.90	-0.05	0.16	0.29	0.15	0.08	0.02	1.13	1.03	0.75	0.12
KMC	0.49	-0.48	-0.00	-0.01	-0.85	-0.10	-0.20	0.02	0.01	0.99	-0.00
KTP	0.63	-0.17	0.04	-0.12	-0.55	-0.16	-0.52	-0.11	0.10	0.61	0.03
LH	1.36	0.21	0.11	-0.09	-0.20	-0.08	-0.08	-0.74	0.27	0.74	0.08
LPN	0.11	-0.69	0.09	-0.05	-0.48	-0.14	-0.11	-0.50	0.08	0.86	0.08

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
MBK	2.45	0.11	-1.05	0.98	0.19	0.03	0.04	-2.46	0.38	0.23	-0.34
MDX	0.78	-0.09	-0.04	-0.15	-3.24	-0.11	-0.06	0.15	0.02	0.70	-0.02
M-HOME	0.87	-0.12	0.00	-0.11	-6.82	-0.18	-0.28	-0.00	0.01	1.01	0.00
MK	1.21	0.14	0.07	0.03	0.17	-0.03	0.02	-1.55	0.12	0.76	0.06
NOBLE	0.82	-0.14	0.03	-0.11	-0.79	-0.17	-0.18	-0.14	0.11	0.79	0.03
N-PARK	0.51	-0.55	-0.00	-0.24	-6.29	-0.41	-0.56	0.01	0.04	1.23	-0.00
NWR	0.52	-0.44	-0.05	-0.12	-0.25	-0.19	-0.23	0.22	0.42	0.93	-0.05
PAE	0.36	-0.85	0.10	-0.24	-0.37	-0.46	-1.02	-0.28	0.87	1.35	0.09
PRECHA	0.61	-0.31	0.03	-0.09	-0.93	-0.15	-0.07	-0.15	0.08	0.83	0.03
QH	0.89	-0.04	0.26	-0.19	-0.30	-0.11	-0.27	-0.96	0.25	0.91	0.11
RAIMON	0.78	-0.24	0.19	0.01	0.64	-0.13	0.31	-4.59	0.31	0.29	-0.23
RR	1.12	0.09	0.10	-0.02	-1.82	-0.10	0.19	-2.20	0.12	0.48	0.00
SAMCO	3.52	0.50	0.01	0.09	0.15	-0.00	-0.44	-0.71	0.43	0.83	0.36
SIRI	0.14	-0.53	0.48	-0.53	-0.75	-0.42	-0.44	-0.71	0.43	0.83	0.36
SUPALI	1.19	0.14	-0.04	0.05	0.56	-0.04	-0.07	0.70	0.06	0.88	-0.04
S-VARA	1.08	0.06	-0.02	-0.04	-2.49	-0.15	0.19	-2.20	0.12	0.48	0.00

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

บริษัท	CURRENT	NWC	OCFTCL	ROA	EBITS	NITA	RETA	QEI	TAT	LA	OCFTL
SYNTEC	0.61	-0.47	-0.06	-0.26	-0.58	-0.64	-0.44	-0.71	0.43	0.83	0.36
TFD	1.44	0.20	0.02	0.25	0.60	0.06	-0.44	-0.71	0.43	0.83	0.36
TYONG	0.54	-0.14	0.35	-0.09	-2.16	-0.12	-0.07	0.70	0.06	0.88	-0.04

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
AMARIN	0.28	0.09	0.69	3.91	9.37	1	2	1	1	1	1
AMATA	-21.74	0.26	0.59	20.36	8.48	2	1	1	1	1	1
B-LAND	0.37	0.36	0.75	16.40	10.99	2	1	1	1	1	1
CK	-1.71	0.09	0.75	1.08	9.83	2	2	1	1	1	1
CNT	3.25	0.06	0.94	0.61	8.80	2	1	1	1	1	1
CNTRY	-0.52	0.11	1.42	130.50	9.01	1	3	1	1	1	1
CPN	3.27	0.41	0.67	3.71	9.38	2	1	1	1	1	1
EASTAR	-10.49	0.05	0.70	22.50	7.80	1	2	1	1	1	1
EMC	-4.52	0.06	1.18	1.58	7.56	1	1	1	1	1	1
GOLD	0.99	0.39	0.80	12.68	8.33	2	2	1	1	1	1
HEMRAJ	0.24	0.27	0.58	13.61	8.94	2	2	1	1	1	1
ITD	0.92	0.22	0.75	0.82	10.38	2	1	1	1	1	1
KMC	-0.09	0.05	0.99	83.76	9.91	1	3	1	1	1	1
KTP	1.92	0.14	0.61	6.18	6.97	1	2	1	1	1	1
LH	23.87	0.17	0.74	3.40	10.34	1	2	1	1	1	1
LPN	-	0.08	0.86	10.62	8.38	1	2	1	1	1	1

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
MBK	-1.56	0.15	0.23	0.68	9.34	2	1	1	1	1	1
MDX	-1.59	0.31	0.70	42.83	9.22	1	3	1	1	1	1
M-HOME	0.00	0.15	1.01	77.86	8.83	1	2	1	1	1	1
MK	2.18	0.09	0.76	6.78	8.82	1	2	1	1	1	1
NOBLE	74.37	0.00	0.79	7.74	8.13	1	1	1	1	1	1
N-PARK	-13.29	0.12	1.23	29.60	9.75	1	3	1	1	1	1
NWR	-3.58	0.01	0.93	2.60	8.50	1	2	1	1	1	1
PAE	7.75	0.03	1.35	1.70	7.50	1	3	1	1	1	1
PRECHA	1.74	0.04	0.83	12.07	8.57	1	2	1	1	1	1
QH	2.87	0.52	0.91	3.92	9.58	1	2	1	1	1	1
ROJANA	-24.99	0.00	1.12	48.47	8.57	1	3	1	1	1	1
RR	95.48	0.03	0.79	83.14	8.32	2	3	1	1	1	1
SAMCO	0.07	0.03	0.79	83.14	8.32	2	3	1	1	1	1
SIRI	1.01	0.28	0.48	4.10	7.91	2	1	1	1	1	1
SUPALI	-7.98	0.15	0.88	14.82	9.10	1	2	1	1	1	1
S-VARA	-5.99	0.00	0.85	58.91	8.69	1	2	1	1	1	1

ตารางที่ 28 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

บริษัท	CFA	MDPV	DCR	DR	LnTA	TLOSS	AUDIT	T1	T2	T3	T4
SYNTEC	-0.49	0.19	1.40	2.84	8.68	2	3	1	1	1	1
TFD	7.29	0.18	0.65	3.52	7.33	2	1	1	1	1	1
TYONG	54.64	0.46	0.77	61.82	10.92	2	2	1	1	1	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 29 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2542

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
AMARIN	-0.06	-0.18	0.22	3.90
AMATA	0.00	0.08	0.17	3.53
B-LAND	-0.07	-0.28	0.03	30.13
CK	-0.14	-0.17	0.66	1.51
CNT	-0.22	-0.12	1.65	0.69
CNTRY	0.00	-2.49	0.01	596.91
CPN	0.08	0.09	0.21	3.34
ESTAR	-0.09	-0.49	0.02	38.76
EMC	-0.34	-1.89	0.99	2.40
GOLD	-0.03	-0.14	0.01	48.80
HEMRAJ	-0.10	0.03	0.12	5.92
ITD	0.00	-0.04	0.66	1.15
KMC	-0.32	-0.74	0.01	145.99
KTP	-0.50	-1.51	0.16	6.31
LH	-0.04	-0.13	0.20	3.27
LPN	-0.22	-0.30	0.05	15.67
MBK	0.06	0.05	0.31	0.91
MDX	-0.15	-0.35	0.01	81.20
M-HOME	-0.04	-0.39	0.01	222.78
MK	0.00	-0.12	0.07	10.91
NOBLE	-0.84	-1.28	0.22	3.61
N-PARK	-2.81	-7.26	0.19	32.54
NWR	-0.12	-0.37	0.48	2.54
PAE	-0.61	-2.50	0.50	5.52
PF	-0.32	-1.69	0.09	25.34

ตารางที่ 29 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2542 (ต่อ)

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
PRECHA	-0.06	-0.32	0.02	48.35
QH	0.02	-0.23	0.21	4.20
RAIMON	-1.02	-2.05	0.09	29.51
ROJANA	0.05	0.32	0.21	1.42
RR	-0.60	-1.08	0.01	155.05
SAMCO	-0.02	0.22	0.19	1.75
SIRI	-0.37	-1.01	0.08	15.79
STECON	-0.13	-0.57	0.69	2.15
SUPALI	-0.07	-0.22	0.08	12.14
S-VARA	-0.41	-0.72	0.02	64.75
SYNTEC	-1.14	-2.66	0.56	7.04
TFD	0.02	-0.12	0.14	4.57
TYONG	-0.05	-0.13	0.00	204.48

ตารางที่ 30 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2543

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
AMARIN	0.04	-0.17	0.23	3.19
AMATA	0.03	0.09	0.20	2.88
B-LAND	0.18	-0.17	0.21	3.96
CK	0.01	-0.22	0.49	2.24
CNT	-0.29	-0.53	2.31	0.67
CPN	0.08	0.12	0.23	3.10
ESTAR	-0.08	-0.63	0.08	7.84
EMC	-1.04	-5.75	1.21	4.59
GOLD	-0.02	-0.18	0.01	30.50
HEMRAJ	-0.08	-0.10	0.09	8.32
ITD	-0.12	-0.22	0.64	1.53
KMC	0.09	-0.53	-0.06	24.51
KTP	-0.02	-1.10	0.11	0.72
LH	0.03	-0.15	0.25	2.45
LPN	-0.05	-0.35	0.05	15.34
MBK	0.05	0.04	0.30	1.39
MDX	-0.47	-1.10	0.02	87.82
M-HOME	-0.03	-1.08	0.01	161.22
MK	-0.02	-0.08	0.07	10.05
NOBLE	0.08	-2.57	0.12	6.85
N-PARK	-4.54	-47.29	0.22	162.29
NWR	-0.09	-0.09	0.40	1.89
PAE	-0.76	-5.80	0.39	13.72
PF	-0.28	-2.44	0.13	21.19
PRECHA	-0.09	-0.55	0.03	37.53
QH	-0.09	-0.38	0.18	5.15
RAIMON	-0.23	-2.72	0.09	36.77

ตารางที่ 30 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2543 (ต่อ)

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
ROJANA	0.04	0.35	0.13	2.03
RR	-0.02	-1.19	0.01	132.03
SAMCO	0.06	0.27	0.19	1.31
SIRI	-0.05	-1.15	0.09	8.27
STECON	-0.37	-0.32	0.87	0.95
SUPALI	-0.03	-0.19	0.11	8.38
S-VARA	-0.83	-2.30	0.04	61.94
SYNTEC	-1.17	-8.77	0.92	9.79
TFD	0.04	-0.17	0.22	2.81
TYONG	-0.01	-0.16	0.01	77.45

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการชำระหนี้ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2544

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
AMARIN	0.02	-0.20	0.27	2.83
AMATA	0.08	0.16	0.22	2.39
B-LAND	0.01	-0.21	0.04	23.66
CK	0.21	0.00	0.45	1.96
CNT	-0.19	-1.37	1.46	1.38
CNTRY	-0.74	-5.34	0.00	17,060.68
CPN	0.08	0.12	0.20	3.72
ESTAR	-0.04	-0.67	0.04	9.41
EMC	0.52	-4.10	1.02	3.77
GOLD	0.04	-0.11	0.16	2.56
HEMRAJ	-0.03	-0.19	0.15	5.45
ITD	-0.05	-0.31	0.80	1.44
KMC	-0.00	-0.51	0.02	72.92
KTP	0.00	-1.11	0.12	0.59
LH	0.08	0.01	0.43	1.20
LPN	0.09	-0.31	0.16	4.38
MBK	0.08	0.06	0.27	1.68
MDX	-0.19	-1.94	0.00	802.19
M-HOME	-0.01	-1.45	0.00	401.82
MK	0.00	-0.04	0.08	8.79
NOBLE	-0.07	-1.23	0.09	8.96
N-PARK	7.26	-56.87	0.30	145.94
NWR	-0.16	-0.17	0.62	1.38
PAE	-0.14	-7.53	0.32	19.27
PF	0.01	-1.23	0.10	9.50
PRECHA	-0.09	-0.80	0.06	19.86
QH	0.04	0.01	0.27	3.13

ตารางที่ 31 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2544 (ต่อ)

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
RAIMON	-0.01	-2.59	0.05	62.54
ROJANA	0.05	0.36	0.21	1.35
SAMCO	0.08	0.27	0.20	1.27
SIRI	-0.02	-1.31	0.29	2.65
STECON	0.09	-0.15	0.90	0.59
SUPALI	-0.03	-0.20	0.12	7.26
S-VARA	-0.09	-0.69	0.05	16.15
SYNTEC	-0.83	-11.76	0.84	14.50
TFD	-0.00	-0.31	1.06	0.44
TYONG	-0.13	-0.40	0.03	39.15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2545

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
AMARIN	0.06	0.00	0.35	2.02
AMATA	0.14	0.25	0.47	0.89
B-LAND	0.01	-0.16	0.02	42.33
CK	0.03	-0.01	0.43	1.99
CNT	0.07	-1.11	1.48	1.20
CNTRY	-0.19	-5.77	0.01	1,060.37
CPN	0.07	0.12	0.17	4.44
ESTAR	-0.03	-0.08	0.04	12.52
EMC	0.30	-2.77	1.16	2.00
GOLD	0.02	-0.07	0.16	2.84
HEMRAJ	0.10	-0.09	0.19	3.57
ITD	0.05	0.18	0.87	0.74
KMC	-0.09	-0.66	-0.06	-19.49
KTP	0.00	-0.74	0.09	3.48
LH	0.17	0.13	0.56	0.68
LPN	0.03	0.08	0.48	1.00
MBK	0.09	0.09	0.26	1.69
MDX	0.11	-2.22	0.07	36.68
MK	0.04	-0.09	0.15	4.40
NOBLE	0.11	0.10	0.38	1.16
N-PARK	-0.66	-3.06	0.50	9.12
NWR	-0.23	-0.34	0.79	1.45
PAE	-0.12	-6.79	0.18	43.04
PF	0.31	-0.67	0.25	2.81
PRECHA	-0.03	-0.86	0.11	9.85
QH	0.06	0.05	0.31	2.54
RAIMON	-0.35	-0.45	0.01	156.15

ตารางที่ 32 อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ
ปี พ.ศ. 2545 (ต่อ)

บริษัท	ROA	RETA	TAT	DR
ROJANA	0.09	0.16	0.35	1.67
RR	-0.03	-1.50	0.00	1,187.68
SAMCO	0.08	0.28	0.20	1.56
SIRI	0.01	-0.28	0.16	4.04
STECON	0.11	-0.01	0.86	0.61
SUPALI	0.11	0.17	0.34	2.04
S-VARA	-0.49	-3.03	0.80	1.05
SYNTEC	0.81	-1.07	0.44	2.53
TFD	0.02	0.01	0.39	1.07
TYONG	-0.07	-0.45	0.03	40.77

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Tolerance	VIF
(Constant)	0.135	0.176		0.764	0.446	-0.213	0.482		
CURRENT	0.074	0.020	0.281	3.706	0.000*	0.034	0.113	0.385	2.601
NWC	-0.308	0.084	-0.314	-3.656	0.000*	-0.474	-0.141	0.300	3.332
OCFTCL	0.465	0.071	0.710	6.565	0.000*	0.325	0.605	0.189	5.293
EBITS	0.000	0.010	-0.002	-0.039	0.969	-0.019	0.018	0.666	1.502
NITA	1.349	0.155	0.657	8.693	0.000*	1.043	1.656	0.387	2.585
QEI	6.499E-05	0.000	0.027	0.552	0.582	0.000	0.000	0.947	1.056
LA	-0.049	0.114	-0.036	-0.431	0.667	-0.275	0.176	0.309	3.236
OCFTL	-0.756	0.125	-0.630	-6.042	0.000*	-1.003	-0.509	0.203	4.930
CFA	0.000	0.000	0.018	0.359	0.720	-0.001	0.001	0.922	1.085
MDPV	0.254	0.113	0.131	2.252	0.026*	0.031	0.476	0.657	1.523
DCR	0.009	0.073	0.010	0.130	0.897	-0.135	0.154	0.379	2.640
LNASSET	0.002	0.016	0.006	0.101	0.920	-0.030	0.033	0.681	1.468
TLOSS	0.004	0.045	0.005	0.080	0.936	-0.086	0.093	0.570	1.754
AUDIT	-0.059	0.027	-0.128	-2.202	0.029*	-0.113	-0.006	0.650	1.538

*ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 34 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Tolerance	VIF
(Constant)	-0.067	0.102		-0.655	0.514	-0.269	0.135		
CURRENT	-0.002	0.012	-0.008	-0.141	0.888	-0.024	0.021	0.385	2.601
NWC	0.147	0.049	0.201	3.013	0.003*	0.051	0.244	0.300	3.332
OCFTCL	-0.014	0.041	-0.028	-0.336	0.738	-0.095	0.067	0.189	5.293
EBITS	-0.007	0.006	-0.057	-1.277	0.204	-0.018	0.004	0.666	1.502
NITA	0.661	0.090	0.430	7.332	0.000*	0.483	0.839	0.387	2.585
QEI	1.156E-05	0.000	0.006	0.169	0.866	0.000	0.000	0.947	1.056
LA	-0.357	0.066	-0.354	-5.384	0.000*	-0.488	-0.226	0.309	3.236
OCFTL	0.067	0.073	0.075	0.922	0.358	-0.077	0.210	0.203	4.930
CFA	0.000	0.000	-0.040	-1.063	0.289	-0.001	0.000	0.922	1.085
MDPV	0.062	0.065	0.043	0.952	0.343	-0.067	0.191	0.657	1.523
DCR	-0.013	0.042	-0.018	-0.299	0.765	-0.096	0.071	0.379	2.640
LNASSET	0.015	0.009	0.070	1.582	0.116	-0.004	0.033	0.681	1.468
TLOSS	0.082	0.026	0.151	3.128	0.002*	0.030	0.134	0.570	1.754
AUDIT	0.018	0.016	0.051	1.122	0.264	-0.013	0.048	0.650	1.538

*ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (RETA) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 35 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Tolerance	VIF
(Constant)	0.063	0.317		0.198	0.843	-0.563	0.689		
CURRENT	0.022	0.036	0.068	0.607	0.545	-0.049	0.093	0.385	2.601
NWC	-0.057	0.151	-0.048	-0.379	0.705	-0.357	0.242	0.300	3.332
OCFTCL	-0.003	0.127	-0.004	-0.023	0.982	-0.255	0.249	0.189	5.293
EBITS	0.024	0.017	0.119	1.410	0.161	-0.010	0.058	0.666	1.502
NITA	0.170	0.279	0.067	0.608	0.544	-0.382	0.721	0.387	2.585
QEI	0.000	0.000	0.056	0.792	0.430	0.000	0.001	0.947	1.056
LA	0.847	0.205	0.512	4.124	0.000*	0.441	1.253	0.309	3.236
OCFTL	-0.101	0.225	-0.068	-0.447	0.656	-0.545	0.344	0.203	4.930
CFA	0.001	0.001	0.097	1.348	0.180	0.000	0.002	0.922	1.085
MDPV	-0.673	0.203	-0.283	-3.321	0.001*	-1.074	-0.273	0.657	1.523
DCR	0.093	0.131	0.080	0.709	0.479	-0.166	0.352	0.379	2.640
LNASSET	-0.028	0.029	-0.081	-0.974	0.332	-0.086	0.029	0.681	1.468
TLOSS	0.153	0.082	0.171	1.874	0.063	-0.008	0.314	0.570	1.754
AUDIT	-0.203	0.048	-0.358	-4.182	0.000*	-0.298	-0.107	0.650	1.538

*ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (TAT) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 36 การทดสอบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) กับตัวแปรอิสระอื่นที่ไม่อยู่ในตัวแบบ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Tolerance	VIF
(Constant)	-32.088	16.566		-1.937	0.055	-64.814	0.638		
CURRENT	3.137	1.874	0.148	1.674	0.096	-0.565	6.840	0.385	2.601
NWC	-14.130	7.923	-0.179	-1.784	0.076	-29.781	1.521	0.300	3.332
OCFTCL	5.494	6.664	0.104	0.824	0.411	-7.671	18.658	0.189	5.293
EBITS	-8.458	0.894	-0.637	-9.459	0.000*	-10.225	-6.692	0.666	1.502
NITA	58.165	14.606	0.352	3.982	0.000*	29.312	87.019	0.387	2.585
QEI	0.012	0.011	0.060	1.057	0.292	-0.010	0.034	0.947	1.056
LA	23.413	10.739	0.216	2.180	0.031*	2.198	44.629	0.309	3.236
OCFTL	-9.952	11.771	-0.103	-0.845	0.399	-33.205	13.301	0.203	4.930
CFA	-0.018	0.039	-0.027	-0.463	0.644	-0.095	0.059	0.922	1.085
MDPV	-4.262	10.603	-0.027	-0.402	0.688	-25.208	16.683	0.657	1.523
DCR	0.033	6.865	0.000	0.005	0.996	-13.528	13.595	0.379	2.640
LNASSET	2.161	1.516	0.095	1.425	0.156	-0.835	5.156	0.681	1.468
TLOSS	-3.525	4.269	-0.060	-0.826	0.410	-11.958	4.909	0.570	1.754
AUDIT	8.615	2.535	0.232	3.398	0.001*	3.607	13.623	0.650	1.538

*ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับหนี้สินรวมต่อยอดขาย (DR) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวขวัญใจ วิชัยยุทธ์ เกิดเมื่อวันที่ 22 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2521 ที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ในปีการศึกษา 2540 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาบัตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี จากคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยา เขตเทคนิคกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2544 ปัจจุบันทำงานที่ฝ่ายวิเคราะห์สินเชื่อธุรกิจการเกษตร ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย